

u u u Pamazņēm m ienāk ma nodokli

Ar grozījumiem, kas izsludināti līdz 2011.gada 29

I nodaļa

Vispārīgie noteik mi

u Lik mā lietotie termini

Likumā lietotie termini atbilst likumos «Par nodokļiem un nodevām», «Par grāmatvedību», Gada pārskatu likumā, Kredītiestāžu likumā, Krājaizdevu sabiedrību likumā un Apdrošināšanas sabiedrību un to uzraudzības likumā lietotajiem terminiem, ja šajā likumā nav noteikts citādi.

u (2) Iekšzemes zņēm mi – komercsabiedrības, kooperatīvās sabiedrības vai citas privāto tiesību juridiskās personas, ko uzskata par rezidentiem saskaņā ar likumu «Par nodokļiem un nodevām».

u u(3) Saistīti zņēm mi – divas vai vairākas komercsabiedrības vai kooperatīvās biedrības, ja:

tie ir mātes un meitas uzņēmumi;

vienas komercsabiedrības vai kooperatīvās sabiedrības līdzdalības daļa otrā komercsabiedrībā vai kooperatīvajā sabiedrībā ir 20 līdz 50 procenti, turklāt šai sabiedrībai nav balsu vairākuma;

vairāk nekā 50 procenti no pamatkapitāla, daļu vai paju vērtības katrā no šīm divām vai vairākām komercsabiedrībām vai kooperatīvajām sabiedrībām (vai komercsabiedrībā un kooperatīvajā sabiedrībā) pieder vai ar līgumu vai citādi ir nodrošināta izšķiroša ietekme šajās divās vai vairākās komercsabiedrībās vai kooperatīvajās sabiedrībās (vai komercsabiedrībā un kooperatīvajā sabiedrībā):

vienai un tai pašai personai un šīs personas radniekiem līdz trešajai pakāpei vai šīs personas laulātajam, vai ar šo personu svainībā esošiem līdz otrajai pakāpei,

vai vairākām, bet ne vairāk kā 10 vienām un tām pašām personām,

vai komercsabiedrībai vai kooperatīvajai sabiedrībai, kurā fiziskajai personai (vai tās radniekiem līdz trešajai pakāpei, vai laulātajam, vai ar šo personu svainībā esošiem līdz otrajai pakāpei) pieder tieši vai netieši vairāk nekā 50 procenti no šīs komercsabiedrības pamatkapitāla vai daļu vērtības vai kooperatīvās sabiedrības paju vērtības;

vienai un tai pašai personai vai vienām un tām pašām personām ir balsu vairākums šo komercsabiedrību vai kooperatīvo sabiedrību (vai komercsabiedrības un kooperatīvās sabiedrības) pārvaldes institūcijās;

starp šīm komercsabiedrībām vai kooperatīvajām sabiedrībām (vai komercsabiedrību un kooperatīvo sabiedrību) papildus līgumam par konkrētu darījumu jebkādā formā ir noslēgta vienošanās (arī vienošanās, kas atklātībai nav darīta zināma) par jebkādu līgumā neparedzētu papildu atlīdzību vai arī minētās sabiedrības veic cita veida saskaņotu darbību nodokļu samazināšanas nolūkā.

(4) Persona – fiziskā vai juridiskā persona vai ar līgumu saistīta šādu personu grupa vai šādu personu vai grupas pārstāvji.

u u u (5) Ar zņēm m saistīta persona – persona, kurai (fiziskās personas gadījumā – tās radniekiem līdz trešajai pakāpei vai laulātajam, vai ar šo personu svainībā esošiem līdz otrajai pakāpei) pieder vairāk nekā 50 procenti no komercsabiedrības pamatkapitāla vai daļu vērtības vai kooperatīvās sabiedrības paju vērtības vai kurai (fiziskās personas gadījumā – tās radniekiem līdz trešajai pakāpei vai laulātajam, vai ar šo personu svainībā esošiem līdz otrajai pakāpei) ar līgumu vai citādi ir nodrošināta izšķiroša ietekme komercsabiedrībā vai kooperatīvajā sabiedrībā.

(6) Dividendes – ienākumi naudā vai citās lietās no kapitālsabiedrības kapitāla daļām vai

akcijām vai kooperatīvās sabiedrības pajām, vai citām no parādu saistībām neizrietošām tiesībām piedalīties šīs kapitālsabiedrības vai kooperatīvās sabiedrības peļņas sadalē. Šis termins neattiecas uz ienākumu naudā vai citās lietās, ko saņem komercsabiedrības vai kooperatīvās sabiedrības likvidācijas gadījumā, kā arī personālsabiedrības peļņas sadali.

u **u(7) Procent ienākumi (a gļi)** – ienākumi no jebkurām parādu saistībām, valsts izlaistiem vērtspapīriem, ienākumi no obligācijām un parādzīmēm, ieskaitot prēmijas un balvas, kas ir piederīgas šiem vērtspapīriem, obligācijām vai parādzīmēm.

(8) Samaksa par intelektuālo īpašību – jebkurš maksājums, ko saņem kā kompensāciju par jebkurām autortiesībām (ieskaitot blakustiesības) vai par tiesībām izmantot autortiesības (ieskaitot blakustiesības) uz literāru, zinātnisku vai mākslas darbu, ieskaitot datorprogrammas, filmas, fonogrammas, patentus, preču zīmes, dizainparaugu vai modeli, plānu, slepenu formulu vai procesu, vai par tiesībām izmantot ražošanas, komerciālās vai zinātniskās iekārtas vai par to izmantošanu, vai par informāciju attiecībā uz rūpniecisku, komerciālu vai zinātnisku darbību un pieredzi.

(9) Saimnieciskā darbība – darbība, kas vērsta uz preču ražošanu, darbu izpildi, dzniecību, pakalpojumu sniegšanu un cita veida darbību par atlīdzību.

(10) Tonnāžas nodoklis – uzņēmumu ienākuma nodoklis, kuru, pamatojoties uz kuģa neto tilpību (turpmāk **7** tonnāža) kust

laika fraktēšanas līguma vai cita jūras pārvadājuma līguma (reisa fraktēšanas līguma vai kravas apjoma pārvadāšanas līguma) pamata, ja tiek izpildīts nosacījums, ka šo kuģu neto tonnāž (aprēķināta par katru kalendāra dienu) kopējā summa taksācijas periodā ne vairāk kā desmit reizes pārsniedz tonnāžas nodokļa maksātāja īpašumā, kopīpašumā ar vismaz 5 procentu līdzdalību (aprēķinos ņemot vērā kopīpašumā esošo kuģu kopējo tonnāžu) vai turējumā uz berbouta līguma pamata esošo kuģu neto tonnāžas kopējo summu taksācijas periodā;

šīs daļas 1.punktā minēto kuģu iekraušana un izkraušana, aģentēšana, apgāde un citu pakalpojumu sniegšana šiem kuģiem;

viesnīcu, kazino, restorānu (kafejnīcu, bāru), veikalu darbība, sadzīves pakalpojumu sniegšana uz šīs daļas 1.punktā minētajiem kuģiem, ja tiek izpildīts nosacījums, ka to veic tonnāžas nodokļa maksātājs;

šīs daļas 1.punktā minēto kuģu un ar to izmantošanu saistītā aprīkojuma un būvju (ieska ēkas un telpas, kurās tonnāžas nodokļa maksātājs veic savu saimniecisko darbību) atsavināšana.

u **u** **(13) Kuģa ekspluatācijas laiks** – taksācijas periodā ietilpstošs laiks, kurā kuģis tiek izmantots pārvadājumos un ar šo pārvadājumu nodrošināšanu saistītu darbību veikšanai. Kuģa ekspluatācijas laikā netiek ieskaitīts kuģa remonta un kuģa brīvguļas laiks, kā arī laiks, kurā kuģis netiek ekspluatēts sakarā ar tā arestu vai nepārvaramas varas radītu apstākļu dēļ.

(14) Saimnieciskās darbības veida nodošana – process, kad sabiedrība (pārvedošā sabiedrība), nebeidzot pastāvēt bez likvidācijas procesa, nodod vienu vai vairākas savas darbības nozares citai sabiedrībai (iegūstošā sabiedrība) apmaiņā pret iegūstošās sabiedrības izlaistajām akcijām vai to nodošanu. Darbības nozare ietver visus tos sabiedrības aktīvus un pasīvus, kas no organizatoriskā viedokļa ir patstāvīgs ekonomiskās darbības veids.

u **(15) Akciju apmaiņa** – process, kad sabiedrība (iegūstošā sabiedrība) iegūst līdzdalību citās sabiedrības kapitālā (iegūtā sabiedrība) apmaiņā pret iegūstošās sabiedrības izlaistajām akcijām vai to nodošanu iegūtās sabiedrības dalībniekiem un – atkarībā no apstākļiem – atzīstamu atlīdzību naudā saņemot iegūtās sabiedrības akcijas, ar nosacījumu, ka iegūstošajai sabiedrībai ir balsu vairākums iegūtajā sabiedrībā.

(16) Apvienošana – process, kas izpaužas vienā no šādiem veidiem:

viena sabiedrība vai vairākas sabiedrības (pievienojamā sabiedrība), beidzot pastāvēt bez likvidācijas procesa, nodod visus savus aktīvus un pasīvus citai jau pastāvošai sabiedrībai (iegūstošā sabiedrība) apmaiņā pret iegūstošās sabiedrības izlaistajām akcijām vai to nodošanu pievienojamās sabiedrības dalībniekiem un – atkarībā no apstākļiem – pret atzīstamu atlīdzību naudā;

divas vai vairākas sabiedrības (pievienojamās sabiedrības), beidzot pastāvēt bez likvidācijas procesa, nodod visus savus aktīvus un pasīvus sabiedrībai, ko tās izveido (iegūstošā sabiedrība), apmaiņā pret iegūstošās sabiedrības izlaistajām akcijām vai to nodošanu pievienojamo sabiedrību dalībniekiem un – atkarībā no apstākļiem – pret atzīstamu atlīdzību naudā;

sabiedrība (pievienojamā sabiedrība), beidzot pastāvēt bez likvidācijas procesa, nodod visus savus aktīvus un pasīvus sabiedrībai (iegūstošajai sabiedrībai), kam pied pievienojamās sabiedrības akcijas.

(17) Sadalīšana – process, kas izpaužas vienā no šādiem veidiem:

sabiedrība (sadalāmā sabiedrība), beidzot pastāvēt bez likvidācijas procesa, nodod visus savus aktīvus un pasīvus divām vai vairākām jau pastāvošām vai jaunizveidotām sabiedrībām (iegūstošās sabiedrības) apmaiņā pret proporcionālu skaitu iegūstošo sabiedrību izlaisto akciju vai to nodošanu sadalāmās sabiedrības dalībniekiem un – atkarībā no apstākļiem – atzīstamu atlīdzību naudā;

sabiedrība (sadalāmā sabiedrība) nodod vienu vai vairākus savas saimnieciskās darbības veidus sabiedrībai, kuru tā izveido (iegūstošā sabiedrība), apmaiņā pret iegūstošās sabiedrības izlaistajām akcijām vai to nodošanu sadalāmās sabiedrības dalībniekiem un – atkarībā no apstākļiem – pret atzīstamu atlīdzību naudā.

(18) Atzīstama atlīdzība nauda – atlīdzība naudā, ko papildus izlaisto vai nodoto akciju vērtībai maksā iegūstošā vai pievienojamā, vai sadalāmā sabiedrība un kas nepārsniedz 10 odoto akciju nominālvērtības.

(19) Sabiedrība – kapitālsabiedrība, kas ir:

(
sabiedrība – citas Eiropas Savienības dalībvalsts rezidents, kas vienlaikus atbilst šādiem kritērijiem:

ir minēta šā likuma 1.pielikumā,

askaņā ar Eiropas Savienības dalībvalsts nodokļu normatīvajiem aktiem ir atzīta par attiecīgās Eiropas Savienības dalībvalsts rezidentu nodokļu uzlikšanas nolūkos un, pamatojoties uz līgumu par nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanu, kas noslēgts ar trešo valsti, nodokļu uzlikšanas nolūkos netiek uzskatīta par rezidentu valsti, kura nav Eiropas Savienības dalībvalsts, ir nodokļa maksātājs, kurš maksā vienu no šā likuma 2.pielikumā **Error! Bookmark not defined.** minētajiem nodokļiem, ja tas nav atbrīvots no attiecīgā nodokļa vai tam nav iespējas izvēlēties nodokļa atbrīvojumu;

tādas Eiropas Ekonomikas zonas valsts rezidents, ar kuru Latvijai ir noslēgta un stājusies spēkā konvencija par nodokļu dubultās uzlikšanas un nodokļu nemaksāšanas novēršanu un kura nav Eiropas Savienības dalībvalsts, kas rezidences valstī ir pakļauts aplikšanai ar Latvijas Republikas uzņēmumu ienākuma nodoklim pēc būtības līdzīgu nodokli, nav atbrīvots no attiecīgā nodokļa vai tam nav iespējas izvēlēties nodokļa atbrīvojumu un, pamatojoties uz līgumu par nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanu, kas noslēgts ar trešo valsti, nodokļu uzlikšanas nolūkos netiek uzskatīts par rezidentu valstī, kura nav Eiropas Ekonomikas zonas dalībvalsts.

(19.¹) Eiropas Savienības dalībvalst saistītas sabiedrības – sabiedrības, kuras atbilst šā panta deviņpadsmitās daļas 2. un 3.punktā noteiktajiem kritērijiem un minētas šā likuma 3.pielikumā, kā arī ja tās atbilst vienam no šādiem kritērijiem:

vienai sabiedrībai pieder vismaz 25 procenti kapitāla vai balsosšanas tiesību otrā sabiedrībā;

25 procenti abu sabiedrību kapitāla vai balsosšanas tiesību pieder citai sabiedrībai, kas atbilst šā panta deviņpadsmitās daļas 2. un 3.punktā noteiktajiem kritērijiem un minēta šā likuma .pielikumā.

(20) Dalībnieks – kapitālsabiedrības akciju vai kapitāla daļu un kooperatīvās sabiedrības paju īpašnieks vai jebkura cita persona, kurai ir citas no parādu saistībām neizrietošas tiesības piedalīties attiecīgās kapitālsabiedrības vai kooperatīvās sabiedrības peļņas sadalē.

(21) Akcija – akcija, paja, kapitāla daļa vai cits dokuments, kas rada tiesības saņemt dividendes šā likuma 1.panta sestās daļas izpratnē.

u (22) J ridiskās adreses pārceļšana – process, kurā Eiropas komercsabiedrība vai kooperatīvā sabiedrība, nebeidzot darbību un neizveidojot jaunu juridisko personu, pārceļ savu juridisko adresi no Latvijas Republikas uz citu Eiropas Savienības dalībvalsti vai Islandes Republiku, vai Norvēģijas Karalisti, vai Lihtenšteinas Firstisti.

u u(23) Mātes zņēm ms – tāda komercsabiedrība, kuras līdzdalības daļa citā komercsabiedrībā pārsniedz 50 procentus vai kurai citā komercsabiedrībā ir balsu vairākums.

u u (24) Meitas zņēm ms – tāda komercsabiedrība, kurā mātes uzņēmuma līdzdalības daļa pārsniedz procentus vai kurā mātes uzņēmumam ir balsu vairākums.

(25) Eiropas Savienības vai Eiropas Ekonomikas zonas p bliskās apgrozības vērtspapīri – Eiropas Savienības dalībvalstu vai Eiropas Ekonomikas zonas valstu regulētajos tirgos kotētie vērtspapīri, kā arī Eiropas Savienības dalībvalstīs vai Eiropas Ekonomikas zonas valstīs reģistrēto atvērto ieguldījumu fondu ieguldījumu apliecības, arī tad, ja tās nav iekļautas nevienā Eiropas Savienības dalībvalsts vai Eiropas Ekonomikas zonas valsts regulētajā tirgū.

(26) Repruzentatīvs vieglais a tomobilis – vieglais automobilis, kura sēdvietu skaits, neskaitot vadītāja vietu, nepārsniedz astoņas vietas, kura vērtība bez pievienotās vērtības nodokļa pārsniedz 25 424 latus un kurš nav operatīvais transportlīdzeklis vai speciālais vieglais automobilis (neatliekamā medicīniskā palīdzība, dzīvojamais automobilis vai katafalks), vai vieglais automobilis, kas speciāli aprīkots, lai pārvadātu riteņkrēslos sēdošos invalīdus, vai jauns vieglais kā pilnvarotā automobiļu tirgotāja demonstrācijas automobilis;

(27) Sākotnējiu ilgtermiņa ieg ldij mi – ieguldījumi nelietotos (jaunos) pamatlīdzekļos [jaunās ražošanas tehnoloģiskajās iekārtās un telekomunikāciju un datorprogrammēšanas iekārtās, kā arī ēkās un būvēs, kuras saskaņā ar normatīvajiem aktiem, kas nosaka būvju klasifikāciju, klasificētas kā

satiksmes un sakaru ēkas (būvju klasifikācijas kods 124), rūpnieciskās ražošanas ēkas un noliktavas (būvju klasifikācijas kods 125) transporta būves (būvju klasifikācijas kods 21) un cauruļvadi, sakaru un elektropārvades līnijas (būvju klasifikācijas kods 22)] atbalstāmo investīciju projekta ietvaros, ja minētie pamatlīdzekļi izmantojami nodokļa maksātāja saimnieciskās darbības veikšanai šā astotajā daļā noteiktajās atbalstāmajās prioritārajās nozarēs.

u (28) **Ja nas ražošanas tehnoloģiskās iekārtas** – nelietotas (jaunas) darba mašīnas noteiktu secīgu tehnoloģisko operāciju kopuma veikšanai, lai pārveidotu darba priekšmeta (vielas, materiāla, izstrādājuma) īpašības, tādējādi radot darba priekšmeta vērtības pieaugumu, un būtiskas minēto darba mašīnu palīgierīces un palīgrīki, ar kuriem papildina darba mašīnas tehnoloģisko operāciju kopuma veikšanai. **Darba mašīnas** ir ietaises (mehānismi vai to lekss), kuru būtiska sastāvdaļa ir izpildsistēmas un vadības sistēma.

Tirdzniecības tehnoloģiskās iekārtas šā likuma izpratnē nav ražošanas tehnoloģiskās iekārtas.

Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 10.09.98. likumu, 30.03.2000. likumu, 22.11.2001. likumu, 19.06.2003. likumu, 20.12.2004. likumu, 20.10.2005. likumu, 19.12.2006. likumu, 17.05.2007. likumu, 01.11.2007. likumu, 14.11.2008. likumu, 12.06.2009. likumu, 20.12.2010. likumu un 15.12.2011. likumu.

Nodokļa maksātāji

u u (1) **Uzņēm m ienāk ma nodokļa maksātāji**

visi šā punkta apakšpunktos minētie saimnieciskās darbības veicēji (turpmāk – **rezidenti** iekšzemes uzņēmumi,

no valsts budžeta finansētas institūcijas, uz kurām neattiecas šā panta otrās daļas nosacījumi,

no pašvaldību budžetiem finansētas institūcijas, kuras gūst ienākumus no saimnieciskās darbības un uz kurām neattiecas šā panta otrās daļas nosacījumi;

ārvalstu komercsabiedrības, fiziskās personas un citas personas (turpmāk – **neresidenti** nerezidentu pastāvīgās pārstāvniecības (turpmāk – **pastāvīgās pārstāvniecības**

Uzņēmumu ienākuma nodokli nemaksā:

fiziskās personas;

individuālie (ģimenes) uzņēmumi (arī zemnieku un zvejnieku saimniecības), kuri atbilstoši Gada pārskatu likumam nav izvēlējušies sagatavot gada pārskatu;

no valsts budžeta finansētas institūcijas, kuru ienākumi no saimnieciskās darbības paredzēti valsts budžetā;

no pašvaldību budžetiem finansētas institūcijas, kuru ienākumi no saimnieciskās darbības paredzēti pašvaldību budžeto

privātie pensiju fondi;

biedrības, nodibinājumi, ja to dibināšanas atklāts vai slēpts mērķis nav peļņas vai kapitāla pieauguma gūšana to biedriem;

religiskās organizācijas, arodbiedrības un politiskās partijas;

Finanšu un kapitāla tirgus kom

Personālsabiedrības, lauksaimniecības pakalpojumu kooperatīvās sabiedrības, kas atbilst normatīvajos aktos noteiktajiem kritērijiem par atbalsta saņemšanu lauku attīstībai, dzīvokļu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības, automašīnu garāžu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības, laivu garāžu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības un dārzkopības kooperatīvās sabiedrības uzņēmumu ienākuma nodokli nemaksā patstāvīgi. Katrs personālsabiedrības biedrs maksā attiecīgi iedzīvotāju ienākuma nodokli vai uzņēmumu ienā

pienākošos personālsabiedrības apliekamā ienākuma daļu, bet lauksaimniecības pakalpojumu kooperatīvās sabiedrības, kas atbilst normatīvajos aktos noteiktajiem kritērijiem par atbalsta saņemšanu lauku attīstībai, biedrs – par tam sadalīto atbilstošās kooperatīvās sabiedrības pārpalikuma daļu, savukārt dzīvokļu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības, automašīnu garāžu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības, laivu garāžu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības vai dārzkopības kooperatīvās sabiedrības b – par tam sadalīto peļņas daļu.

(4) *Izslēgta ar 19.12.2006. likumu.*

(5) *Izslēgta ar 19.12.2006. likumu.*

Sabiedrība ar ierobežotu atbildību, individuālais uzņēmums, kā arī zemnieka vai zvejnieka saimniecība, kas reģistrēta kā mikrouzņēmumu nodokļa maksātājs, uzņēmumu ienākuma nodokli

ietver kopīgajā mikrouzņēmumu nodokli saskaņā ar Mikrouzņēmumu nodokļa likumu.

Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 13.03.97. likumu, 25.11.99. likumu, 19.06.2003. likumu, 20.12.2004. likumu, 20.10.2005. likumu, 19.12.2006. likumu, 12.06.2009. likumu, 10.06.2010. likumu un 09.08.2010. likumu.

Tonnāžas nodokļa maksātāji

(1) Tonnāžas nodokļa maksātājs ir iekšzemes uzņēmums (uzņēmējsabiedrība), kuram Valsts ieņēmumu dienests piešķir tonnāžas nodokļa maksātāja statusu un kurš:

savus īpašumā, kopīpašumā vai turējumā uz berbouta līguma pamata esošos kuģus izmanto starptautiskajos pārvadājumos un ar to saistītās darbībās un

veic Latvijā savai vai atbilstoši šā likuma 1.panta divpadsmitās daļas 4. un 5.punkta i) jumiem citas personas veicamajai saimnieciskajai darbībai nepieciešamās kuģu stratēģiskās, komerciālās, tehniskās un apkalpes komplektēšanas vadīšanas funkcijas.

Ministru kabinets nosaka kritērijus, pēc kuriem vadoties iekšzemes uzņēmuma veiktās darbības atzīstamas par kuģu stratēģisko vadīšanu, komerciālo, tehnisko vadīšanu un apkalpes komplektēšanas vadīšanu, un kārtību, kādā Valsts ieņēmumu dienests iekšzemes uzņēmumam piešķir tonnāžas nodokļa maksātāja statusu, un dokumentus, kādus iekšzemes uzņēmums iesniedz Valsts ieņēmumu dienestam tonnāžas nodokļa maksātāja statusa iegūšanai un nodokļa administrēšanas nodrošināšanai.

Ar nākamo taksācijas periodu pēc tonnāžas nodokļa maksātāja statusa iegūšanas tonnāžas nodokļa maksātājs nodokļa aprēķināšanā un maksāšanā piemēro šā likuma 6.panta pirmās daļas 9. un 10.punktu un ceturtais daļas 10.punktu, 6. pantu, 22.panta sesto daļu un 23.panta vienpadsmito daļu un uz viņu attiecināmi šā likuma 15.panta trešajā daļā noteiktie ierobežojumi.

Iekšzemes uzņēmums, kuram Valsts ieņēmumu dienests piešķir tonnāžas nodokļa maksātāja statusu, ir tiesīgs to mainīt ne agrāk kā 10 taksācijas periodus pēc minētā statusa iegūšanas.

2001.gada 22.novembra likuma redakcijā.

Ar nodokli apliekamais objekts, nodokļa likme un taksācijas periods

Attiecībā uz rezidentiem ar nodokli apliekamais objekts ir taksācijas periodā Latvijā un ārvalstīs gūtais apliekamais ienākums. Nodoklis ir 15 procenti no šā apliekamā ienākuma.

Tonnāžas nodokļa maksātāja ar nodokli apliekamo objektu veido divas daļas: šā panta pirmajā daļā noteiktais objekts un ar tonnāžas nodokli apliekamais ienākums, kas noteikts saskaņā ar šā likuma 6. pantu. Katrai ar nodokli apliekamā objekta daļai atsevišķi piemēro šā panta pirmajā daļā noteikto nodokļa likmi.

Attiecībā uz sabiedrību ar ierobežotu atbildību, individuālo uzņēmumu, kā arī zemnieka vai zvejnieka saimniecību, kas reģistrēta kā mikrouzņēmumu nodokļa maksātājs, ar nodokli apliekamais objekts un nodokļa likme ir noteikta Mikrouzņēmumu nodokļa likumā.

Attiecībā uz pastāvīgajām pārstāvniecībām ar nodokli apliekamais objekts ir taksācijas periodā Latvijā un ārvalstīs šīs pārstāvniecības patstāvīgi gūtais apliekamais ienākums. Nodoklis ir 15 procenti no šā apliekamā ienākuma.

Ja nerezidents Latvijā tieši veic saimniecisko darbību, tajā skaitā tirdzniecību vai pakalpojumu sniegšanu, kas ir tāda pati saimnieciskā darbība, kādu veic šā nerezidenta pastāvīgā pārstāvniecība Latvijā, tad šā nerezidenta tiešie gūtie ienākumi, kas gūti Latvijā, ieskaitāmi Latvijā esošās pastāvīgās pārstāvniecības ienākumos un apliekami ar uzņēmumu ienākuma nodokli pēc 15 procentu likmes.

Attiecībā uz nerezidentiem ar nodokli apliekamais objekts ir Latvijā gūtie ieņēmumi no saimnieciskās darbības vai ar to saistītām darbībām. Nodoklis tiek ieturēts no tādiem maksājumiem, kurus rezidenti un pastāvīgās pārstāvniecības izmaksā nerezidentiem, ja no šiem maksājumiem nav ieturēts iedzīvotāju ienākuma nodoklis. Uzņēmumu ienākuma nodoklis tiek ieturēts no:

dividendēm – 10 procenti no dividenžu summas, izņemot dividendes, kas tiek izmaksātas šā likuma 1.panta deviņpadsmitajā daļā minētajai sabiedrībai –

Savienības dalībvalsts vai Eiropas Ekonomikas zonas valsts rezidentam. Pienākums ieturēt – akciju turētājam vai starpniekam – izmaksātajām publisku akciju sabiedrību dividendēm un ieskaitīt to valsts budžetā ir vērtspapīru konta turētājam, kas veic norēķinu ar nerezidentu;

ienākumiem, kas gūti no līdzdalības personālsabiedrībā, – 15 procenti no apliekamā

ienākuma;

lauksaimniecības pakalpojumu kooperatīvās sabiedrības, kas atbilst normatīvajos aktos noteiktajiem kritērijiem par atbalsta saņemšanu lauku attīstībai, atbilstošās sadalītās kooperatīvās sabiedrības pārpalikuma daļas un dzīvokļu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības, automašīnu garāžu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības, laivu garāžu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības un dārzkopības kooperatīvās sabiedrības biedriem sadalītās peļņas – šiem maksājumiem;

atlīdzības par vadības un konsultatīvajiem pakalpojumiem – 10 procenti no atlīdzības summas; procentu maksājumiem, ja to maksātājs un saņēmējs ir saistīti uzņēmumi vai personas, – procenti no šiem maksājumiem, bet procentu maksājumiem, ko Latvijas Republikā reģistrētās komercbankas izmaksā ar tām saistītiem uzņēmumiem vai personām, – 5 procenti no šiem maksājumiem, izņemot minētos procentu maksājumus, ko kapitālsabiedrība, kas ir Latvijas Republikas rezidents (turpmāk – Latvijas sabiedrība), izmaksā Eiropas Savienības dalībvalstu saistītai sabiedrībai vai tās pastāvīgajai pārstāvniecībai, kas atrodas citā Eiropas Savienības dalībvalstī;

samaksas par intelektuālo īpašumu, izņemot samaksu par intelektuālo īpašumu, ko Latvijas sabiedrība izmaksā Eiropas Savienības dalībvalstu saistītai sabiedrībai vai tās pastāvīgajai pārstāvniecībai, kas atrodas citā Eiropas Savienības dalībvalstī;

maksājumiem par autortiesībām (ieskaitot blakustiesības) vai tiesībām izmantot autortiesības (ieskaitot blakustiesības) uz literāru vai mākslas darbu, ieskaitot filmas un – 15 procenti no šiem maksājumiem;

maksājumiem par pārējiem intelektuālā īpašuma veidiem – 5 procenti no šiem maksājumiem;

atlīdzības par Latvijā esoša īpašuma izmantoš – 5 procenti no šīs atlīdzības summas;

6) *izslēgts ar 23.11.2000. likumu;*

atlīdzības par Latvijā esoša nekustamā īpašuma atsavināšanu – 2 procenti no atlīdzības

(4.¹) Izslēgta ar 17.05.2007. likumu.

Šā panta ceturtais daļas 1.punktā noteiktais atbrīvojums piemērojams arī tad, ja dividendes tiek izmaksātas šā panta ceturtais daļas 1.punktā minētās sabiedrības pastāvīgajai pārstāvniecībai, kas atrodas citā Eiropas Savienības dalībvalstī vai Eiropas Ekonomikas zonas valstī, ja pastāvīgās pārstāvniecības saņemtie maksājumi attiecīgajā Eiropas Savienības dalībvalstī ir pakļauti aplikšanai ar kādu no šā likuma 2.pielikumā minētajiem nodokļiem vai identiskiem nodokļiem, vai pēc būtības līdzīgiem nodokļiem, kas var tikt ieviesti, aizstājot šā ma 2.pielikumā minētos nodokļus, vai attiecīgajā Eiropas Ekonomikas zonas valstī ir pakļauti aplikšanai ar Latvijas Republikas uzņēmumu ienākuma nodoklim pēc būtības līdzīgu nodokli. Šā panta ceturtais daļas 1.punktā noteiktais atbrīvojums piemērojams arī t izmaksātas šā likuma 1.panta deviņpadsmitajā daļā minētās sabiedrības – Savienības dalībvalsts rezidenta vai Eiropas Ekonomikas zonas valsts rezidenta – pastāvīgajai pārstāvniecībai Latvijas Republikā.

maksājums tiek veikts vai samaksa par intelektuālo īpašumu tiek izmaksāta Eiropas Savienības dalībvalstu saistītas sabiedrības pastāvīgajai pārstāvniecībai, kas atrodas citā Eiropas Savienības dalībvalstī, šā panta ceturtais daļas 3. un 4.punktā noteiktais atbrīvojums piemērojams, ja saņemtie procenti vai samaksa par intelektuālo īpašumu Eiropas Savienības dalībvalstī, kurā atrodas pastāvīgā pārstāvniecība, ir pakļauti aplikšanai ar kādu no šā likuma 2.pielikumā minētajiem nodokļiem vai identiskiem nodokļiem, vai pēc būtības līdzīgiem nodokļiem, kas var tikt ieviesti, aizstājot šā likuma 2.pielikumā minētos nodokļus.

Ja procentu maksājumu vai samaksu par intelektuālo īpašumu veic nerezidenta pastāvīgā pārstāvniecība, šā panta ceturtais daļas 3. un 4.punktā noteiktais atbrīvojums piemērojams tikai tad, ja gan sabiedrība, kuras pastāvīgā pārstāvniecība veic maksājumu, gan sabiedrība, kura to saņem (vai sabiedrība, kuras pastāvīgā pārstāvniecība citā Eiropas Savienības dalībvalstī to saņem), ir Eiropas Savienības dalībvalstu saistītas sabiedrības šā likuma pirmā

daļas izpratnē.

Šā panta ceturtās daļas 7.punkta izpratnē atlīdzība par Latvijā esoša nekustamā īpašuma atsavināšanu ietver arī ienākumu no kapitāla daļu, akciju vai cita veida līdzdalības atsavināšanas Latvijā vai ārvalstī izveidotā komercsabiedrībā vai citā personā, ja taksācijas periodā, kurā notiek atsavināšana, vai iepriekšējā taksācijas periodā vairāk nekā 50 procentus no šādas personas aktīvu vērtības tieši vai netieši (caur līdzdalību vienā vai vairākās citās Latvijā vai ārvalstī izveidotās personās) veido vai ir veidojis Latvijā esošs nekustamais īpašums. Nekustamā īpašuma īpatsvaru personas aktīvu vērtībā nosaka, pamatojoties uz personas bilances datiem pēc stāvokļa attiecīgā taksācijas perioda sākumā. Ja nekustamā īpašuma īpatsvars aktīvu vērtībā iepriekšējā taksācijas periodā ir mainījies, jo ir notikusi nekustamā īpašuma atsavināšana, kuras rezultāts ņemts vērā personas apliekamajā ienākumā, tad vērā ņem tikai nekustamā īpašuma īpatsvaru bilances aktīvu vērtībā taksācijas periodā, kurā notiek nekustamā īpašuma atsavināšana. Eiropas Savienības vai Eiropas Ekonomikas zonas publiskās apgrozības vērtspapīru atsavināšanas ienākumam šo daļu nepiemēro.

Šā panta ceturtās daļas 4.punkta «b» apakšpunktu un 5.punktu nepiemēro maksājumiem par starptautiskajā gaisa satiksmē izmantoto gaisa kuģu nomu.

(5) *Izslēgta ar 23.11.2000. likumu.*

Šā panta izpratnē **vadības n koms ltatīvie pakalpoj mi** ir darbību kopums, ko tieši vai izmantojot pieaicināto personālu, lai nodrošinātu iekšzemes uzņēmuma (rezidenta) vai cita nerezidenta pastāvīgās pārstāvniecības vadību vai sniegtu iekšzemes uzņēmumam (rezidentam) vai pastāvīgajai pārstāvniecībai nepieciešamās konsultācijas.

(7) **Taksācijas periods** ir nodokļa maksātāja pārskata gads saskaņā ar likumu «Par grāmatvedību», Gada pārskatu likumu, Kredītiestāžu likumu vai Apdrošināšanas sabiedrību un to uzraudzības likumu, ja šis likums neparedz citu taksācijas perioda ilgumu.

arīgi no jebkuriem šā likuma noteikumiem uzņēmumu ienākuma nodokli ietur pēc 15 procentu likmes no visiem maksājumiem, ko Latvijas rezidenti vai nerezidentu pastāvīgās pārstāvniecības izmaksā juridiskajām, fiziskajām un citām personām, kuras atrodas, ir iz vai nodibinātas Ministru kabineta noteikumos minētajās zemu nodokļu un beznodokļu valstīs vai teritorijās, ieskaitot maksājumus šo personu pārstāvjiem vai trešo personu banku kontos un maksājumus, kas veikti savstarpēja norēķinu ieskaita veidā, izņemot šādus maksājumus personām, kuras atrodas, ir izveidotas vai nodibinātas zemu nodokļu vai beznodokļu valstīs vai teritorijās:

Latvijas rezidentu izmaksātās dividendes;

procentus no Latvijas Republikā reģistrētām kredītiestādēm par depozīt noguldī un norēķinu kontu atlikumiem, ja šie procenti tiek izmaksāti atbilstoši kredītiestādes noteiktajai vispārējai likmei par depozīt noguldījumiem un norēķinu kontu atlikumiem;

maksājumus par preču piegādēm, ja šīs preces ir attiecīgās zemu nodokļu va beznodokļu valsts vai teritorijas izcelsmes preces;

Valsts ieņēmumu dienestam ir tiesības atļaut neieturēt nodokli no tiem maksājumiem, no kuriem saskaņā ar šā panta astoto daļu ir ieturams nodoklis, ja to izmaksātājs pamatoti pierāda, ka minētie maksājumi netiek izdarīti ar nolūku samazināt šā maksātāja apliekamo ienākumu un nemaksāt vai samazināt Latvijā maksājamos nodokļus. Valsts ieņēmumu dienests anulē piešķirto atļauju, ja nodokļu administrēšanas procesā tas ieguvis pamatotu informāciju,

cina par darījuma patieso apstākļu slēpšanu. Piešķirtās atļaujas anulēšanas gadījumā maksātājam piemēro šā panta astotās daļas normu un nodokļa summas, uz kurām attiecas anulētā atļauja, uzskatāmas par nokavēto nodokļa maksājumu.

Šā panta astotajā daļā minētajiem maksājumiem, no kuriem nodoklis izmaksas vietā nav ieturams pēc 15 procentu likmes, un maksājumiem, no kuriem saskaņā ar šā panta devītās daļas noteikumiem ir atļauts neieturēt nodokli, piemērojami šā panta ceturtās daļas noteikumi.

Šā panta ceturtās daļas 1.punktā noteiktais atbrīvojums no nodokļa ieturēšanas ir piemērojams, ja dividenžu izmaksātāja rīcībā ir sabiedrības – dividenžu saņēmējas rezidences valsts nodokļu administrācijas izsniegta izziņa vai to aizvietojošie šā panta četrpadsmitajā daļā minētie dokumenti, kas apstiprina, ka sabiedrība atbilst šā likuma 1.panta deviņpadsmitās daļas 2. vai 3.punkta prasībām. Minētā izziņa vai to aizvietojošie dokumenti nodokļa ieturēšanas atbrīvojuma piemērošanai ir derīga piecus gadus no tās izsniegšanas dienas, ja taksācijas periodā,

par kuru piemēro atbrīvojumu no nodokļa ieturēšanas, sabiedrība atbilst šā likuma 1.panta deviņpadsmitās daļas 2. vai 3.punkta prasībām.

Šā panta ceturtās daļas 3. un 4.punktā minētie nosacījumi nodokļa ieturēšanai no procentu maksājuma vai samaksas par intelektuālo īpašumu ir piemērojami, ja atlīdzības izmaksātāja rīcībā ir atlīdzības saņēmēja rezidences valsts nodokļu administrācijas izsniegta izziņa vai to aizvietojošie šā panta četrpadsmitajā daļā minētie dokumenti, kas apstiprina, ka saņēmējs atbilst šā likuma 1.panta 19. daļas prasībām. Minētā izziņa vai to aizvietojošie dokumenti nodokļa ieturēšanai saskaņā ar šā panta ceturtās daļas 3. un 4.punkta nosacījumiem ir derīga piecus gadus no tās izsniegšanas dienas, ja taksācijas periodā, par kuru piemēro šā panta ceturtās daļas 3. un 4.punkta nosacījumus, ienākuma saņēmējs atbilst šā likuma 1.panta 19. daļas prasībām.

Ja dividenžu, procentu vai samaksas par intelektuālo īpašumu izmaksas brīdī izmaksātāja rīcībā nav bijusi attiecīgā ienākuma saņēmēja rezidences valsts nodokļu administrācijas izsniegta izziņa vai to aizvietojošie šā panta četrpadsmitajā daļā minētie dokumenti un šā panta ceturtās daļas 1., 3. vai 4.punktā noteiktais atbrīvojums nav ticis piemērots ienākuma izmaksas brīdī, bet ienākuma saņēmējs uzskata, ka ir tiesīgs to izmantot, tad pārmaksātās nodokļa summas atgūšanai ienākuma saņēmējs triju gadu laikā no maksājumu izmaksas dienas iesniedz Valsts ieņēmumu dienestam ienākuma saņēmēja rezidējošā valsts izsniegtu izziņu vai to aizvietojošos šā panta četrpadsmitajā daļā minētos dokumentus, kas apstiprina, ka ienākuma izmaksas brīdī sabiedrība – ienākuma saņēmēja atbilda visām šā likuma 1.panta deviņpadsmitās daļas 2. vai 3.punkta prasībām. Pēc tam, kad pieņemts lēmums par pārmaksātā nodokļa atmaksāšanu, Valsts ieņēmumu dienests atmaksā papildus iekasēto summu likumā «Par nodokļiem un nodevām» noteiktajā kārtībā un termiņos. Šīs daļas piemērošanai ienākuma saņēmēja rezidences valsts nodokļu administrācijas izsniegta izziņa vai to aizvietojošie dokumenti ir derīgi tikai tā pārmaksātā nodokļa atmaksāšanai, kas ieturēts no ienākuma, kura izmaksas brīdī tie apstiprina, ka sabiedrība – ienākuma saņēmēja atbilda visām šā likuma 1.panta deviņpadsmitās daļas 2. vai 3.punkta vai 4.punkta prasībām.

Ja sabiedrības – dividenžu, procentu vai samaksas par intelektuālo īpašumu saņēmējas rezidences valsts nodokļu administrācija neizsniedz atsevišķu izziņu, kas apstiprina, ka sabiedrība atbilst visām šā likuma 1.panta deviņpadsmitās daļas 2. vai 3.punkta vai 4.punkta prasībām, tad šā panta ceturtās daļas 1., 3. vai 4.punktā noteiktais atbrīvojums no nodokļa ieturēšanas ir piemērojams, pamatojoties uz rezidences apliecību, ko attiecīgās valsts nodokļu administrācija izsniegusi šīs valsts un Latvijas Republikas līguma par nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanu piemērošanai, un uz sabiedrības – dividenžu, procentu vai samaksas par intelektuālo īpašumu saņēmējas pilnvarota pārstāvja rakstveida apliecinājumu Valsts ieņēmumu dienestam, ka sabiedrība – ienākuma saņēmēja atbilst pārējām šā likuma 1.panta deviņpadsmitās daļas 2. vai 3.punkta vai 4.punkta prasībām.

Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 29.02.96. likumu, 05.06.96. likumu, 13.03.97. likumu, 10.09.98. likumu, 25.11.99. likumu, 30.03.2000. likumu, 23.11.2000. likumu, 22.11.2001. likumu, 19.06.2003. likumu, 20.12.2004. likumu, 20.10.2005. likumu, 19.12.2006. likumu, 17.05.2007. likumu, 14.11.2008. likumu, 12.06.2009. likumu, 09.08.2010. likumu un 20.12.2010. likumu.

II nodaļa

Apliekamā ienākuma noteikšana

u Rezidenta n pastāvīgās pārstāvniecības apliekamais ienākums

Nodokļa maksātāja (turpmāk arī – maksātājs) – rezidenta un pastāvīgās pārstāvniecības – apliekamais ienākums ir saskaņā ar Gada pārskatu likumu, Kredītiestāžu likumu, vai Krājaizdevu sabiedrību likumu, vai Apdrošināšanas sabiedrību un to uzraudzības likumu, vai Ieguldījumu pārvaldes sabiedrību likumu, vai Finanšu instrumentu tirgus likumu sastādītā maksātāja gada pārskata peļņas vai zaudējumu aprēķinā uzrādītais peļņas vai

zaudējumu apjoms pirms uzņēmumu ienākuma nodokļa aprēķināšanas, kas ir attiecīgi palielināts vai samazināts par to izdevumu vai izdevumu daļas summu, kuri nav tieši saistīti ar maksātāja saimniecisko darbību, un par to zaudējumu summu, kurus radījusi maksātājam piederošo vai tā lietošanā esošo sociālās infrastruktūras objektu uzturēšana. Izdevumu vai izdevumu daļas summai, kura nav tieši saistīta ar maksātāja saimniecisko darbību, un zaudējumu summai, kuru radījusi maksātājam piederošo vai tā lietošanā esošo sociālās infrastruktūras objektu uzturēšana, piemērojama ienākuma palielināšanai piemēro koeficientu 1,5. Koeficientu 1,5 nepiemēro ziedojumu summām, kuras ziedotas šā likuma 20. pantā minētajām institūcijām un ja ziedojuma mērķi, kas noteikti ziedojuma saņēmējam, nav ietverta tieša vai netieša norāde uz konkrētu ziedoto līdzekļu saņēmēju, kas ir ar ziedotāju saistīts uzņēmums vai saistīta persona, vai ziedotāja darbinieks, vai šā darbinieka ģimenes loceklis, kā arī ziedojuma saņēmējs neveic atbildības rakstura darbības, kas vērstas uz labuma gūšanu ziedotājam, ar ziedotāju saistītam uzņēmumam, saistītai personai vai ziedotāja radniekam līdz trešajai pakāpei, vai laulātajam vai nodrošina ziedotāja intereses, kas nav saistītas ar filantropiju. Apmērojams ienākums tiek koriģēts (grozīts) saskaņā ar šo likumu.

Citiem nodokļa maksātājiem, uz kuriem nav attiecināms Gada pārskatu likums vai Kredītiestāžu likums, vai Krājaizdevu sabiedrību likums, vai Apdrošināšanas sabiedrību un to uzraudzības likums, vai Ieguldījumu pārvaldes sabiedrību likums, vai Finanšu instrumentu tirgus likums, kuri gūst ieņēmumus no saimnieciskās darbības un uz kuriem neattiecas šā likuma 2.panta otrā, trešā un ceturtā daļa, piemērojams ienākums ir starpība, ko veido ieņēmumi no saimnieciskās darbības un ar minēto ieņēmumu gūšanu saistītie izdevumi un kas tiek koriģēti saskaņā ar šo likumu.

Pastāvīgās pārstāvniecības piemērojamo ienākumu nosaka un nodokļa nomaksu veic tā noteiktajā kārtībā.

Norāde uz nodokļa maksātāja peļņas palielināšanu vai samazināšanu turpmāk ir jāsaprot arī kā norāde uz attiecīgo zaudējumu samazināšanu vai palielināšanu.

Piemērojama ienākuma koriģēšanu, to palielinot vai samazinot 6.pantā paredzētajā kārtībā, var veikt tikai tad, ja, nosakot maksātāja peļņu vai zaudējumus, ir ņemtas vērā šā panta pirmajā daļā minētās summas.

Individuālajam uzņēmumam (arī zemnieku vai zvejnieku saimniecībai) – uzņēmumu ienākuma nodokļa maksātājam – ir jāiesniedz gada pārskats atbilstoši Gada pārskatu likumam.

(6) *Izslēgta ar 23.11.2000. likumu.*

(7) *Izslēgta ar 23.11.2000. likumu.*

Nosakot maksātāja piemērojamo ienākumu saskaņā ar šo likumu, tiek ņemti vērā jebkuri ieņēmumi neatkarīgi no tā, kādā formā tie gūti (naudā vai citās lietās, vai pakalpojumu veidā).

Šā panta normas nav piemērojamas sabiedrībai ar ierobežotu atbildību, individuālajam uzņēmumam, kā arī zemnieka vai zvejnieka saimniecībai, kas reģistrēta kā mikrouzņēmumu nodokļa maksātājs.

2. st. dibinātās augstākās izglītības institūcijas, uz kurām neattiecas šā likuma 2.panta otrās daļas nosacījumi, piemērojot šā panta 1. daļu, piemērojama ienākumā, ko veido ieņēmumi no saimnieciskās darbības un ar minēto ieņēmumu gūšanu saistītie izdevumi, neiekļauj no valsts budžeta saņemto finansējumu, Eiropas Savienības politikas instrumentu finansējumu un ar šā finansējuma realizēšanu saistītos izdevumus.

Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 10.09.98. likumu, 25.11.99. likumu, 23.11.2000. likumu, 22.11.2001. likumu, 20.10.2005. likumu, 19.12.2006. likumu, 01.12.2009. likumu, 09.08.2010. likumu, 20.12.2010. likumu un 15.12.2011. likumu.

Ar saimniecisko darbību tieši nesaistītie izdevumi

Uzņēmumu izdevumi, kas nav tieši saistīti ar saimniecisko darbību

iekšzemes uzņēmuma un pastāvīgās pārstāvniecības izdevumus īpašnieku vai darbinieku atpūtai, atpūtas ceļojumiem, izklaidēšanās pasākumiem un ar saimniecisko darbību nesaistītiem īpašnieku vai darbinieku braucieniem ar nodokļa maksātāja a) dāvinājumiem, dāvinājumos pārvērstiem kredītiem un aizdevumiem, kā arī citas izmaksas naudā vai citās lietās (natūrā) īpašniekiem vai darbiniekiem, kuras netiek uzrādītas kā atlīdzība par veikto darbu vai kuras nav saistītas ar iekšzemes uzņēmuma un pastāvīgās pārstāvniecības

saimniecisko darbību.

No apliekamā ienākuma nedrīkst atskaitīt maksātājam piederošo sociālās infrastruktūras objektu izveidošanas izdevumu summu.

(3) Maksātājam piederošie vai tā lietošanā esošie īpašumi sociālās infrastruktūras objekti šā likuma izpratnē ir dzīvokļu un komunālās saimniecības objekti, izglītības, kultūras, sporta, sabiedriskās ēdināšanas un medicīniskās aprūpes iestādes, kuru pakalpojumi tiek sniegti un īres maksa noteikta par cenām, kas ir zemākas par tirgus cenām, vai bez maksas, ja šie objekti nav tieši saistīti ar maksātāja saimniecisko darbību.

Pie izdevumiem, kas nav saistīti ar saimniecisko darbību, pieskaitāmi arī ziedojumi vai dāvinājumi citām personām, galvojuma summas, kuras nodokļa maksātājam kā galvniekam ir jāizmaksā saskaņā ar galvojuma līgumu, atskaitījumi no peļņas, apgrozījuma vai cita bāzes lieluma, kurus nodokļa maksātājs veic pēc savas iniciatīvas, pēc tā īpašnieka rīkojuma vai saskaņā ar likumiem, un tādi izdevumi, kas ekonomiski nav saistīti ar nodokļa maksātāja saimniecisko darbību.

Pie izdevumiem, kas nav tieši saistīti ar saimniecisko darbību, nepieskaita izdevumus darbinieka nogādāšanai no dzīvesvietas uz darbu un no darba uz dzīvesvietu, ja darba specifikas dēļ darbiniekam nav iespējams nokļūt darbā vai nokļūt pēc darba dzīvesvietā ar sabiedrisko transportu.

Pie izdevumiem, kas nav tieši saistīti ar saimniecisko darbību, nepieskaita transportlīdzekļa (izņemot reprezentatīvo vieglo automobili) ekspluatācijas izdevumi mēnešos, kuros par transportlīdzekli tiek maksāts uzņēmumu vieglo transportlīdzekļu nodoklis, neatkarīgi no tā, vai attiecīgais transportlīdzeklis ir izmantots tikai saimnieciskajā darbībā. Mēnešos, kuros par transportlīdzekli tiek maksāts uzņēmumu vieglo transportlīdzekļu nodoklis, šā transportlīdzekļa degvielas iegādes izdevumus iekļauj saimnieciskās darbības izdevumos, pamatojoties uz faktiski nobraukto kilometru skaitu katrā mēnesī saskaņā ar nodokļa maksātāja noteikto degvielas patēriņa normu uz 100 kilometriem, kas nepārsniedz izgatavotājrūpnīcas norādīto pilsētas cikla degvielas patēriņa normu vairāk kā par 20

Pie izdevumiem, kas nav tieši saistīti ar saimniecisko darbību, nepieskaita zemnieku vai zvejnieku saimniecības, kā arī normatīvajos aktos noteiktajiem atbalsta piešķiršanai nepieciešamajiem ikgadējās atbilstības kritērijiem atbilstošas lauksaimniecības pakalpojumu kooperatīvās sabiedrības izdevumus, kas saistīti ar vieglā automobiļa (izņemot reprezentatīvo) ekspluatāciju. Viegļā automobiļa degvielas iegādes izdevumus zemnieku vai zvejnieku saimniecība, kā arī normatīvajos aktos noteiktajiem atbalsta piešķiršanai nepieciešamajiem ikgadējās atbilstības kritērijiem atbilstošā lauksaimniecības pakalpojumu kooperatīvā sabiedrība iekļauj saimnieciskās darbības izdevumos, pamatojoties uz faktiski nobraukto kilometru skaitu katrā mēnesī saskaņā ar nodokļa maksātāja noteikto degvielas patēriņa normu uz 100 kilometriem, kas nepārsniedz izgatavotājrūpnīcas norādīto pilsētas cikla degvielas patēriņa normu vairāk kā par 20

Pie izdevumiem, kas nav tieši saistīti ar saimniecisko darbību, nepieskaita kredītiestādes veiktos maksājumus par ķīlas uzturēšanas izdevumiem, kas radušies parāda piedziņas procesa laikā, par ķīlas priekšmeta pārņemšanas izdevumiem un nekustamā īpašuma nodokļa maksājumus (tai skaitā nokavējuma naudu), kurus parādnieks nav veicis par attiecīgo pārņemto nekustamo īpašumu, ja tiek saglabātas tiesības šos maksājumus atprasīt no parādnieka vai parāds netiek atprasīts, jo parāda piedziņa tiesas ceļā nav iespējama lietderības apsvērumu dēļ sakarā ar to, ka parāda summa ir mazāka nekā ar tās atgūšanu saistītie izdevumi, bet par tā norakstīšanu tiek nosūtīta informācija debitoram.

Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 10.09.98. likumu, 23.11.2000. likumu, 20.10.2005. likumu, 19.12.2006. likumu, 14.11.2008. likumu, 20.12.2010. likumu un 15.12.2011. likumu.

u Apliekamā ienākuma koriģēšana

Nodokļa maksātāja apliekamo ienākumu palielina par:

uzņēmuma gada pārskatā minēto pamatlīdzekļu nolietojuma un norakstīto nemateriālo ieguldījumu vērtību summu un samazina par saskaņā ar šā likuma 13.panta prasībām aprēķināto pamatlīdzekļu nolietojuma un norakstīto nemateriālo ieguldījumu vērtību summu, izņemot šīs daļas 10.punktā minētos gadījumus;

soda naudām, līgumsodiem un naudas sodiem izmantoto summu, kā arī nokavējuma naudas un citu soda sankciju summu, kas aprēķināta saskaņā ar likumu «Par nodokļiem un

nodevām» un konkrēto nodokļu likumiem;

līdzinātajām iztrūkumu vai izlaupījumu summām kapitālsabiedrībās, kuru pamatkapitālā valsts vai pašvaldību daļa ir lielāka par 50 procentiem, kā arī no budžeta finansētajās institūcijās;

šā likuma 3.panta ceturtās daļas 2.– 6.punktā un astotajā daļā paredzētajām izmaksām, ja nodokļa maksātājs no tām nav ieturējis nodokli noteiktajā apjomā, kā arī par nerezidentiem veiktajiem maksājumiem, kuri izdarīti, izmantojot elektroniskās norēķinu sistēmas, un no kuriem saskaņā ar šā likuma 3.panta astoto un devīto daļu jāietur uzņēmumu ienākuma nodoklis, ja izmaksas brīdī to nevar ieturēt;

60 procentiem no reprezentācijas izdevumiem izmantotās summas. Šā panta izpratnē reprezentācijas izdevumi ir nodokļa maksātāja izdevumi tā prestiža veidošanai un uzturēšanai

biedrībā pieņemto standartu līmenī. Tie ietver izdevumus publisku konferenču, uzņemšanu un maltīšu rīkošanai, kā arī izdevumus nodokļa maksātāju reprezentējošu priekšmetu izgatavošanai;

summu, par kādu taksācijas periodā salīdzinājumā ar iepriekšējo taksācijas periodu tiek palielināti debitoru parādiem paredzētie uzkrājumi (izņemot uzkrājumus, kas izveidoti saskaņā ar šā likuma 7. un 9. pantu), kas izveidoti un atspoguļoti maksātāja grāmatvedībā, un **bezcerīgo**

pašvaldību domju (padomju) lēmumos nav noteikti lielāki ierobežojumi.

Šā panta pirmās daļas 19.punktu nepiemēro, ja ir ievēroti pirmie divi un viens no pārējiem šajā daļā minētajiem nosacījumiem:

cesionārs ir uzņēmumu ienākuma nodokļa maksātājs vai uzņēmumu ienākuma nodoklim pielīdzināta nodokļa maksātājs;

cesionārs ir Eiropas Savienības dalībvalsts vai Eiropas Ekonomikas zonas valsts rezidents, vai tās valsts rezidents, ar kuru Latvija ir noslēgusi konvenciju par nodokļu dubultās uzlikšanas un nodokļu nemaksāšanas novēršanu, ja šī konvencija ir stājusies spēkā;

cesijas darījums nenotiek ar saistītu uzņēmumu vai ar uzņēmumu saistītu personu;

cesijas darījuma, kas notiek ar saistītu uzņēmumu vai ar uzņēmumu saistītu personu, vērtība atbilst tā tirgus vērtībai.

Nosakot apliekamo ienākumu, nodokļa maksātāja peļņu nedrīkst samazināt p ilgtermiņa ieguldījumu izveidošanas izdevumu (izņemot to ilgtermiņa aizņēmumu procentu maksājumus, kuri nav iekļauti ilgtermiņa ieguldījumu pašizmaksā) un atmaksājamām aizņēmumu summām, par rezervju un uzkrājumu veidošanai paredzēto līdzekļu daudzumu ņemot šā likuma 7., 8. un 9. pantā minētos gadījumus), par savu (savas kapitālsabiedrības vai kooperatīvās sabiedrības) dividendžu summu, ārvalstīs samaksāto uzņēmumu ienākuma nodokļa (vai tam atbilstoša nodokļa) summu, kā arī par prettiesisku dabas resursu ieguvu vai lietošanu.

Nosakot apliekamo ienākumu, nodokļa maksātāja peļņu samazina:

par nekustamā īpašuma nodokļa (zemes nodokļa un īpašuma nodokļa), izložu un azartspēļu nodokļa un nodevu, preču vai pakalpojumu loterijas organizēšanas valsts nodevas summām;

par summām, kas izmaksātas subsīdiju veidā kā valsts atbalsts lauksaimniecībai vai Eiropas Savienības atbalsts lauksaimniecībai un lauku attīstībai;

par taksācijas periodā zaudēto debitoru parādu summām, kas noteiktas saskaņā ar šā a 9.pantu, un summu, par kādu taksācijas periodā salīdzinājumā ar iepriekšējo taksācijas periodu tiek samazināti debitoru parādiem paredzētie uzkrājumi (izņemot uzkrājumus, kas izveidoti saskaņā ar šā likuma 7. un 9. pantu), kas izveidoti un atspoguļoti maksātāja grāmatvedībā, izņemot tās samazinājumu summas, kas radušās, norakstot zaudētos parādus no debitoru parādiem paredzētajiem uzkrājumiem;

par ieņēmumiem no starpības starp valsts un pašvaldību īpašuma vai tā daļas privatizācijā ieguldīto privatizācijas sertifikātu iegādes vērtību un pārdošanas cenu, kāda noteikta minētajam īpašumam vai tā daļai, kas privatizēta par sertifikātiem, ja attiecīgā vērtību starpība tiek uzrādīta maksātāja finanšu grāmatvedībā kā ieņēmumi;

ja tiek privatizēta valsts vai pašvaldību kapitālsabiedrība, – par ieņēmumiem no kapitālsabiedrības negatīvās nemateriālās vērtības (starpības starp kapitālsabiedrības pirkšanas cenu un šīs kapitālsabiedrības līdzekļu vērtību), kuru nevar dzēst, samazinot iegūto līdzekļu uzskaites vērtību;

par summu, par kādu taksācijas periodā salīdzinājumā ar iepriekšējo taksācijas periodu tiek samazināti izveidotie uzkrājumi un rezerves, ja šo uzkrājumu un rezervju veidošanas (palielinājuma) summas pirmstaksācijas periodos ir bijušas iekļautas ar nodokli apliekamajā ienākumā saskaņā ar šā panta trešo daļu.

par atgūtām bezcerīgo parādu vai izlaupījumu summām, kuras tieši iekļautas zaudējumos un par kurām iepriekšējos taksācijas periodos ir palielināts nodokļa maksātāja apliekamais ienākums;

par nokavējuma naudas (kas saistīta ar nodokļu pamatparādiem) samazinājuma summām, kas taksācijas periodā radušās, nokavējuma naudu samazinot vai dzēšot saskaņā ar likumu «Par nodokļiem un nodevām»;

par izglītības iestādēm bez atlīdzības nodoto skaitļošanas iekārtu, to aprīkojuma, tai skaitā drukas ierīču, atlikušo vērtību nodokļa maksātāja finanšu grāmatvedībā to izslēgšanas brīdī;

ieņēmumiem no Eiropas Savienības vai Eiropas Ekonomikas zonas publiskās apgrozības vērtspapīru pārdošanas;

āžas nodokļa maksātāja ieņēmumiem no kuģu izmantošanas starptautiskajos pārvadājumos un ar to saistītās darbībās;

par to obligāto eksemplāru ražošanas izmaksām, kuri saskaņā ar obligāto eksemplāru likumu piegādāti Latvijas Nacionālajai bibliotēkai;

par taksācijas periodā veiktajām izmaksām, lai nodrošinātu specializētu jaunu darba vietu darbiniekam ar fizisko vai psihisko spēju ierobežojumu (ar invaliditātes grupu), ja jauno darba vietu darbiniekam ar fizisko vai psihisko spēju ierobežojumu saglabā

par summām, par kurām saskaņā ar šā panta pirmās daļas 17.punktu iepriekšējos taksācijas periodos ir palielināts ar nodokli apliekamais ienākums, bet par kurām nodokļa maksātājs taksācijas periodā ir veicis norēķinus;

par summām, par kurām, saskaņā ar tiesas lēmumu tiesiskās aizsardzības procesā vai ārpus tiesiskās aizsardzības procesā tiek dzēstas vai samazinātas kredītsaistības, ja tās ir iekļautas nodokļa maksātāja apliekamajā ienākumā un nav uzrādītas nodokļa maksātāja

Nosakot apliekamo ienākumu, neņem vērā bilances un ārpusbilances posteņu pārvērtēšanas rezultātus, izņemot aktīvu pārvērtēšanu sakarā ar ārvalstu valūtas kursa maiņu. Aktīvi un pasīvi, kuru nominālvērtība izteikta ārvalstu valūtā, novērtējami latos pēc Latvijas Bankas noteiktā ārvalstu valūtas kursa taksācijas gada pēdējā kalendārajā dienā, un, nosakot apliekamo ienākumu, ņemami vērā attiecīgie ienākumi vai zaudējumi.

(5.¹) Izslēgta ar 20.10.2005. likumu.

(5.²) Izslēgta ar 20.10.2005. likumu.

Nosakot apliekamo ienākumu, neņem vērā tādu aktīvu pārvērtēšanas rezultātus (arī gadījumā, kad patiesās vērtības izmaiņas atzītas peļņas vai zaudējumu aprēķinā), kuri ir ieguldījuma īpašumi, bioloģiskie aktīvi un pārdošanai turētie ilgtermiņa ieguldījumi un ir novērtēti patiesajā vērtībā. Taksācijas periodā, kurā minētos aktīvus atsavina, nodokļa maksātājs apliekamo ienākumu no minēto aktīvu atsavināšanas nosaka kā atsavināšanas ieņēmumu un sākotnējās uzskaites vērtības starpību.

amo ienākumu, neņem vērā zaudējumus, kas saistīti ar reprezentatīva vieglā automobiļa atsavināšanu, ja šim automobilim, kas kvalificēts kā pamatlīdzeklis, nodokļu aprēķināšanas vajadzībām nav aprēķināts nolietojums.

Nosakot apliekamo ienākumu, nodokļa maksātāja peļņu drīkst samazināt par apdrošināšanas prēmiju maksājumiem atbilstoši likumam «Par apdrošināšanas līgumu», kas veikti Latvijā reģistrētām apdrošināšanas sabiedrībām, kuras izveidotas saskaņā ar Apdrošināšanas sabiedrību un to uzraudzības likumu, vai citu Eiropas Savienības dalībvalstu, apdrošināšanas sabiedrībām, kuras izveidotas saskaņā ar attiecīgās Eiropas Savienības dalībvalsts, normatīvajiem aktiem, un savu darbinieku labā privātajos pensiju fondos izdarītajām iemaksām atbilstoši likumam «Par privātajiem pensiju fondiem» vai analogiska rakstura privātajos pensiju fondos citās Eiropas Savienības dalībvalstīs, Eiropas Ekonomikas zonas valstīs. Šie nosacījumi attiecas arī uz citu (kuras nav Eiropas Savienības dalībvalstis,) apdrošināšanas sabiedrībām izdarītajiem apdrošināšanas prēmiju maksājumiem par tādiem apdrošināšanas pakalpojumiem, kurus nenodrošina Latvijā vai citā Eiropas Savienības dalībvalstī, Ekonomikas zonas valstī reģistrētās apdrošināšanas sabiedrības.

(7) Izslēgta ar 22.11.2001. likumu.

(8) Izslēgta ar 19.06.2003. likumu.

(9) Izslēgta ar 19.06.2003. likumu.

(10) Izslēgta ar 19.06.2003. likumu.

Apliekamais ienākums konkrētam nodokļa maksātājam, uz kuru saskaņā ar šā likuma panta noteikumiem ir pārnesti cita nodokļa maksātāja zaudējumi, jāpalielina par katru kompensācijas summu, kuru šis konkrētais nodokļa maksātājs ir izmaksājis kā atlīdzību par pārnestajiem zaudējumiem, tādā apmērā, kādā šī kompensācija ir atskaitīta, aprēķinot šā nodokļa maksātāja apliekamo ienākumu.

Apliekamais ienākums konkrētam nodokļa maksātājam, no kura saskaņā ar šā likuma 14. panta noteikumiem zaudējumi ir pārnesti uz citu nodokļa maksātāju, jāsamazina par katru kompensācijas summu, kuru šis konkrētais nodokļa maksātājs ir saņēmis kā atlīdzību par pārnestajiem zaudējumiem, tādā apmērā, kādā šī kompensācija ir iekļauta šā nodokļa maksātāja ienākumā.

(13) Izslēgta ar 25.11.99. likumu.

Nosakot Eiropas komercsabiedrības vai Eiropas kooperatīvās sabiedrības apliekamo ienākumu (taksācijas periodā, kurā tā veic juridiskās adreses pārceļšanu no Latvijas Republikas),

neņem vērā uzkrājumus un rezerves, kuras līdz juridiskās adreses pārcelš (Republikas izveidotas minētajai sabiedrībai Latvijas Republikā, ja tās nodotas attiecīgās Eiropas komercsabiedrības vai Eiropas kooperatīvās sabiedrības pastāvīgajai pārstāvniecībai Latvijas Republikā, kuru tā izveido, veicot juridiskās adreses pārcelšanu no Latvijas Republikas. Tomēr šīs daļas noteikumi nav piemērojami uzkrājumiem un rezervēm, kuras līdz juridiskās adreses pārcelšanai ir izveidotas attiecībā uz minētās sabiedrības pastāvīgajām pārstāvniecībām ārpus (

Taksācijas periodā, kurā notiek juridiskās adreses pārcelšana no Latvijas Republikas, nosakot apliekamo ienākumu pastāvīgajai pārstāvniecībai (kas izveidota, veicot juridiskās adreses pārcelšanu no Latvijas Republikas), neņem vērā uzkrājumus un rezerves, kuras līdz juridiskās adreses pārcelšanai no Latvijas Republikas ir izveidotas attiecīgajai Eiropas komercsabiedrībai vai Eiropas kooperatīvajai sabiedrībai Latvijas Republikā (izņemot uzkrājumus un rezerves, kas izveidotas attiecībā uz minētās sabiedrības pastāvīgajām pārstāvniecībām ārpus Latvijas Republikas), ja uzkrājumi un rezerves tiek nodotas attiecīgās Eiropas komercsabiedrības vai Eiropas kooperatīvās sabiedrības pastāvīgajai pārstāvniecībai Latvijas Republikā. Ja šajā panta daļā minētās pārņemtās uzkrājumu un rezervju veidošanas summas reorganizētajai Eiropas komercsabiedrībai vai Eiropas kooperatīvajai sabiedrībai Latvijas Republikā pirmstaksācijas periodos ir bijušas iekļautas ar nodokli apliekamajā ienākumā saskaņā ar šā panta trešo daļu, pastāvīgā pārstāvniecība par norakstīto uzkrājumu summu drīkst samazināt ar nodokli apliekamo ienākumu.

Nosakot apliekamo ienākumu nodokļu maksātājam, kura komercdarbība ir vieglā pasažieru autotransporta nomas pakalpojumu sniegšana un kuram šis komercdarbības ieņēmumi veido ne mazāk kā 90 procentus no apgrozījuma, attiecībā uz nomas objektiem nepiemēro šā panta pirmās daļas 13. un 14.punktu un 5. daļu un 13.panta pirmās daļas 8.

pamatlīdzekļiem, kuri taksācijas gadā tiek ūznomāti. Ar **ieņēmumiem no vieglā pasažieru autotransporta nomas pakalpojumu sniegšanas** šīs daļas izpratnē saprot ieņēmumu summu, ko veido ieņēmumi no vieglā pasažieru autotransporta nomas pakalpojumu sniegšanas, ieņēmumi, kas gūti no to papildu pakalpojumu sniegšanas, kuri ir tieši saistīti ar vieglā pasažieru autotransporta nomu, kā arī ieņēmumi no vieglā pasažieru autotransporta kā nomas objekta atsavināšanas.

Nosakot apliekamo ienākumu, nodokļa maksātājs peļņu samazina par taksācijas periodā iekšzemes nefinanšu uzņēmumiem latos izsniegto kredītu gada vidējās svērtās procentu taksācijas periodu nesadalītās peļņas reizinājumu. Šajā daļā noteikto pirmstaksācijas periodu nesadalīto peļņu aprēķina, summējot to taksācijas periodu nesadalīto peļņu, kuri sākas pēc 2008.gada 31.decembra. Iekšzemes nefinanšu uzņēmumiem latos izsniegto kredītu gada vidējo svērto procentu likmi, kas aprēķināta, izmantojot monetāro finanšu iestāžu statistikas rādītājus, savā interneta lapā viena mēneša laikā pēc taksācijas perioda beigām publicē Latvijas Banka.

Nodokļa maksātājs, kas nodarbina darbinieku, kurš dienē Zemessardzē, taksācijas perioda apliekamo ienākumu var samazināt par to darbinieka darba algas summas daļu, kura attiecīgajam darbiniekam tiek aprēķināta par Zemessardzes dienesta uzdevumu pildīšanā vai apmācībā iesaistītā zemessarga aizvietošanu un kura šajā periodā nepārsniedz aizvietotā zemessarga darba līgumā noteikto atlīdzību atbilstoši aizvietošanas periodam. Apliekamo ienākumu var samazināt atbilstoši šīs daļas noteikumiem, ja darbinieks, kurš dienē Zemessardzē, ir bijis darba tiesiskajās attiecībās ar nodokļa maksātāju vairāk nekā trīs mēnešus (pirms Zemessardzes dienesta uzdevumu pildīšanas vai mācību uzsākšanas dienās).

Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 29.02.96. likumu, 05.06.96. likumu, 13.03.97. likumu, 13.11.97. likumu, 10.09.98. likumu, 04.02.99. likumu, 25.11.99. likumu, 30.03.2000. likumu, 23.11.2000. likumu, 22.11.2001. likumu, 19.06.2003. likumu, 20.12.2004. likumu, 20.10.2005. likumu, 19.12.2006. likumu, 17.05.2007. likumu, 01.11.2007. likumu, 14.11.2008. likumu, 12.06.2009. likumu, 16.06.2009. likumu, 01.12.2009. likumu, 09.08.2010. likumu, 07.10.2010. likumu un 15.12.2011. likumu.

Ar tonnāžas nodokli apliekamais ienākums

Ar tonnāžas nodokli apliekamo ienākumu aprēķina, summējot aprēķinātos ar tonnāžas nodokli apliekamos ienākumus par katru kuģi, kurš izmantots starptautiskajos pārvadājumos un ar to saistītās darbībās.

nāžas nodokli apliekamo ienākumu par katru kuģi, kurš izmantots starptautiskajos pārvadājumos un ar to saistītās darbībās, aprēķina latos, reizinot kuģa neto tonnāžu (tilpību, kas izteikta tilpības vienībās) ar ienākuma koeficientu (katru atsevišķo tonnāža daļu reizina ar attiecīgajai daļai noteikto ienākuma koeficientu, iegūtos rezultātus saskaita un summu reizina ar to taksācijas periodā ietilpstošo kalendāra dienu skaitu, kurās minētais kuģis bijis ekspluatācijā).

Ienākuma koeficients (izteikts latos uz tilpības vienību) piemērojams šādā apmērā:

- tonnāžai no 100 līdz 1000 tilpības vienībām;
- tonnāžai no 1001 līdz 10 000 tilpības vienībām par tonnāžu, kas pārsniedz 1000 tilpības vienības;
- tonnāžai no 10 001 līdz 25 000 tilpības vienībām par tonnāžu, kas pārsniedz 10 000 tilpības vienības;
- tonnāžai virs 25 000 tilpības vienībām par tonnāžu, kas pārsniedz 25 tilpības vienības.

2001.gada 22.novembra likuma redakcijā.

u Īpaši noteikumi reorganizācijā iesaistītajiem nodokļa maksātājiem

Ievērojot šā panta trešās un ceturtās daļas noteikumus, apliekamā ienākuma noteikšanā neņem vērā saistībā ar saimnieciskās darbības veida vai veidu nodošanu, apvienošanu vai sadalīšanu nodoto pārvedošās, pievienojamās vai sadalāmās sabiedrības aktīvu un pasīvu posteņu pārvērtēšanas rezultātus.

Ievērojot šā panta trešās un ceturtās daļas noteikumus, aprēķinot pamatlīdzekļu nolietojumu saskaņā ar šā likuma 13.pantu, neņem vērā pamatlīdzekļu pārvērtēšanas rezultātu (izņemot šā likuma 13.panta trešajā daļā noteiktos izņēmuma gadījumus) attiecībā uz to pamatlīdzekļu atlikušo vērtību, kurus iegūstošā sabiedrībā saņēmusi saistībā ar saimnieciskās darbības veida nodošanu, apvienošanu vai sadalīšanu.

Šā panta pirmās un otrās daļas noteikumus piemēro:

Latvijā vai citā Eiropas Savienības dalībvalstī pastāvoša saimnieciskās darbības veida vai veidu nodošanai, ja gan pārvedošā, pievienojamā vai sadalāmā sabiedrība, gan iegūstošā sabiedrība ir Latvijas rezidents;

(vijā pastāvoša saimnieciskās darbības veida vai veidu nodošanai, ja pārvedošā, pievienojamā vai sadalāmā sabiedrība ir citas Eiropas Savienības dalībvalsts rezidents un iegūstošā sabiedrība ir Latvijas rezidents un ja aktīvi un pasīvi pēc to nodošanas nav attiecināmi uz iegūstošās sabiedrības pastāvīgo pārstāvniecību ārpus Latvijas;

ja iegūstošā sabiedrība ir citas Eiropas Savienības dalībvalsts rezidents un pārvedošā, pievienojamā vai sadalāmā sabiedrība ir Latvijas vai citas Eiropas Savienības dalībvalsts rezidents un ja aktīvi un saistības pēc to nodošanas ir attiecināmi uz iegūstošās sabiedrības pastāvīgo pārstāvniecību Latvijā.

Šā panta pirmās un otrās daļas noteikumus nepiemēro, ja iegūstošās sabiedrības akcijas, ko saņēmusi pārvedošā, pievienojamā vai sadalāmā sabiedrība, neatrodas tās īpašumā vismaz trīs gadus pēc to nodošanas, ja vien pārvedošā, pievienojamā vai sadalāmā sabiedrība pamatoti nepierāda, ka šo akciju atsavināšana nav veikta nolūkā samazināt tās apliekamo ienākumu un nemaksāt Latvijā maksājamos nodokļus vai samazināt to apjomu.

2003.gada 19.jūnija likuma redakcijā.

u Īpaši noteikumi reorganizācijā iesaistīto sabiedrību dalībniekiem

Ievērojot šā panta trešās daļas noteikumus, saistībā ar akciju apmaiņu, apvienošanu vai sadalīšanu nodoto akciju pārvērtēšanas rezultātus attiecībā uz iegūstošo sabiedrību neņem vērā. Ja dalībnieks saņem atzīstamu atlīdzību naudā, nodoto akciju pārvērtēšanas rezultāts tiek attiecināts uz atlīdzību naudā un iekļauts dalībnieka apliekamajā ienākumā.

Apmaiņas rezultātā saņemtās akcijas dalībnieks novērtē pēc to iegādes vērtības, kāda šīm akcijām bija akciju apmaiņas brīdī saskaņā ar slēguma finanšu pārskatu, un palielina šo vērtību par atzīstamās atlīdzības naudā apmēru.

Šā panta pirmās un otrās daļas noteikumus piemēro iegūstošās sabiedrības dalībniekam, ja tas atbilst vienam no šādiem nosacījumiem:

(
nav Latvijas rezidents, bet viņa pastāvīgā pārstāvniecība Latvijā ir gan nodoto akciju, gan apmaiņas rezultātā saņemto akciju turētājs.

2003.gada 19.jūnija likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 20.10.2005. likumu.

u Apliedzamā ienāk ma koriģēšana par procent maksāj miem

Apliedzamo ienākumu palielina par procentu maksājumiem (arī diskonta veidā pārsniedz procentu maksājumu summu, kura aprēķināta, parādu saistībai piemērojot 1,2 reizes palielinātu Centrālās statistikas pārvaldes noteikto taksācijas perioda pēdējā mēneša vidējo īstermiņa kredītu likmi kredītiestādēs. Saimnieciskās darbības izdevumos iekļautā procentu maksājumu summa nedrīkst pārsniegt faktiski aprēķināto procentu maksājumu summu.

Apliedzamo ienākumu palielina par procentu maksājumiem proporcionāli tam, kādā mērā taksācijas perioda parādu saistību (par kurām aprēķināti procentu maksājumi) vidējais apjoms pārsniedz summu, kura vienāda ar četrkārtotu nodokļa maksātāja uzņēmuma gada pārskatā atspoguļoto pašu kapitāla apjomu (taksācijas perioda sākumā), kas samazināts par ilgtermiņa ieguldījumu pārvērtēšanas rezervi un citām rezervēm, kuras nav radušās peļņas sadales rezultātā.

Ja appliedzamais ienākums vienlaikus jāpalielina par procentu maksājumiem atbilstoši šā panta pirmajai un otrajai daļai, to palielina par lielāko no appliedzamā ienākuma summām, kas noteikta saskaņā ar šā panta pirmo vai otro daļu.

Šā panta pirmo un otro daļu nepiemēro kredītiestādēm un apdrošināšanas sabiedrībām.

Šā panta pirmo un otro daļu nepiemēro procentu maksājumiem par aizņēmumiem, kas saņemti no kredītiestādes, kura ir Latvijas vai citas Eiropas Savienības dalībvalsts vai Eiropas Ekonomikas zonas valsts rezidents vai tādas valsts rezidents, ar kuru Latvija ir noslēgusi konvenciju vai līgumu par nodokļu dubultās uzlikšanas un nodokļu nemaksāšanas novēršanu, ja attiecīgā konvencija vai līgums ir stājies spēkā, kā arī no Latvijas Republikas Valsts kases, Ziemeļu Investīciju bankas, Eiropas Rekonstrukcijas un attīstības bankas, Eiropas Investīciju bankas, Eiropas Padomes un attīstības bankas un Pasaules Bankas grupas.

Šā panta otro daļu nepiemēro procentu maksājumiem par aizņēmumiem, kas saņemti no tādas finanšu iestādes, kura atbilst abiem šajā pantā daļā minētajiem kritērijiem:

tā ir Latvijas vai citas Eiropas Savienības dalībvalsts vai Eiropas Ekonomikas zonas ādas valsts rezidents, ar kuru Latvija ir noslēgusi konvenciju vai līgumu par nodokļu dubultās uzlikšanas un nodokļu nemaksāšanas novēršanu, ja attiecīgā konvencija vai līgums ir stājies spēkā;

tā sniedz kredītēšanas vai finanšu līzings pakalpojumus, un tās uzraudzību veic attiecīgās valsts kredītiestāžu vai finanšu uzraudzības institūcija.

Šajā pantā noteiktā appliedzamā ienākuma koriģēšana par procentu maksājumiem ir piemērojama visu veidu procentu maksājumiem par parādu saistībām, kā arī jebkuriem maksājumiem, kuri pēc darījuma ekonomiskās būtības ir procentu maksājumi neatkarīgi no darījuma juridiskās formas. Šajā pantā noteiktā appliedzamā ienākuma koriģēšana par procentu maksājumiem nav attiecināma uz Latvijas un citu Eiropas Savienības daļi Ekonomikas zonas valstu publiskās apgrozības parāda vērtspapīriem.

2003.gada 19.jūnija likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 20.12.2004. likumu, 20.10.2005. likumu, 19.12.2006. likumu un 15.10.2009. likumu.

u Īpaši noteik mi reprezentatīva vieglā a tomobiļa vērtības noteikšanai

Reprezentatīva vieglā automobiļa statusa noteikšanai par vieglā automobiļa vērtību tiek uzskatīta augstākā no šādām vērtībām bez pievienotās vērtības nodokļa: automobiļa iegādes vērtība vai uzskaites vērtība grāmatvedībā visā automobiļa izmantošanas laikā.

Reprezentatīva vieglā automobiļa statusa noteikšanai gadījumā, kad vieglais automobilis tiek nomāts ar izpirkuma tiesībām, vieglā automobiļa vērtība ir nomas līgumā ar izpirkuma tiesībām norādītā automobiļa vērtība.

Reprezentatīva vieglā automobiļa statusa noteikšanai gadījumā, kad vieglais automobilis tiek nomāts bez izpirkuma tiesībām, vieglā automobiļa vērtība, ja tā nav norādīta nomas līgumā, ir automobiļa apdrošināšanas līgumā norādītā automobiļa vērtība.

Ja nomas līgumā norādītā automobiļa vērtība ir samazināta vairāk nekā par 10

procentiem no tirgus cenas vai tā vērtība nomas līgumā nav norādīta nolūkā samazināt nodokļa maksātāja apliekamo ienākumu, automobili neatkarīgi no citiem šajā pantā minētajiem nosacījumiem kvalificē kā reprezentatīvu vieglo automobili.»

2007.gada 1.novembra likuma redakcijā.

u u Bank n krājaizdev sabiedrīb izveidoto debitora parādiem paredzēto u u u zkrāj m iekļa šana ar nodokli apliekamajā ienāk mā

Ar nodokli apliekamo ienākumu bankām un krājaizdevumu sabiedrībām nepalielina par to atskaitījumu summu, par kādu taksācijas periodā atzīti izdevumi debitoru parādiem paredzētajiem uzkrājumiem, un nesamazina par summu, par kādu taksācijas periodā samazināti izveidotie uzkrājumi (apvērsti iepriekšējos taksācijas periodos atzītie izdevumi) parādiem saskaņā ar Finanšu un kapitāla tirgus komisijas normatīvajos noteikumos paredzēto uzkrājumu veidošanas kārtību.

2009.gada 12.jūnija likuma redakcijā.

u u Bank aizņēm ma kapitalizācija

Nodokļu maksātājs – līdzekļu aizdevējs – apliekamo ienākumu samazina par banku akciju atsavināšanas ienākumu vai palielina par akciju atsavināšanas zaudējumu, ja akcijas iegūtas un atsavinātas, ievērojot visus šā panta ceturtajā daļā minētos nosacījumus.

Nodokļu maksātājs – līdzekļu aizdevējs – apliekamo ienākumu nepalielina par izdevumos iekļautā kapitalizējamā aizdevuma vērtības samazināšanas summu, ja aizdevums (izņemot noguldījumu) tiek ieguldīts bankas pamatkapitālā.

– aizņēmēja – apliekamo ienākumu nesamazina par ieņēmumos iekļauto aizņēmuma vērtības samazināšanas summu, ja aizņēmums, kuru iegulda pamatkapitālā, ir novērtēts zemākā vērtībā.

Šā panta pirmo un otro daļu ir tiesības piemērot, ja ievēroti visi šajā panta daļā minētie nosacījumi:

– aizņēmējai – ir rīcības plāns bankas finansiālā stāvokļa stabilitātes nodrošināšanai, kas iesniegts Finanšu un kapitāla tirgus komisijā, pamatojoties uz Finanšu un kapitāla tirgus komisijas pieņemto lēmumu un pieprasījumu;

akcijas iegūtas, aizdevumu ieguldot bankas pamatkapitālā kā mantisko ieguldījumu;

akcijas tiek atsavinātas 36 mēnešu laikā no to iegūšanas dienas.

Šā panta normas neattiecas uz aizdevumiem, kuri uzskatāmi par garantētiem noguldījumiem saskaņā ar Noguldījumu garantiju likumu.

2009.gada 12.jūnija likuma redakcijā.

u Apdrošināšanas n pārāpdrošināšanas sabiedrīb tehniskajām rezervēm paredzētie līdzekļi

Ar nodokli apliekamo ienākumu apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas sabiedrībām nepalielina par to atskaitījumu summu, kas ieskaitīta tehniskajās rezervēs, un nesamazina par summu, kas izņemta no šīm rezervēm un ieskaitīta ienākumos saskaņā ar Apdrošināšanas sabiedrību un to uzraudzības likumu vai Pārāpdrošināšanas likumu.

2009.gada 12.jūnija likuma redakcijā.

u Nodokļa atviegloj ms pasažier pārvadājumu os imantojamo a tob s iegādei

Izslēgts ar 15.12.2011. likumu.

u Nodokļa atviegloj ms ziedotājiem

Izslēgts ar 24.09.2009. likumu.

u Za dētie parādi

Nosakot apliekamo ienākumu, saskaņā ar šā likuma 6.panta pirmās daļas 6.punktu un ceturtās daļas 3.punktu to var samazināt par zaudēto parādu summām, ja ievēroti pirmie trīs un viens no pārējiem šajā daļā minētajiem nosacījumiem:

ienākums, kas attiecas uz šiem parādiem, pirms tam ir iekļauts apliekamā ienākuma aprēķinā; šo parādu summa ir norakstīta no nedrošiem parādiem paredzēto speciālo uzkrājumu

summas vai tieši zaudējumos (izdevumos) nodokļa maksātāja grāmatvedībā kārtējā taksācijas periodā vai kādā no iepriekšējiem taksācijas periodiem;

debitors ir Latvijas vai citas Eiropas Savienības dalībvalsts vai Eiropas Ekonomikas zonas valsts rezidents, vai to valstu rezidents, ar kurām Latvija noslēgusi konvencijas par nodokļu ubultās uzlikšanas un nodokļu nemaksāšanas novēršanu, ja šīs konvencijas ir stājušās spēkā;

debitors ir valsts vai pašvaldības kapitālsabiedrība, kas likvidēta atbilstoši attiecīgas institūcijas lēmumam;

5) *izslēgts ar 20.12.2004. likumu;*

priedums par parāda piedziņu no debitora un tiesu izpildītāja akts par piedziņas neiespējamību un komercsabiedrība – debitore ir izslēgta no Uzņēmumu reģistra;

ir tiesas spriedums par parāda piedziņu no debitora – fiziskās personas – izpildītāja akts par piedziņas neiespējamību vai, ja debitora parāda piedziņa tiesas ceļā nav iespējama lietderības apsvērumu dēļ sakarā ar to, ka debitora parāda summa ir mazāka nekā ar tās atgūšanu saistītie izdevumi, ja iepriekš ir veikti pasākumi parāda atgūšanai, ievērojot nosacījumu, ka attiecīgā debitora parāda summa nepārsniedz 0,2 procentus no nodokļa maksātāja taksācijas gada neto apgrozījuma.

Ja izpildīti šā panta pirmās daļas 1., 2. un 3.punktā noteiktie nosacījumi un ir veiktas visas atbilstošās parādu piedziņas un atgūšanas darbības, aplikamo ienākumu saskaņā ar šā likuma 6.panta pirmās daļas 6.punktu un ceturtais daļas 3.punktu var samazināt par pusi no zaudētās parāda summas, kad debitoram ir uzsākta bankrota procedūra. Aplikamo ienākumu par ikušo zaudētā parāda summu samazina pēc attiecīgā debitora bankrota procedūras pabeigšanas.

Ja izpildīti šā panta pirmās daļas 1., 2. un 3.punkta nosacījumi un ir veiktas visas atbilstošās parādu piedziņas un atgūšanas darbības, aplikamo ienākumu saskaņā ar šā likuma 6.panta pirmās daļas 6.punktu un ceturtais daļas 3.punktu var samazināt par zaudētā parāda summu:

kas ir atzīta saskaņā ar kreditoru prasījumu reģistru, kad tiesa ir apstiprinājusi debitora – juridiskās personas, personālsabiedrības vai individuālā komersanta – maksātnespējas procedūras pabeigšanu;

kas ir atzīta saskaņā ar kreditoru prasījumu reģistru, kad tiesa ir apstiprinājusi debitora – fiziskās personas – bankrota procedūras pabeigšanu;

kas saskaņā ar tiesas lēmumu atbilst parādnieka tiesiskās aizsardzības procesā vai ārpus tiesiskās aizsardzības procesā tiesiskās aizsardzības procesa pasākumu plānā noteiktajam proporcionālam pamatparāda, līgumsoda vai procentu dzēšanas vai samazinājuma apmēram.

Šā panta 1. daļu piemēro debitora parādiem, ja debitora maksātnespējas process ir uzsākts līdz 2007.gada 31.decembrim un maksātnespējas procesam tiek piemērotas likuma «Par uzņēmumu un uzņēmējsabiedrību maksātnespēju» normas. Ja debitora maksātnespējas process ir uzsākts laika posmā no 2008.gada 1.janvāra līdz 2010.gada 31.oktobrim un maksātnespējas procesam tiek piemērotas minētajā laika posmā spēkā bijušās Maksātnespējas likuma normas, zaudētos parādus noraksta saskaņā ar šā panta 1. daļu.

Nodokļa maksātāja taksācijas gada aplikamo ienākumu var samazināt par naudas summām, kas atradās nodokļa maksātāja norēķinu kontā bankas bankrota brīdī, ja minētā banka ar tiesas nolēmumu ir atzīta par bankrotējušu, izņemot summas, attiecībā uz kurām nodokļa maksātājs ir nodevis savas prasījuma tiesības citām personām, kā arī tās summas, kuras nodokļa maksātājam izmaksātas no noguldījumu apdrošināšanas fonda.

Nodokļa maksātāja taksācijas gada aplikamais ienākums ir jāpalielina par to naudas summu vai īpašuma vērtību, kura debitora vai bankas likvidēšanas procesā attiecīgajā taksācijas gadā tiek atgūta no šā debitora vai bankas, ja iepriekšējo taksācijas periodu aplikamais ienākums bija samazināts par attiecīgo naudas summu, kas atradās nodokļa maksātāja norēķinu kontā bankas bankrota brīdī, vai zaudēto parādu.

(4) *Izslēgta ar 07.10.2010. likumu.*

1996.gada 5.jūnija likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 13.03.97. likumu, 23.11.2000. likumu, 20.12.2004. likumu, 20.10.2005. likumu, 19.12.2006. likumu, 12.06.2009. likumu un 15.12.2011. likumu.

u Uzkrāj mi nedrošiem parādiem

Ar nodokli aplikamo ienākumu nodokļa maksātājs nepalielina par to atskaitījumu

summu, par kuru taksācijas periodā salīdzinājumā ar iepriekšējo taksācijas periodu ir palielināti nedrošiem parādiem paredzētie uzkrājumi, ja tiek izpildīti šādi nosacījumi:

parāda saistību izpildes diena ir iestājusies pirms vairāk nekā sešiem mēnešiem, bet ne agrāk kā 2009.gada 1.janvārī;

ienākums, kas attiecas uz šiem parādiem, ir iekļauts apliekamā ienākuma aprēķinā;

debitors ir juridiskā persona, kura ir Eiropas Savienības dalībvalsts vai Eiropas Ekonomikas zonas valsts rezidents, vai tās valsts rezidents, ar kuru Latvija ir noslēgusi konvenciju par nodokļu dubultās uzlikšanas un nodokļu nemaksāšanas novēršanu, ja šī konvencija ir stājusies spēkā;

nodokļu maksātājs un debitors nav saistīti uzņēmumi vai kāds no viņiem nav ar uzņēmumu saistīta persona;

darījumi ar debitoru ir pārtraukti vismaz pirms sešiem mēnešiem un nav atjaunoti;

nodokļa maksātājs var pierādīt, ka ir veicis pasākumus nedrošā parāda atgūšanai;

nodokļa maksātājs līdz taksācijas gada 31.decembrim rakstveidā ir informējis preču vai pakalpojumu saņēmēju – debitoru par to, ka par attiecīgā parāda summu (norādot darījuma rekvizītus) tiek veidots uzkrājums nedrošiem parādiem saskaņā ar šo pantu.

Nedrošiem parādiem paredzēto uzkrājumu palielinājuma summa, kas noteikta atbilstoši šā panta pirmajai daļai, nedrīkst pārsniegt 20 procentus no taksācijas perioda ar iekamā ienākuma (pēc apliekamā ienākuma koriģēšanas).

2010.gada 7.oktobra likuma redakcijā.

u u Stihisku nelaimj rez ltātā n citādā piespiedu kārtā ciestie za dēj mi

Stihiskas nelaimes rezultātā vai citādā piespiedu kārtā ciests pamatlīdzekļu zaudējums tiek uzskatīts par šo pamatlīdzekļu nomaiņu pret naudas summu, kas ir vienāda ar kompensāciju par attiecīgo pamatlīdzekli, ja šajā pantā nav noteikts citādi.

(2) Izslēgta ar 05.06.96. likumu.

Nosakot apliekamo ienākumu, ienākumus no kompensāc rezultātā vai citādā piespiedu kārtā zaudētu zemi, ēkām, to daļām un būvēm neņem vērā, ja 12 mēnešu laikā no kompensācijas saņemšanas dienas saņemtā kompensācijas summa tiek reinvestēta tādos pašos vai līdzīgos pamatlīdzekļos. Tāpat neņem vērā ienākumu no katras kompensācijas daļas, kas 12 mēnešu laikā ir reinvestēta tādos pašos vai līdzīgos pamatlīdzekļos, ja minētā kompensācija ir izmaksāta pa daļām.

Ja tiek izpildīts šā panta trešajā daļā minētais nosacījums, pamatlīdzekļa vērtība ir vienāda ar zaudētā pamatlīdzekļa uzskaites vērtību, kurai pieskaitīta summa, par kādu jauniegādātā pamatlīdzekļa vērtība pārsniedz kompensāciju par zaudēto pamatlīdzekli.

Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 05.06.96. likumu un 25.11.99. likumu.

u Pamatlīdzekļ nomainīšanas gadīj mā g tais ienāk ms

Apliekamo ienākumu var samazināt par ienākumu no pamatlīdzekļa atsavināšanas, ja 12 mēnešu laikā pirms vai pēc atsavināšanas dienas tiek iegādāts funkcionāli līdzīgi izmantojams pamatlī

u Šā panta izpratnē f nkcionāli līdzīgi izmantojami pamatlīdzekļi
pamatlīdzekļi, kuri nodrošina līdzīga veida lietderību. Ja iegādātā pamatlīdzekļa lietderība ir līdzīga veida, bet tas nodrošina kvalitatīvi labāku rezultātu nekā nomainītais pamatlīdzeklis, pamatlīdzekļus šā panta izpratnē uzskata par funkcionāli līdzīgi izmantojamiem.

Ja izpilda šā panta pirmajā daļā minēto nosacījumu, jauniegādātā pamatlīdzekļa iegādes vērtību nodokļa aprēķināšanai nosaka, no jauniegādātā pamatlīdzekļa iegādes vērtības atņemot ienākumu, kas gūts no aizstātā pamatlīdzekļa atsavināšanas.

Šā panta noteikumi nav attiecināmi uz:

mākslas darbiem, antīkiem priekšmetiem, juvelierizstrādājumiem;

ieguldījuma īpašumiem, pārdošanai turētiem ilgtermiņa ieguldījumiem;

motocikliem, jūras un upes transporta līdzekļiem, gaisa transporta līdzekļiem un automobiļiem.

2008.gada 14.novembra likuma redakcijā.

u Dividenž aplikšana ar nodokli

Iekšzemes uzņēmuma aplikamo ienākumu samazina par uzņēmuma gada pārskata peļņas vai zaudējumu aprēķinā uzrādīto saņemamo dividenžu summu.

Iekšzemes uzņēmuma aplikamo ienākumu palielina par:

dividenžu summu, kas saņemama no nerezidentiem, izņemot šā panta trešajā, ceturtajā un piektajā daļā minētās dividendes;

dividenžu summas daļu, kas saņemama no kapitālsabiedrībām, kuras piemēro citos Latvijas Republikas likumos noteiktās uzņēmumu ienākuma nodokļa atlaides, un kas atbilst tai peļņas daļai, kura, piemērojot minētajos likumos noteiktās uzņēmumu ienākuma nodokļa atlaides un atvieglojumus, nav bijusi aplikta ar uzņēmumu ienākuma nodokli, kā arī no dzīvokļu īpašnieku kooperatīvajām sabiedrībām, automašīnu garāžu īpašnieku kooperatīvajām sabiedrībām, laivu garāžu īpašnieku kooperatīvajām sabiedrībām un dārzkopības kooperatīvajām sabiedrībām.

Iekšzemes uzņēmuma aplikamais ienākums nav palielināms par dividenžu summu, kas saņemama no nerezidentiem, ja saņemamās dividendes vienlaicīgi atbilst šādiem nosacījumiem:

dividendes tiek saņemtas no tāda nerezidenta, kurā iekšzemes uzņēmumam dividenžu izmaksas brīdī tieši pieder vismaz 25 procenti no kapitāla un balsstiesībām;

dividenžu izmaksātājs ir rezidents tādā valstī vai teritorijā, kura saskaņā ar Ministru kabineta noteikumiem nav atzīta par zemu nodokļu vai beznodokļu valsti vai teritoriju.

Iekšzemes uzņēmuma aplikamais ienākums nav palielināms par dividenžu summu, kas saņemama no šā likuma 1.panta deviņpadsmitajā daļā minētās sabiedrības – Savienības dalībvalsts vai Eir

Nerezidenta pastāvīgās pārstāvniecības aplikamais ienākums nav palielināms par dividenžu summu, kas saņemama no nerezidentiem, ja gan sabiedrība, kuras pastāvīgā pārstāvniecība Latvijā saņem dividendes, gan sabiedrība, kura šīs dividendes izmaksā (vai sabiedrība, kuras pastāvīgā pārstāvniecība citā Eiropas Savienības dalībvalstī vai Eiropas Ekonomikas zonas valstī tās izmaksā), ir sabiedrības šā likuma 1.panta deviņpadsmitās daļas izpratnē.

1999.gada 25.novembra likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 23.11.2000. likumu, 20.12.2004. likumu, 20.10.2005. likumu un 19.12.2006. likumu.

u Īpašnoteik mi attiecībā z saistītiem ņēm miem

Ja saistīti uzņēmumi veido koncernu, koncerns iesniedz gada pārskatu par visu tajā ietilpstošo komercsabiedrību nodokļa maksājumiem vienlaikus ar mātes uzņēmuma pārskatu par nodokļa maksājumiem.

Nosakot aplikamo ienākumu, peļņu palielina par summu, kuru veido:

pamatlīdzekļu vērtības starpība, kas rodas, ja pamatlīdzekļi par cenām, kas ir zemākas par tirgus cenām, tiek pārdoti ar uzņēmumu saistītām personām, saistītiem ārvalstu uzņēmumiem vai komercsabiedrībām, kuras ir atbrīvotas no uzņēmumu ienākuma nodokļa vai () mos noteiktās uzņēmumu ienākuma nodokļa atlaides vai atvieglojumus, vai saistītam uzņēmumam, kas ar nodokļa maksātāju veido vienu šā pantā noteikto uzņēmumu grupu;

pamatlīdzekļu vērtību starpība, kas rodas, ja pamatlīdzekļi par cenām, kas ir augstākas par tirgus cenām, tiek pirkti no ar uzņēmumu saistītām personām, saistītiem ārvalstu uzņēmumiem vai no komercsabiedrībām, kuras ir atbrīvotas no uzņēmumu ienākuma nodokļa vai kuras izmanto citos Latvijas Republikas likumos noteiktās uzņēmumu ienākuma nodokļa atlaides vai atvieglojumus, vai no saistīta uzņēmuma, kas ar nodokļa maksātāju veido vienu šā pantā noteikto uzņēmumu grupu;

preču (produkcijas, pakalpojumu) vērtību starpība (starpības daļa), kas rodas, ja šīs cija, pakalpojumi) par cenām, kas ir zemākas par tirgus cenām, tiek pārdotas saistītiem ārvalstu uzņēmumiem, saistītam uzņēmumam, kas ar nodokļa maksātāju veido vienu šā likuma 14. pantā noteikto uzņēmumu grupu, un komercsabiedrībām vai kooperatīvajām iedrībām, kuras ir atbrīvotas no uzņēmumu ienākuma nodokļa vai kuras izmanto citos Latvijas Republikas likumos noteiktās uzņēmumu ienākuma nodokļa atlaides, vai ja šīs preces (produkcija, pakalpojumi) par cenām, kas ir zemākas par tirgus cenām, tiek pārdot uzņēmumu saistītām personām;

preču (produkcijas, pakalpojumu) vērtību starpība (starpības daļa), kas rodas, ja šīs preces (produkcija, pakalpojumi) par cenām, kas ir augstākas par tirgus cenām, tiek pirktas no saistītiem ārvalstu uzņēmumiem, no saistīta uzņēmuma, kas ar nodokļa maksātāju veido vienu šā pantā noteikto uzņēmumu grupu, un no komercsabiedrībām vai kooperatīvajām sabiedrībām, kuras ir atbrīvotas no uzņēmumu ienākuma nodokļa vai kuras izmanto citos () noteiktās uzņēmumu ienākuma nodokļa atlaides vai ja šīs preces (produkcija, pakalpojumi) par cenām, kas ir augstākas par tirgus cenām, tiek pirktas no ar uzņēmumu saistītām personām;

darījuma vērtības un tirgus vērtības starpība, ja šā panta otrajā un trešajā daļā minētās komercsabiedrības vai personas veic cita veida savstarpējus darījumus.

Procentu maksājumi par aizņēmumiem no saistītiem uzņēmumiem, kuri ir atbrīvoti no uzņēmumu ienākuma nodokļa vai kuri izmanto atvieglojumus vai nodokļa atlaides saskaņā ar citiem Latvijas Republikas likumiem, vai ar uzņēmumu saistītām personām tiek aplikti ar nodokli pēc 10 procentu likmes. Ja šādiem saistītiem uzņēmumiem vai ar uzņēmumu saistītām personām tiek izdarīti līdzīgi maksājumi, kas minēti 3.panta ceturtais daļas 2.–7.punktā, nodoklis tiek ieturēts (ja no minētajiem maksājumiem netiek ieturēts iedzīvotāju ienākuma nodoklis), piemērojot minētajos punktos noteiktās likmes un saskaņā ar 3. un 24.panta noteikumiem.

Rezidenta vai pastāvīgās pārstāvniecības darījums ar citu komercsabiedrību vai personu, ja tās atrodas, ir izveidotas vai nodibinātas zemū nodokļu vai beznodokļu valstīs vai teritorijās, tiek uzskatīts par darījumu ar saistītu uzņēmumu vai ar uzņēmumu saistītu personu. Minēto valstu vai teritorij ()

Ja ar uzņēmumu saistīta persona, saistīts ārvalstu uzņēmums vai komercsabiedrība, kura ir atbrīvota no uzņēmumu ienākuma nodokļa vai izmanto citos Latvijas Republikas likumos noteiktās uzņēmumu ienākuma nodokļa atlaides vai atvieglojumus, vai saistīts uzņēmums, kas ar nodokļa maksātāju veido vienu šā likuma 14. pantā noteikto uzņēmumu grupu, nosakot apliekamo ienākumu, to palielina atbilstoši šā panta otrajai daļai, uzņēmums (nodokļa maksātājs), nosakot apliekamo ienākumu, to samazina par attiecīgo summu.

Piemērojot šā panta piekto daļu, apliekamo ienākumu var samazināt, ja darījuma dalībnieks ir Latvijas rezidents vai citas Eiropas Savienības dalībvalsts rezidents, vai tādas () ents, ar kuru Latvija ir noslēgusi konvenciju par nodokļu dubultās uzlikšanas un nodokļu nemaksāšanas novēršanu, ja šī konvencija ir stājusies spēkā, un nodokļa maksātājs kopā ar gada pārskatu ir iesniedzis Valsts ieņēmumu dienestam attiecīgās () administrācijas apliecinājumu, ka ar nodokli apliekamais ienākums ir palielināts.

Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 29.02.96. likumu, 10.09.98. likumu, 04.02.99. likumu, 20.10.2005. likumu, 19.12.2006. likumu un 20.12.2010. likumu.

u Pamatlīdzekļi nolietaj ma nemateriālo ieg ldīj m vērtības norakstīšana, aprēķinot apliekamo ienāk m

(1) Aprēķinot apliekamo ienākumu, saimnieciskajā darbībā izmantojamo pamatlīdzekļu nolietojumu nosaka šādā kārtībā:

1) pamatlīdzekļus sadala piecās kategorijās un nosaka taksācijas perioda nolietojuma likmi

		Pamatlīdzekļu veids
		Ēkas, būves, ilggadīgie stādījumi
		Dzelzceļa ritošais sastāvs un tehnoloģiskās iekārtas, jūras un upju flotes transportlīdzekļi, flotes un ostu tehnoloģiskās iekārtas, enerģētiskās iekārtas
		Skaitļošanas iekārtas un to aprīkojums, tai skaitā drukas ierīces, informāciju sistēmas, datoru programmprodukti un datu uzkrāšanas iekārtas, sakaru līdzekļi, kopētāji un to aprīkojums
		Pārējie pamatlīdzekļi, izņemot 5.kategorijā minētos pamatlīdzekļus

		Pamatlīdzekļu veids
		Naftas izpētes un ieguves platformas kopā ar to funkcionēšanai nepieciešamajām iekārtām, kuras atrodas uz šīm platformām, naftas izpētes un ieguves kuģi

2) pamatlīdzekļu uzskaiti nolietojuma aprēķinam saskaņā ar šo pantu kārtō:

attiecībā uz ēkām un to daļām, būvēm, ilggadīgajiem stādījumiem, naftas izpētes un ieguves platformām, naftas izpētes un ieguves kuģiem, jaunām – pēc 2005.gada 31.decembra iegādātām – ražošanas tehnoloģiskajām iekārtām, vieglajiem automobiļiem, motocikliem, jūras un upes transporta līdzekļiem un gaisa transporta līdzekļiem, kā arī attiecībā uz pamatlīdzekļiem, kas saimnieciskajā darbībā netiek izmantoti vai tiek izmantoti tikai daļēji, – katru pamatlīdzekli atsevišķi,

attiecībā uz šīs daļas 9.punktā minētajiem pamatlīdzekļiem, kas iegādāti vai izveidoti laikposmā, kad attiecīgajai teritorijai piešķirts īpaši atbalstāmās teritorijas statuss, – atsevišķi no pārējiem attiecīgās kategorijas pamatlīdzekļiem,

attiecībā uz pārējiem pamatlīdzekļiem – par visu kategoriju kopā;

nodokļa maksātāja pamatlīdzekļiem taksācijas perioda nolietojuma summu aprēķina no katras pamatlīdzekļu kategorijas atlikušās vērtības pirms taksācijas perioda nolietojuma atskaitīšanas, piemērojot attiecīgajai pamatlīdzekļu kategorijai noteikto nolietojuma likmi divkārsā apmērā;

vieglajiem automobiļiem, motocikliem, jūras un upes transporta līdzekļiem un gaisa transporta līdzekļiem (izņemot operatīvo transportlīdzekli vai speciālo vieglo automobili, kas speciāli aprīkots, lai pārvadātu riteņkrēslos sēdošos invalīdus, vai jaunu vieglo automobili, kas tiek izmantots kā pilnvarotā automobiļu tirgotāja demonstrācijas automobīlis) nepiemēro šīs daļas 3.punktu, bet taksācijas perioda nolietojumu aprēķina katra pamatlīdzekļa atlikušajai vērtībai pirms taksācijas perioda nolietojuma atskaitīšanas, piemērojot pamatlīdzeklim noteikto nolietojuma likmi, kas reizināta ar koeficientu 1,5;

attiecīgās pamatlīdzekļu kategorijas atlikušo vērtību, no kuras aprēķina taksācijas perioda nolietojumu, nosaka, palielinot pamatlīdzekļu kategorijas pirmstaksācijas perioda atlikušo vērtību par taksācijas periodā iegādāto vai izveidoto pamatlīdzekļu vērtību un par kapitālajām izmaksām attiecīgās kategorijas pamatlīdzekļiem un samazinot par taksācijas periodā izslēgto vai stihiskas nelaiemes rezultātā vai citādā piespiedu kārtā zaudēto pamatlīdzekļu atlikušo vērtību summu, kas noteikta maksātāja finanšu grāmatvedībā to izslēgšanas brīdī;

ja iepriekšējā punktā minētajos aprēķinos tiek iegūta negatīva bilance, attiecīgo summu pieskaita pie nodokļa maksātāja apliekamā ienākuma, bet kategorijas bilanci pielīdzina nullei;

ja attiecīgās kategorijas pamatlīdzekļu atlikusī vērtība pēc nolietojuma atskaitīšanas taksācijas perioda beigās nepārsniedz 50 latus vai attiecīgajā kategorijā vairs nav neviena pamatlīdzekļa, kategorijas atlikušo vērtību noraksta taksācijas gada saimnieciskās darbības izdevumos;

nodokļa maksātāja pamatlīdzekļu taksāci

iepriekšējā punktā minēto vērtību, nosaka, summējot pa pamatlīdzekļu kategorijām aprēķināto nolietojumu. Ja nodokļa maksātāja taksācijas periods ir īsāks vai garāks par 12 mēnešiem, nodokļa maksātāja pamatlīdzekļu taksācijas perioda nolietojuma kopsumma, kas aprēķināta saskaņā ar šo pantu, tiek reizināta ar koeficientu, kuru savukārt aprēķina, mēnešu skaitu taksācijas periodā dalot ar divpadsmit. Nosakot pamatlīdzekļu atlikušo vērtību nodokļa aprēķināšanas vajadzībām, tiek piemērota koriģētā taksācijas perioda nolietojuma kopsumma;

šā likuma 13.panta pirmā daļa neattiecas uz zemi, mākslas darbiem, antīkiem priekšmetiem, juvelierizstrādājumiem un citiem pamatlīdzekļiem, kuri nav pakļauti fiziskam vai morālam nolietojumam, kā arī ieguldījuma īpašumiem, bioloģiskajiem aktīviem un pārdošanai turētiem ilgtermiņa ieguldījumiem, kurus nodokļa maksātājs izvēlēties novērtēt patiesajā vērtībā;

šā likuma 13.panta pirmā daļa neattiecas uz reprezentatīvu vieglo automobili

ja vieglā automobiļa atlikusī vērtība pamatlīdzekļa uzlabošanas, atjaunošanas vai rekonstrukcijas darbu rezultātā ir palielināta un pārsniedz 25 424 latus (bez pievienotās vērtības nodokļa), tad minētajam pamatlīdzeklim taksācijas periodā, kurā tā uzskaites vērtība pārsniedz

424 latus (bez pievienotās vērtības nodokļa), un turpmākajos taksācijas periodos šā likuma

13.panta pirmo daļu nepiemēro, bet piemēro šā likuma normas par reprezentatīvu vieglo automobili; nodokļa maksātājs, kas reģistrēts un darbojas saskaņā ar Reģionālās attīstības likumu noteiktā īpaši atbalstāmajā teritorijā, pamatlīdzekļiem, kuri iegādāti laika posmā, sākot ar to taksācijas periodu, kurā attiecīgajai teritorijai ir īpaši atbalstāmās teritorijas statuss, un kuri tiek

mantoti saimnieciskajā darbībā šajā teritorijā, iegādes vērtību vai izveidošanas vērtību pirms attiecīgās pamatlīdzekļu kategorijas taksācijas perioda kopējās nolietojuma summas aprēķināšanas var palielināt, reizinot to ar šādiem koeficientiem:

- pirmās kategorijas pamatlīdzekļiem –
- otrās kategorijas pamatlīdzekļiem, izņemot dzelzceļa ritošo sastāvu un jūras un upju flotes transportlīdzekļus, –
- trešās kategorijas pamatlīdzekļiem –
- ceturtais kategorijas pamatlīdzekļiem, izņemot vieglos automobiļus, motociklus, jūras un upes transporta līdzekļus un gaisa transporta līdzekļus, –

ja īpaši atbalstāmajai teritorijai, kas noteikta saskaņā ar Reģionālās attīstības likumu, ir beidzies īpaši atbalstāmās teritorijas statuss, nodokļa maksātājs, kas pamatlīdzekļa nolietojuma aprēķinam piemērojis šā panta pirmās daļas 9.punktā minēto koeficientu, turpina aprēķināt nolietojumu, nesamazinot pamatlīdzekļa atlikušo vērtību par summu, kas radusies, piemērojot pamatlīdzekļa vērtību palielinošo koeficientu, ja šo pamatlīdzekli turpina izmantot attiecīgajā teritorijā saimnieciskās darbības nodrošināšanai.

Jaunām ražošanas tehnoloģiskajām iekārtām, kuras nodokļa maksātājs iegādājies vai izveidojis taksācijas periodā, kas sākas 2006.gadā, un turpmākajos taksācijas periodos un kuras izmanto saimnieciskajā darbībā, taksācijas perioda nolietojumu aprēķina, ievērojot šā panta daļas nosacījumus.

Pirms taksācijas perioda nolietojuma summas aprēķināšanas katras jaunas ražošanas tehnoloģiskās iekārtas iegādes vērtību vai izveidošanas vērtību tajā taksācijas periodā, kurā attiecīgā iekārta iegādāta vai izveidota, palielina, reizinot to ar šādiem koeficientiem:

- pamatlīdzekļiem, kas iegādāti vai izveidoti taksācijas periodā, kas sākas 2006.gadā, –
- pamatlīdzekļiem, kas iegādāti vai izveidoti taksācijas periodā, kas sākas 2007.gadā, –
- pamatlīdzekļiem, kas iegādāti vai izveidoti taksācijas periodā, kas sākas 2008.gadā, –
- pamatlīdzekļiem, kas iegādāti vai izveidoti taksācijas periodā, kas sākas 2009.gadā, –
- pamatlīdzekļiem, kas iegādāti vai izveidoti taksācijas periodā, kas sākas 2010.gadā, –
- pamatlīdzekļiem, kas iegādāti vai izveidoti taksācijas periodā, kas sākas 2011.gadā, –
- pamatlīdzekļiem, kas iegādāti vai izveidoti taksācijas periodā, kas sākas 2012.gadā, –
- pamatlīdzekļiem, kas iegādāti vai izveidoti taksācijas periodā, kas sākas 2013.gadā, –

(1.³) Izslēgta ar 20.12.2010. likumu.

Ja šā panta 1. daļā minētais pamatlīdzeklis (kuram ir veikta pamatlīdzekļa nolietojuma norakstīšana nodokļu vajadzībām) tiek atsavināts piecu taksācijas periodu laikā kopš šāda pamatlīdzekļa iegādes vai izveidošanas, pieliekamo ienākumu palielina par saskaņā ar šā panta prasībām aprēķināto pamatlīdzekļu nolietojuma vērtību summu, par kuru iepriekšējos piecos taksācijas periodos tika samazināts pieliekamais ienākums, un samazina par uzņēmuma gada pārskatā minēto šā pamatlīdzekļa nolietojuma vērtību summu. Šo normu nepiemēro, ja minētais pamatlīdzeklis tiek zaudēts stihisku nelaimju rezultātā vai citādā piespiedu kārtā un tiek nomainīts atbilstoši šā likuma 10.pantā noteiktajam.

Ja nodokļa maksātājs pamatlīdzekļu iegādes vai izveidošanas gadījumā var piemērot gan šā panta pirmās daļas 9.punktā noteikto pamatlīdzekļu vērtību palielinošo koeficientu, gan šā panta 1. daļā noteikto koeficientu, tad nodokļa maksātājam ir tiesības izvēlēties, kuru no normām piemērot. Nodokļa maksātājam nav atļauts vienlaikus vienam pamatlīdzeklim piemērot šā panta pirmās daļas 9.punktā noteikto pamatlīdzekļu vērtību palielinošo koeficientu un šā daļā noteikto koeficientu.

Pamatlīdzekļa atlikušo vērtību palielina par pamatlīdzekļa uzlabošanas, atjaunošanas un rekonstrukcijas izmaksām, kuras radušās, pievienojot vai nomainot daļas vai detaļas, un kuras būtiski palielina pamatlīdzekļa ražošanas potenciālu vai pagarina tā ekspluatācijas laiku. Pamatlīdzekļa atlikušo vērtību samazina par izslēdzamās pamatlīdzekļa daļas vai detaļas atlikušo vērtību. Ja nomainītās daļas vai detaļas atlikusī vērtība nav aprēķināta atsevišķi, pamatlīdzekļa

vērtību samazina par amortizētās aizstāšanas izmaksām.

Ja nodokļa maksātājs veic pamatlīdzekļu pārvērtēšanu, tās rezultātus, izņemot sakarā ar uzņēmuma privatizāciju un atbilstoši Ministru kabineta noteikumiem izdarītās pārvērtēšanas rezultātus, pamatlīdzekļu atlikušās vērtības noteikšanā neņem vērā.

Pastāvīgajai pārstāvniecībai, kas izveidota Latvijas Republikā, pārceļot Eiropas komercsabiedrības vai Eiropas kooperatīvās sabiedrības juridisko adresi no Latvijas, bilancē uzrādīto un saimnieciskajā darbībā izmantoto, no minētās Eiropas komercsabiedrības vai Eiropas kooperatīvās sabiedrības pārņemto pamatlīdzekļu sākotnējā vērtība šo pamatlīdzekļu nolietojuma noteikšanai nodokļu aprēķināšanas vajadzībām ir pārņemto pamatlīdzekļu atlikusī vērtība nodokļu aprēķināšanas vajadzībām.

Nemateriālo ieguldījumu izveidošanas izmaksas par koncesijām, patentiem, licencēm un preču zīmēm noraksta sistemātiski, pēc lineārās (vienmērīgās) metodes. Pārējo nemateriālo ieguldījumu nolietojums nodokļa aprēķināšanas vajadzībām nav norakstāms.

Pirms to nemateriālo ieguldījumu izveidošanas vai iegādes izmaksu norakstīšanas, kuru rezultātā pēc 2009.gada 1.janvāra reģistrēta preču zīme vai patents, šo ieguldījumu izveidošanas vai iegādes vērtību palielina, reizinot ar koeficientu 1,5. Ja iegādātā preču zīme vai patents ir izmantots komercdarbībā un tā vērtības norakstīšanai piemērots palielinošais koeficients, tad attiecībā uz šo patentu vai preču zīmi atkārtoti iegādes vērtību palielinošo koeficientu nepiemēro.

Nemateriālo ieguldījumu vērtību noraksta: koncesijām – 10 gados, patentiem, licencēm un preču zīmēm – piecos gados. Pētniecības un attīstības izmaksas (arī tās, kas saistītas ar nerealizēto objektu tehnisko dokumentāciju, ja šo projektu vērtība nav iekļauta pamatlīdzekļos), kas attiecas uz nodokļa maksātāja saimniecisko darbību, izņemot izmaksas par derīgo izrakteņu atrašanās vietas, daudzuma un kvalitātes noteikšanu, noraksta tajā gadā, kad šīs izmaksas radušās.

Par samaksu iegūtus un pašradītus datoru programmproduktus un programmas nolietojuma aprēķinam nodokļu vajadzībām uzskaita 3.pamatlīdzekļu kategorijā un tām nepiemēro šā panta ceturto un piekto daļu.

Izmaksas par derīgo izrakteņu atrašanās vietas, daudzuma un kvalitātes noteikšanu noraksta sistemātiski 10 gados pēc izmaksu rašanās.

Ja pamatlīdzekļi ir nomāti ar izpirkuma tiesībām, to nolietojuma un rekonstrukcijas, uzlabošanas un atjaunošanas izmaksas noraksta tā, it kā pamatlīdzekļi būtu nomnieka īpašums.

Ja pamatlīdzekļi ir nomāti bez izpirkuma tiesībām un tie pēc nomas termiņa izbeigšanās jāatdod īpašniekam, kā arī ja nomas līgumā ir paredzēta pamatlīdzekļu rekonstrukcija, uzlabošana vai atjaunošana, šo izmaksu summa nomniekam jānoraksta vienlīdzīgās daļās atlikušajā nomas periodā. Ja saskaņā ar līgumu iznomātājs kompensē nomniekam šīs rekonstrukcijas, uzlabošanas vai atjaunošanas izmaksas, šī izmaksu summa jāiekļauj nomnieka apliekamajā ienākumā. Ja o īpašumu nomā bez izpirkuma tiesībām un šajā īpašumā ir veicis rekonstrukcijas, uzlabošanas vai atjaunošanas darbus, bet līgums tiek izbeigts pirms termiņa sakarā ar nomnieka komercdarbības apgrozījuma vai peļņas apmēra samazināšanos (nomātājās telpās)

irāk nekā par 30 procentiem (salīdzinot rādītājus no taksācijas perioda sākuma līdz līguma izbeigšanas dienai ar pirmstaksācijas perioda attiecīgo laika posmu) vai no nomnieka neatkarīgu apstākļu dēļ, izņemot gadījumu, kad līgumu izbeidz pēc iznomātāja iniciatīvas, nomnieka apliekamo ienākumu samazina par pamatlīdzekļu rekonstrukcijas, uzlabošanas vai atjaunošanas izmaksu atlikušo summu tajā taksācijas periodā, kurā līgums izbeigts.

Ja nodokļa maksātājs publiskās un privātās partnerības līguma darbības laikā veic ilgtermiņa ieguldījumus ar šo līgumu tam nodotajos publiskā partnera pamatlīdzekļos, tad šo izmaksu summu nodokļa maksātājs noraksta vienlīdzīgās daļās publiskās un privātās partnerības līgumā paredzētajā periodā.

Šā panta 8. daļas noteikumi piemērojami arī:

publiskās un privātās partnerības procesiem, kas saskaņā ar Publisko iepirkumu likuma normām uzsākti pirms Publiskās un privātās partnerības likuma spēkā stāšanās dienas un tiek turpināti atbilstoši Publisko iepirkumu likuma normā

koncesijas līgumiem, ja Ministru kabinets vai attiecīgā pašvaldība Koncesiju likumā noteiktajā kārtībā ir pieņēmusi lēmumu par koncesijas resursu nodošanu koncesijā un

apstiprinājusi koncesijas piešķiršanas nosacījumus un turpmākās darbības tiek veiktas atbilstoši Koncesiju likuma normām.

Ja nomnieks veic iznomāto pamatlīdzekļu rekonstrukcijas, uzlabošanas vai atjaunošanas darbus, kas nav paredzēti nomas līgumā, vai ja nomas līgums nav noslēgts, nomnieka apliekamais ienākums tiek palielināts par šo rekonstrukcijas, uzlabošanas vai atjaunošanas darbu izmaksu summu.

Ja nodokļa maksātājs ir izvēlēties ieguldījuma īpašumus, bioloģiskos aktīvus un pārdošanai turētus ilgtermiņa ieguldījumus, kuri ir bijuši klasificēti kā pamatlīdzekļi, novērtēt esajā vērtībā, tos izslēdz no attiecīgās pamatlīdzekļu kategorijas.

Ja nodokļa maksātājs ieguldījuma īpašumus, bioloģiskos aktīvus un pārdošanai turētus ilgtermiņa ieguldījumus pārklasificē par pamatlīdzekļiem, tos iekļauj attiecīgās pamatlīdzekļu kategorijas vērtībā atbilstoši to sākotnējai vērtībai, neņemot vērā minēto aktīvu pārvērtēšanu to patiesajā vērtībā.

Ja nodokļa maksātājs ieguldījuma īpašumu vai par bioloģisko aktīvu klasificētu ilggadīgo stādījumu, kuru izmanto saimnieciskajā darbībā un pakļauj nolietojumam, pēc tā sākotnējās uzskaites izmaksās turpina novērtēt, izmantojot iegādes izmaksu metodi, tad ieguldījuma īpašumu vai minēto bioloģisko aktīvu nodokļu nolietojuma aprēķināšanas vajadzībām pielīdzina pamatlīdzeklim un šim ieguldījuma īpašumam vai bioloģiskajam aktīvam kā pamatlīdzeklim atbilstoši šā panta noteikumiem aprēķina nolietojumu nodokļu vajadzībām.

Sabiedrība ar ierobežotu atbildību, individuālais uzņēmums, kā arī zemnieka vai zvejnieka saimniecība, kas vienā vai vairākos pirmstaksācijas periodos maksāja mikrouzņēmumu nodokli, sākot maksāt uzņēmumu ienākuma nodokli saskaņā ar šā likuma normām, pamatlīdzekļu atlikušo vērtību taksācijas perioda sākumā nosaka, no pamatlīdzekļu iegādes vai izveidošanas vērtības, kurai pieskaitītas pamatlīdzekļa uzlabošanas, atjaunošanas un rekonstrukcijas izmaksas, atskaitot nolietojuma vērtību, kas aprēķināta par pirmstaksācijas periodiem saskaņā ar šā panta normām. Ja sabiedrība ar ierobežotu atbildību, individuālais uzņēmums, kā arī zemnieka vai zvejnieka saimniecība pirms mikrouzņēmumu nodokļa maksātāja statusa iegūšanas maksāja uzņēmumu ienākuma nodokli vispārējā kārtībā, tad, atsākot maksāt uzņēmumu ienākuma nodokli saskaņā ar šā likuma normām, pamatlīdzekļu kategorijas atlikušo vērtību taksācijas perioda sākumā nosaka, koriģējot pamatlīdzekļu kategorijas atlikušo vērtību tā taksācijas perioda pēdējā dienā, kurā tika pieņemts lēmums pēctaksācijas gadā maksāt mikrouzņēmumu nodokli, saskaņā ar šā panta normām par periodiem, kuros nodokļa maksātājs maksāja mikrouzņēmumu

Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 05.06.96. likumu, 13.03.97. likumu, 13.11.97. likumu, 25.11.99. likumu, 23.11.2000. likumu, 19.06.2003. likumu, 20.10.2005. likumu, 19.12.2006. likumu, 17.05.2007. likumu, 14.11.2008. likumu, 15.10.2009. likumu un 09.08.2010. likumu.

u u Iepriekšējo gad za dēj m segšana

Ja saskaņā ar šo likumu izdarītās nodokļa maksātāja taksācijas perioda peļņas vai zaudējumu koriģēšanas rezultāts ir zaudējumi, kas radušies līdz 2007.gadam, tos var segt hronoloģiskā secībā no nākamo astoņu taksācijas periodu apliekamā ienākuma. Ja saskaņā ar šo likumu izdarītās nodokļa maksātāja taksācijas perioda peļņas vai zaudējumu koriģēšanas rezultāts ir zaudējumi, kas radušies taksācijas periodā, kas sākas 2008.gadā, vai pēc tam segt hronoloģiskā secībā no nākamo taksācijas periodu apliekamā ienākuma.

Individuālais (ģimenes) uzņēmums (arī zemnieku vai zvejnieku saimniecība), kura īpašnieks pirmstaksācijas periodā par tā ienākumiem maksājis iedzīvotāju ienākuma nodo tiesīgs iepriekšējo taksācijas periodu saimnieciskās darbības zaudējumus, kas aprēķināti saskaņā ar likumu «Par iedzīvotāju ienākuma nodokli», segt hronoloģiskā secībā no šajā likumā noteiktajā kārtībā aprēķinātā uzņēmuma apliekamā ienākuma likumā «Par iedzīvotāju ienākuma nodokli» noteiktajā zaudējumu pārņemšanas periodā, tas ir, no triju pēc kārtas sekojošu taksācijas periodu apliekamā ienākuma, sākot ar to taksācijas periodu, kurā maksātājam saskaņā ar likumu «Par iedzīvotāju ienākuma nodokli» radās tiesības segt zaudējumus.

Ja Eiropas komercsabiedrības vai Eiropas kooperatīvās sabiedrības pastāvīgā pārstāvniecība ir izveidota Latvijas Republikā pēc minētās sabiedrības juridiskās adreses

pārceļšanas no Latvijas un Latvijas Republikā šai sabiedrībai saskaņā ar šo likumu izdarītās uzņēmuma taksācijas perioda peļņas vai zaudējumu koriģēšanas rezultāts iepriekšējos taksācijas periodos ir bijuši zaudējumi, tad minētā pastāvīgā pārstāvniecība zaudējumus, kas radušies attiecīgajai Eiropas komercsabiedrībai vai Eiropas kooperatīvajai sabiedrībai Latvijas Republikā, var segt hronoloģiskā secībā no pastāvīgās pārstāvniecības nākamo taksācijas periodu apliekamā ienākuma. Minētos zaudējumus var segt saskaņā ar šā panta pirmajā daļā noteikto kārtību, t no taksācijas perioda, kad zaudējumi attiecīgajai Eiropas komercsabiedrībai vai Eiropas kooperatīvajai sabiedrībai aprēķināti saskaņā ar šo likumu.

Kapitālsabiedrība, kas izveidota individuālā uzņēmuma (arī zemnieku vai zvejnieku saimniecības) pārveidošanas rezultātā, drīkst pārņemt individuālā uzņēmuma astoņu pēdējo darbības gadu laikā radušos nesegtos zaudējumus, ja tiek izpildīti šādi nosacījumi:

individuālais uzņēmums (arī zemnieku vai zvejnieku saimniecība) taksācijas periodā pirms tā pārveidošanas par kapitālsabiedrību ir bijis reģistrēts Valsts ieņēmumu dienestā kā uzņēmumu ienākuma nodokļa maksātājs;

kapitālsabiedrība, kas pārņem individuālā uzņēmuma darbības laikā radušos zaudējumus, saglabā iepriekšējo pamatdarbības veidu;

ālā uzņēmuma īpašnieks kļūst par vienīgo kapitālsabiedrības kapitāla daļu īpašnieku.

Aprēķinot apliekamo ienākumu, nodokļu maksātājs taksācijas perioda vai pirmstaksācijas perioda zaudējumus, kas segti, pārnesot tos uz citas valsts nodokļu maksātāju – nerezidentu, neņem vērā. Par segtajiem zaudējumiem nesamazina apliekamo ienākumu. Segto zaudējumu summu un zaudējumu pārņēmēju uzrāda uzņēmumu ienākuma nodokļa taksācijas gada deklarācijā.

Ja taksācijas periodā kontroli pār komercsabiedrību vai kooperatīvo sabiedrību iegūst persona vai personu grupa, kas iepriekš nekontrolēja šo komercsabiedrību vai kooperatīvo sabiedrību, šis komercsabiedrības vai kooperatīvās sabiedrības pirmstaksācijas periodu zaudējumi nav sedzami taksācijas periodā un turpmākajos taksācijas periodos, ja šajā pantā nav noteikts citādi.

Šā panta otrās daļas noteikumi nav piemērojami gadījumos, kad komercsabiedrība vai kooperatīvā sabiedrība, kurā notikusi kontroles maiņa, piecus taksācijas periodus pēc kontroles maiņas saglabā iepriekšējo pamatdarbības veidu, kas atbilst komercsabiedrības vai kooperatīvās sabiedrības pamatdarbības veidam divus taksācijas periodus pirms kontroles maiņas.

Piemērojot šā panta otro daļu gadījumos, kad kontrole pār komercsabiedrību vai kooperatīvo sabiedrību tiek iegūta tās privatizācijas rezultātā, tiek uzskatīts, ka kontrole nav iegūta laika posmā līdz tam taksācijas periodam, kurā komercsabiedrība vai kooperatīvā sabiedrība nav izpildījusi kādu no noteikumiem, uz kuru pamata ir veikta tās privatizācija.

Šā panta izpratnē tiek uzskatīts, ka **persona kontrolē cit person** minētajai personai tieši vai izmantojot līdzdalības veidu vienā uzņēmēj sabiedrībā vai vairākās uzņēmēj sabiedrībās pieder vairāk nekā 50 procenti no visām otrās personas izlaistajām akcijām vai kapitāla daļām un tām ir vairāk nekā 50 procenti no visām akcionāru (daļu īpašnieku) balsīm, kuras var tikt saskaitītas katrā balsošanā.

Nodokļa maksātājs, kas reģistrēts un darbojas saskaņā ar Reģionālās attīstības likumu noteiktā īpaši atbalstāmajā teritorijā, šā panta pirmajā daļā minētos taksācijas perioda zaudējumus, kas radušies līdz 2004.gadam, var segt hronoloģiskā secībā no nākamo desmit taksācijas periodu apliekamā ienākuma. Ja saskaņā ar šo likumu izdarītās nodokļa maksātāja taksācijas perioda peļņas vai zaudējumu koriģēšanas rezultāts ir zaudējumi, kas radušies taksācijas periodā, kas sākas 2005.gadā, vai pēc tam, tos var segt hronoloģiskā secībā no nākamo taksācijas periodu apliekamā ienākuma. Nodokļa maksātājs, kas reģistrēts un darbojas saskaņā ar Reģionālās attīstības likumu noteiktā īpaši atbalstāmajā teritorijā, šā panta 1. daļā minētos taksācijas periodu zaudējumus var segt hronoloģiskā secībā no nākamo sešu taksācijas periodu apliekamā ienākuma.

Šā panta sestās daļas noteikumi piemērojami tikai attiecībā uz to taksācijas periodu zaudējumiem, kuru laikā attiecīgajai teritorijai ir īpaši atbalstāmās teritorijas statuss.

Taksācijas perioda zaudējumus no to pārējo vērtspapīru pārdošanas, kuri nav Eirop Savienības vai Eiropas Ekonomikas zonas publiskās apgrozības vērtspapīri, var segt hronoloģiskā secībā no nākamo astoņu taksācijas periodu apliekamā ienākuma no citas vērtspapīru pārdošanas, bet ne vairāk kā par minēto zaudējumu summu.

Zaudējumus, kas radušies šā panta astotajā daļā minēto vērtspapīru pārdošanas rezultātā, var segt hronoloģiskā secībā no nākamo astoņu taksācijas periodu apliekamā ienākuma, ja nodokļa maksātājs šo vērtspapīru pārdošanu neveic regulāri (ne biežāk kā vienu reizi taksācijas periodā) un pārdotie vērtspapīri bijuši viņa īpašumā ilgāk nekā 12 mēnešus.

Ja, koriģējot apliekamo ienākumu saskaņā ar šā likuma 6.panta ceturtās daļas 2.punktu, korekcijas rezultāts ir zaudējumi vai zaudējumu palielinājums, šīs korekcijas rezultātā radušos zaudējumus vai zaudējumu palielinājumu nedrīkst segt no nākamo taksācijas periodu apliekamā ienākuma saskaņā ar šā panta pirmās daļas noteikumiem.

Ja nodokļa maksātājs veic naftas izpēti un ieguves darbus un tā kopējā apgrozījumā (darbības apjomā) naftas izpēti un ieguves darbi pārsniedz 80 procentus, šā panta pirmajā daļā minētos taksācijas perioda zaudējumus var segt hronoloģiskā secībā no nākamo 10 taksācijas periodu apliekamā ienākuma.

Ja viena kapitālsabiedrība tiek reorganizēta, pievienojot to otrai kapitālsabiedrībai, un pirmo un otro kapitālsabiedrību pirms reorganizācijas, bet otro kapitālsabiedrību pēc reorganizācijas kontrolē viena un tā pati persona vai personu grupa, otrā kapitālsabiedrība pēc reorganizācijas ir tiesīga pārņemt pirmās kapitālsabiedrības pirmstaksācijas periodu zaudējumus un tos segt taksācijas periodā un turpmākajos taksācijas periodos šā panta pirmajā daļā noteiktajā kārtībā.

Iegūstošā sabiedrība saskaņā ar šā likuma 6. panta noteikumiem ir tiesīga pārņemt pārveidošās sabiedrības iepriekšējo taksācijas periodu zaudējumus, kuri attiecas uz tai nodoto saimnieciskās darbības veidu vai veidiem, un segt šos zaudējumus saskaņā ar šā panta pirmās daļas noteikumiem tajā taksācijas periodā, kurā notikusi nodošana, un nākamajos taksācijas periodos.

Ja reorganizācijas ceļā kapitālsabiedrība tiek sadalīta vai atdalīta un sadalāmajai kapitālsabiedrībai reorganizācijas brīdī ir zaudējumi, kurus tā ir tiesīga segt saskaņā ar šo pantu, tiesības segt šos sadalāmās kapitālsabiedrības zaudējumus sadalīšanas gadījumā, ievērojot šā panta trīspadsmito daļu, pārņem jaundibinātās kapitālsabiedrības, bet atdalīšanas gadījumā – sadalāmā kapitālsabiedrība pēc reorganizācijas un jaundibinātā atdalītā kapitālsabiedrība.

Sadalāmās kapitālsabiedrības zaudējumi starp sadalāmo kapitālsabiedrību un jaundibināto atdalīto kapitālsabiedrību atdalīšanas gadījumā un starp jaundibinātajām kapitālsabiedrībām sadalīšanas gadījumā pēc reorganizācijas ir sadalāmi proporcionāli attiecī – atdalītās (sadalāmās) kapitālsabiedrības aktīvu daļas vērtība pēc reorganizācijas pret sadalāmās kapitālsabiedrības aktīvu vērtību pirms reorganizācijas.

(14) Izslēgta ar 19.06.2003. likumu.

Sedzot zaudējumus, kapitālsabiedrībās, kurās veikta reorganizācija kapitālsabiedrību pievienošanas, sadalīšanas vai atdalīšanas ceļā, nav piemērojama šā panta sestā un desmitā daļa.

Zaudējumi, kas sabiedrībai ar ierobežotu atbildību, individuālajam uzņēmumam, kā arī zemnieka vai zvejnieka saimniecībai, kas reģistrēta kā mikrouzņēmumu nodokļa maksātājs, radušies pirms mikrouzņēmumu nodokļa maksātāja statusa iegūšanas, nav sedzami turpmākajos taksācijas periodos.

Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 13.03.97. likumu, 13.11.97. likumu, 10.09.98. likumu, 25.11.99. likumu, 23.11.2000. likumu, 22.11.2001. likumu, 19.06.2003. likumu, 20.12.2004. likumu, 20.10.2005. likumu, 19.12.2006. likumu, 14.11.2008. likumu, 01.12.2009. likumu, 09.08.2010. likumu un 15.12.2011. likumu.

u u u Zaudēj m pārņemšana zņēm m gr pā

u u u (1) Uzņēm m gr pa sastāv no galvenā uzņēmuma un visiem galvenā uzņēmuma apakšuzņēmumiem.

Šā panta izpratnē **galvenais zņēm ms** – uzņēmumu grupas dalībnieks – ir juridiskā vai fiziskā persona, kas ir Latvijas Republikas vai tādas valsts rezidents, ar (). ir noslēgta konvencija vai līgums par nodokļu dubultās uzlikšanas un nodokļu nemaksāšanas novēršanu, vai citas Eiropas Ekonomikas zonas valsts rezidents, kurš, pamatojoties uz spēkā esošo konvenciju par nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanu, netiek atzīts arī par citas valsts

Šā panta izpratnē **galvenā zņēm ma apakš zņēm ms** – uzņēmumu grupas dalībnieks – ir iekšzemes uzņēmums vai uzņēmums – tādas valsts rezidents, ar kuru Latv (). noslēgta konvencija vai līgums par nodokļu dubultās uzlikšanas un nodokļu nemaksāšanas

novēršanu, vai citas Eiropas Ekonomikas zonas valsts rezidents, kurš, pamatojoties uz spēkā esošo konvenciju par nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanu, netiek atzīts arī par citas valsts

galvenajam uzņēmumam;
vienam galvenā uzņēmuma apakšuzņēmumam vai vairākiem šādiem apakšuzņēmumiem;
galvenajam uzņēmumam un vienam tā apakšuzņēmumam vai vairākiem šādiem apakšuzņēmumiem kopā jebkādās kombinācijās.

Piemērojot šā panta trešo daļu, tiek uzskatīts, ka 90 procenti no uzņēmuma pieder vienam uzņēmumu grupas dalībniekam vai vairākiem šādiem dalībniekiem, ja tiek izpildīti šīs daļas 1. vai 2.punkta noteikumi:

gadījumos, kad visas uzņēmuma akcijas vai kapitāla daļas dod to īpašniekiem vienādas tiesības un priekšrocības, ja vienam uzņēmumu grupas dalībniekam vai vairākiem šādiem dalībniekiem pieder vismaz 90 procenti no šā uzņēmuma akcijām vai kapitāla daļām;

gadījumos, kad visas uzņēmuma akcijas vai kapitāla daļas nedod to īpašniekiem vienādas tiesības un priekšrocības, ja vienlaicīgi tiek izpildīti abi šādi noteikumi:

vienam uzņēmumu grupas dalībniekam vai vairākiem šādiem dalībniekiem pieder vismaz 90 procenti no visu šā uzņēmuma izlaisto akciju vai kapitāla daļu tirgus vērtības,

vienam uzņēmumu grupas dalībniekam vai vairākiem šādiem dalībniekiem ir vismaz 90 procenti no visām šā uzņēmuma akcionāru (daļu īpašnieku) balsīm, kuras var tikt saskaitītas katrā balsošanā.

Neatkarīgi no šā panta ceturtais daļas noteikumiem konkrēts uzņēmums netiek uzskatīts par apakšuzņēmumu, ja:

kādai personai, kas nav šīs uzņēmumu grupas dalībnieks, ir iespēja ietekmēt galvenā uzņēmuma vai apakšuzņēmuma tiesības attiecībā uz šā konkrētā uzņēmuma akcijām vai kapitāla daļām vai šai personai ir tiesības iegūt jebkuras konkrētā uzņēmuma akcijas vai kapitāla daļas, un

viens no šīs vienošanās galvenajiem mērķiem ir bijis nodrošināt, lai konkrētais uzņēmums paliek uzņēmumu grupas dalībnieks.

Ja nodokļu maksātājs ir uzņēmumu grupas dalībnieks – (dalībnieka pastāvīgā pārstāvniecība Latvijas Republikā), kura saskaņā ar šo likumu un citiem (s normatīvajiem aktiem veiktās taksācijas perioda peļņas vai zaudējumu korigēšanas rezultāts ir zaudējumi, tad atbilstoši šā panta noteikumiem cita šīs uzņēmumu grupas dalībnieka – Latvijas rezidenta (vai grupas dalībnieka pastāvīgās pārstāvniecības Latvijas Republikā) vai vairāku šādu dalībnieku tā paša taksācijas perioda apliekamo ienākumu, kas aprēķināts atbilstoši šim likumam un citiem Latvijas normatīvajiem aktiem, var samazināt par summu, kas kopumā nepārsniedz pirmā minētā uzņēmuma (vai grupas dalībnieka pastāvīgās pārstāvniecības Latvijas Republikā) zaudējumu summu.

Ja uzņēmumu grupas dalībnieka – tādas valsts rezidenta, ar kuru Latvijas Republikai ir noslēgta konvencija vai līgums par nodokļu dubultās uzlikšanas un nodokļu nemaksāšanas novērša

– ar uzņēmumu ienākuma nodokli apliekamais taksācijas perioda ienākums, kas aprēķināts atbilstoši Latvijas Republikas normatīvajiem aktiem, ir negatīvs (ir zaudējumi) un šim uzņēmumu grupas dalībnieka iespējas minētos taksācijas periodā radušos zaudējumus ņemt vērā turpmākajos gados, nosakot apliekamo ienākumu, kā arī minētos zaudējumus nav iespējams pārņemt citam nodokļu maksātājam tā rezidences valstī, tad atbilstoši šā panta noteikumiem viena šīs uzņēmumu grupas dalībnieka (vai grupas dalībnieka pastāvīgās pārstāvniecības Latvijas Republikā) vai vairāku šādu dalībnieku tā paša taksācijas perioda apliekamo ienākumu, kas aprēķināts atbilstoši šim likumam, var samazināt par summu, kas kopumā nepārsniedz pirmā minētā uzņēmuma taksācijas perioda zaudējumu summu.

Uzņēmumu grupas dalībnieka – Latvijas rezidenta (vai grupas dalībnieka pastāvīgās pārstāvniecības Latvijas Republikā) – taksācijas perioda zaudējumus var pārņest uz citu tās pašas uzņēmumu grupas dalībnieku – Latvijas rezidentu (vai grupas dalībnieka pastāvīgo pārstāvniecību Latvijas Republikā) – tikai tad, ja tiek izpildīti pirmie pieci turpmāk minētie nosacījumi un sestais vai septītais, vai astotais turpmāk minētais nosacījums:

ņēmumi ir uzņēmumu grupas dalībnieki visā taksācijas periodā, kurā radušies

zaudējumi, kas tiek pārnesti;

abu uzņēmumu (vai grupas dalībnieku pastāvīgo pārstāvniecību Latvijas Republikā) taksācijas periodi beidzas vienā un tajā pašā datumā;

o uzņēmumiem saskaņā ar kādu Latvijas Republikas likumu nav atbrīvots no uzņēmumu ienākuma nodokļa vai tam netiek piemērota nodokļa atlaide atbilstoši Latvijas Republikas normatīvajiem aktiem par nodokļu piemērošanu brīvostās un speciālajās ekonomiskajās zonās;

neviens no uzņēmumiem (vai grupas dalībnieku pastāvīgajām pārstāvniecībām Latvijas Republikā) nav nodokļu parādnieks taksācijas perioda pēdējā dienā attiecībā uz jebkuriem Latvijas Republikā maksājamiem nodokļiem, izņemot gadījumus, kad nodokļu nomaksas termiņi ir pagarināti saskaņā ar likumu «Par nodokļiem un nodevām»;

abi uzņēmumi (arī šā panta 6. daļā minētais uzņēmumu grupas dalībnieks) vai grupas dalībnieku pastāvīgās pārstāvniecības Latvijas Republikā līdz ar šo uzņēmumu (vai grupas dalībnieka pastāvīgo pārstāvniecību Latvijas Republikā) ienākuma nodokļa deklarācijām iesniedz saskaņā ar savas rezidences valsts normatīvo aktu prasībām sagatavotu un revidētu gada pārskatu;

abi uzņēmumi ir kapitālsabiedrības, kas ir Latvijas Republikas rez

viens no uzņēmumiem ir kapitālsabiedrība, kas ir Latvijas Republikas rezidents un vienlaikus nav citas valsts rezidents, un otrs ir grupas dalībnieka uzņēmuma pastāvīgā pārstāvniecība Latvijas Republikā;

abi uzņēmumi ir uzņēmumu grupas dalībnieki un to zaudējumus nodod un pārņem grupas dalībnieka uzņēmuma pastāvīgā pārstāvniecība Latvijas Republikā.

Šā panta 6. daļā minētais uzņēmumu grupas dalībnieks taksācijas perioda zaudējumus ir tiesīgs pārnest uz citu uzņēmumu, kas ir tās pašas uzņēmumu grupas dalībnieks – kapitālsabiedrība – Latvijas Republikā, vai uz cita šā panta 6. daļā minētā tās pašas uzņēmumu grupas dalībnieka pastāvīgo pārstāvniecību Latvijas Republikā tikai tad, ja tiek izpildīts šā panta septītās daļas 1., 2. un 5.punkts un abi turpmāk minētie nosacījumi:

neviens no uzņēmumiem saskaņā ar kādu Latvijas Republikas likumu vai ar tādās valsts normatīvo aktu, ar kuru Latvijas Republikai ir noslēgta konvencija vai līgums par nodokļu ubultās uzlikšanas un nodokļu nemaksāšanas novēršanu, vai ar Eiropas Ekonomikas zonas valsts normatīvo aktu nav atbrīvots no uzņēmumu ienākuma nodokļa vai tam pēc būtības līdzīga ienākuma nodokļa maksāšanas, tiem netiek piemērota šā nodokļa samazināta likm netiek piemērota nodokļa atlaide atbilstoši Latvijas Republikas normatīvajiem aktiem par nodokļu piemērošanu brīvostās un speciālajās ekonomiskajās zonās;

neviens no uzņēmumiem (vai to pastāvīgajām pārstāvniecībām Latvijas Republikā) nav kļu parādnieks attiecībā uz jebkuriem Latvijas Republikā vai uzņēmuma – rezidences valstī maksājamiem nodokļiem, izņemot gadījumus, kad nodokļu nomaksas termiņi ir pagarināti saskaņā ar likumu «Par nodokļiem un nodevām» vai attiecīgās reziden normatīvajiem aktiem.

Sabiedrība ar ierobežotu atbildību, kura pēctaksācijas gadā kļuvusi par mikrouzņēmumu nodokļa maksātāju, taksācijas perioda zaudējumus nav tiesīga pārnest uz citu grupas dalībnieku.

Uzņēmuma (vai tā pastāvīgās pārstāvniecības Latvijas Republikā) taksācijas perioda zaudējumus, kuri ir pārnesti uz citu uzņēmumu (vai tā pastāvīgo pārstāvniecību Latvijas Republikā), pirmais minētais uzņēmums (vai tā pastāvīgā pārstāvniecība Latvijas Republikā) nedrīkst segt no šā vai cita taksācijas perioda apliekamā ienākuma.

Uzņēmuma (vai tā pastāvīgās pārstāvniecības Latvijas Republikā) taksācijas perioda zaudējumu summa, kura tiek pārnesta uz citu uzņēmumu (vai tā pastāvīgo pārstāvniecību Latvijas Republikā), nedrīkst pārsniegt šā cita uzņēmuma (vai tā pastāvīgās pārstāvniecības Latvijas Republikā) tā paša taksācijas perioda apliekamā ienākuma summu.

Ja zaudējumu summa, kuru uzņēmums (vai tā pastāvīgā pārstāvniecība Latvijas Republikā) ir pārnēsis uz citu uzņēmumu (vai tā pastāvīgo pārstāvniecību Latvijas Republikā), pārsniedz summu, kādu uzņēmumam (vai tā pastāvīgajai pārstāvniecībai Latvijas Republikā) bija atļauts pārnest saskaņā ar šo likumu, abi uzņēmumi kopīgi vai katrs atsevišķi ir atbildīgi par jebkuru to nodokļu nomaksu un par jebkuru ar tiem saistīto nokavējuma un soda naudu

nomaksu, kuri nav samaksāti, samazinot apliekamo ienākumu par summu, kas pārsniedz pārnesamo zaudējumu summu.

Ja nodokļu maksātāja uzņēmumu grupas dalībnieka – (dalībnieka pastāvīgās pārstāvniecības Latvijas Republikā) – apliekamais ienākums ir samazināts par zaudējumu summu, kas uz to pārnests no cita nodokļu maksātāja uzņēmumu grupas dalībnieka – Latvijas rezidenta (vai grupas dalībnieka pastāvīgās pārstāvniecī (Republikā), abiem nodokļu maksātājiem līdz ar uzņēmumu ienākuma nodokļa deklarācijām ir jāiesniedz nodokļa taksācijas gada deklarācijas pielikums, kurā abi uzņēmumi apliecina, ka tie attiecīgajā taksācijas periodā ir vienas un tās pašas uzņēmumu grupas dalībnieki, kā arī pamato, kāpēc tie uzskatāmi par vienas un tās pašas uzņēmumu grupas dalībniekiem.

Ja uzņēmumu grupā tiek veikta zaudējumu pārvešana atbilstoši šā panta 6. daļai, tad nodokļu maksātājs – zaudējumu pārņēmējs – līdz ar taksācijas perioda uzņēmumu ienākuma nodokļa deklarāciju iesniedz:

neresidenta gada pārskatu, kas ir sagatavots atbilstoši Latvijas Republikas normatīvo aktu prasībām un koriģēts saskaņā ar šo likumu;

nodokļa taksācijas gada deklarācijas pielikumu, kurā tas apliecina, ka zaudējumi pārņemti no uzņēmuma, kas attiecīgajā taksācijas periodā ir tās pašas uzņēmumu grupas dalībnieks, kā arī pamato, kāpēc tie uzskatāmi par vienas un tās pašas uzņēmumu grupas dalībniekiem, kā arī apstiprina, ka zaudējumus nav pārņēmuši citi nodokļu maksātāji;

uzņēmuma – – rezidences valsts nodokļu administrācijas izziņu, kurā tiek apstiprināts, ka:

uzņēmums ir konkrētās uzņēmumu grupas dalībnieks,

uzņēmuma zaudējumi radušies konkrētajā taksācijas periodā,

ilstoši rezidences valsts normatīvajiem aktiem šim grupas dalībniekam nav iespējas zaudējumus ņemt vērā turpmākajos taksācijas periodos vai attiecināt uz iepriekšējiem taksācijas periodiem, kā arī tos nav tiesību pārņemt citiem nodokļu maksātājiem tā rezidences valstī.

1997.gada 13.marta likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 20.12.2004. likumu, 20.10.2005. likumu, 19.12.2006. likumu, 01.11.2007. likumu, 09.08.2010. likumu un 20.12.2010. likumu.

III nodaļa

Nodokļa atlaides

u Atlaiž piemērošana

Katra šajā likumā noteiktā nodokļa atlaide tiek piemērota nodoklim, kas aprēķināts saskaņā ar šā likuma I un II nodaļas normām.

Ja nodokļa maksātājs izmanto uzņēmumu ienākuma nodokļa atlaides saskaņā ar likumu «Par ārvalstu ieguldījumiem Latvijas Republikā» vai citiem Latvijas Republikas likumiem, šajā nodaļā paredzētās nodokļa atlaides netiek piemērotas, izņemot atlaidi par ārvalstīs samaksāto nodokli saskaņā ar šā likuma 16.pantu un atlaidi ziedotājiem saskaņā ar šā likuma 20.pantu. Nodokļa atlaidi saskaņā ar likumu «Par ārvalstu ieguldījumiem Latvijas Republikā» un citiem Latvijas Republikas likumiem piemēro nodokļa summai pēc šā likuma 16. un 20.pantā noteikto atlaižu piemērošanas.

Tonnāžas nodokļa maksātājam netiek piemērotas šajā nodaļā, kā arī citos likumos paredzētās uzņēmumu ienākuma nodokļa atlaides.

Nodokļa maksātājam, kas ir tiesīgs piemērot kādu šajā likumā vai citos likumos noteikto uzņēmumu ienākuma nodokļa atlaidi un ir sācis to piemērot, tā ir piemērojama visus taksācij periodus pēc kārtas līdz taksācijas periodam, kad nodokļa maksātājs zaudē tiesības piemērot atlaidi.

Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 25.11.99. likumu, 23.11.2000. likumu, 22.11.2001. likumu, 19.06.2003. likumu un 20.10.2005. likumu.

Nodokļa atlaide par ārvalstīs samaksāto nodokli

Saskaņā ar šā likuma noteikumiem aprēķināto nodokli var samazināt par summu, kas ir vienāda ar ārvalstīs samaksāto nodokli, ja šī nodokļa nomaksa ārvalstīs ir apliecināta ar ārvalstu nodokļu iekasēšanas institūcijas apstiprinātiem dokumentiem, kuros uzrādīts apliekamais

ienākums un ārvalstīs samaksātā nodokļa summa.

Šā panta pirmajā daļā minētais samazinājums nedrīkst pārsniegt tādu summu, kas būtu vienāda ar Latvijā aprēķināto nodokli par ārvalstīs gūto ienāku

Ja rezidents vai pastāvīgā pārstāvniecība taksācijas periodā gūst ienākumus vairākās ārvalstīs, šā panta pirmās un otrās daļas noteikumi ir jāpiemēro atsevišķi katrā ārvalstī gūtajam ienākumam.

Nodokļa atlaide mazajiemņēmējiem

Zaudējis spēku no 01.01.2004.

u u Nodokļa atlaide par atbalstāmo investīciju projekta ietvaros veiktajiem ieguldījumiem

Izslēgts ar 20.10.2005. likumu.

Nodokļa atlaide par atbalstāmo investīciju projekta ietvaros veiktajiem sākotnējiem ilgtermiņa ieguldījumiem

Nodokļa maksātājam ir tiesības par atbalstāmo investīciju projekta ietvaros veiktajiem sākotnējiem ilgtermiņa ieguldījumiem piemērot nodokļa atlaidi:

25 procentu apmērā no kopējās sākotnējās ilgtermiņa ieguldījumu summas līdz 35 m

15 procentu apmērā no kopējās sākotnējās ilgtermiņa ieguldījumu summas daļai, kas pārsniedz 35 miljonus latu.

Ja nodokļa maksātājs papildus šajā pantā noteiktajam atbalstam saņem citu valsts nodokļu atlaides summu attiecībā pret sākotnējo ilgtermiņa ieguldījumu summu.

Nodokļa atlaidi piemēro taksācijas periodā, kurā pabeigts atbalstāmo investīciju projekts.

Ja nodokļa maksātāja taksācijas periodā aprēķinātais nodoklis ir mazāks nekā aprēķinātā nodokļa atlaide, nodokļa maksātājs par nodokļa atlaides neizmanto daļu var samazināt nākamajos taksācijas periodos aprēķināto nodokli, līdz nodokļa atlaide ir izmantota pilnībā, taču ne ilgāk kā 16 nākamajos taksācijas periodos hronoloģiskā secībā.

Šajā pantā noteikto nodokļa atlaidi ir tiesības piemērot nodokļa maksātājam, kas atbilst visiem šajā daļā minētajiem nosacījumiem:

nodokļa maksātājs atbalstāmo investīciju projekta ietvaros veicis sākotnējos ilgtermiņa ieguldījumus, kuru kopējā summa pārsniedz

kopējā sākotnējo ilgtermiņa ieguldījumu summa tiek ieguldīta u gadu laikā, sākot no dienas, kurā Ministru kabinets ir pieņēmis lēmumu par atbalstāmo investīciju projekta īstenošanu

nodokļa maksātājs veicis sākotnējos ilgtermiņa ieguldījumus kādā no šā panta astotajā daļā minētajām atbalstāmajām prioritārajām nozarēm;

sākotnējie ilgtermiņa ieguldījumi nodrošina jauna darbības profila uzsākšanu vai esošās darbības modernizāciju vai paplašināšanu, kas ietver jaunu produktu ražošanu, esošās darbības maiņu, pārejot no viena produktu veida ražošanas uz cita produktu veida ražošanu vai no viena pakalpojumu veida sniegšanas uz cita pakalpojumu veida sniegšanu, vai vispārēju darbības procesu būtisku maiņu;

nekustamais īpašums, kurā veic un izmanto ilgtermiņa sākotnējos ieguldījumus, ir nodokļa maksātāja īpašums vai nodokļa maksātājam uz to ir ilgtermiņa nomas tiesības (vismaz vēl 13 gadu pēc projekta uzsākšanas), un tās ir nostiprinātas zemesgrāmatā. Ja nekustamais īpašums tiek nomāts no valsts vai pašvaldības, ilgtermiņa nomas tiesībām jābūt vismaz vēl 13 gadu pēc projekta uzsākšanas;

ir sagatavots atbalstāmo investīciju projekts. Ekonomikas ministrija ir izvērtējusi atbalstāmo investīciju projekta ietekmi uz valsts ekonomiku, kā arī to, vai minētais projekts, kura sākotnējo ilgtermiņa ieguldījumu summa pārsniedz 35 miljonus latu, neradīs konkurences ierobežojumus, un uz šā izvērtējuma pamata Ministru kabinets ir pieņēmis lēmumu par atbalstāmo investīciju projekta atbalstīšanu. Ministru kabinets lēmumu par atbalstāmo

investīciju projekta atbalstīšanu vai atteikumu pieņem divu mēnešu laikā no dienas, kad atbalstāmo investīciju projekts ir saņemts Ekonomikas ministrijā.

Nodokļa maksātājs, kurš piemēro šā panta pirmajā daļā noteikto nodokļa atlaidi vai samazina nodokļa summu šā panta trešajā daļā noteiktajā kārtībā, nepiemēro šā likuma 13.panta pirmās daļas 9.punktā un 1. daļā noteiktos atvieglojumus attiecībā uz atbalstāmo investīciju projekta ietvaros veiktajiem sākotnējiem ilgtermiņa ieguldījumiem un 18. un 21.pantā noteiktās nodokļa atlaides, kā arī likumā «Par nodokļu piemērošanu brīvostās un speciālajās ekonomiskajās zonās» noteikto uzņēmumu ienākuma nodokļa atlaidi

Šajā pantā noteikto nodokļa atlaidi nepiemēro nodokļa maksātājs:

sākot ar taksācijas periodu, kurā nodokļa maksātājs ar tiesas lēmumu ir atzīts par maksātnespējīgu, tai skaitā atrodas sanācijas procesā, tiesiskās aizsardzības procesā (arī ārpus tiesiskās aizsardzības procesā), tā saimnieciskā darbība ir izbeigta vai tas atrodas likvidācijas procesā;

sākot ar taksācijas periodu, kurā nodokļa maksātāja pamatkapitāls ir samazinājies vairāk nekā uz pusi un vairāk nekā ceturtdaļa no šā pamatkapitāla samazinājuma ir samazināta pēdējo 12 mēnešu laikā pirms projekta iesniegšanas Ekonomikas ministrijai. Šis punkts

Nr.800/2008, kas atzīst noteiktas atbalsta kategorijas par saderīgām ar kopējo tirgu, piemērojot Līguma 87. un 88.pantu (vispārējā grupu atbrīvojuma regula) (Dokuments attiecas uz EEZ) 1.pielikumā ietvertajai definīcijai, ja tie reģistrēti mazāk nekā pirms trim gadiem;

kuram taksācijas perioda pēdējā dienā ir nodokļu parādi;

uz kuru attiecas līdzekļu atgūšanas rīkojums saskaņā ar Eiropas Komisijas lēmumu, ar ko valsts vai Eiropas Savienības atbalsts tiek atzīts par nelikumīgu un nesaderīgu ar kopējo tirgu.

Sākotnējo ilgtermiņa ieguldījumu vērtībā iekļauj tikai to pamatlīdzekļu iegādes vai izveidošanas vērtības daļu, kas atbilst to tirgus cenai, ja darījumi notiek ar saistītajiem uzņēmumiem vai ar uzņēmumu saistītajām personām.

(8) Atbalstāmās prioritārās nozares šā panta izpratnē ir saimnieciskās darbības veidi, kas noteikti Eiropas Parlamenta un Padomes 2006.gada 20.decembra regulā (EK) *Nr.1893/2006* ko izveido NACE 2.red. saimniecisko darbību statistisko klasifikāciju, kā arī groza Padomes *Nr.3037/90* un dažas EK regulas par īpašām statistikas jomām (dokuments attiecas uz EEZ) (turpmāk –

pārtikas produktu ražošana (NACE C10);

dzērienu ražošana (NACE C11);

koksnes, koka un korķa izstrādājumu ražošana, izņemot mēbeļu ražošanu; salmu un pīto izstrādājumu ražošana

ķīmisko vielu un ķīmisko produktu ražošana (NACE C20), izņemot sintētisko šķiedru ražošanu (NACE C20.6);

farmaceutisko pamatvielu un farmaceutisko preparātu ražošana (NACE C21);

gumijas un plastmasas izstrādājumu ražošana (NACE C22);

tālu ražošana (NACE C24), izņemot tērauda rūpniecības produktu ražošanu, kuri noteikti šā likuma 4.pielikumā;

gatavo metālizstrādājumu ražošana (NACE C25), izņemot mašīnu un iekārtu, kā arī ieroču un munīcijas ražošanu (NACE C25.4);

sko un optisko iekārtu ražošana (NACE C26);

elektrisko iekārtu ražošana (NACE C27);

citur neklasificētu iekārtu, mehānismu un darba mašīnu ražošana (NACE C28);

automobiļu, piekabju un puspiekabju ražošana (NACE C29);

citū transportlīdzekļu ražošana (NACE C30), izņemot kuģu un peldošo iekārtu būvi

) mēbeļu ražošana (NACE C31);

telekomunikācija (NACE J61);

datorprogrammēšana un saistītās darbības (NACE J62), izņemot konsultēšanu datoru lietojuma jautājumos (NACE J62.

uzglabāšanas un transporta palīgdarbības (NACE H52).

Ēkas un būves, kurās veikti sākotnējie ilgtermiņa ieguldījumi, paliek nodokļa

maksātāja īpašumā un netiek pārceltas uz citu valsti, kā arī tiek izmantotas tā saimnieciskajā darbībā ne mazāk kā 10 taksācijas periodus, tehnoloģiskās iekārtas un mašīnas – taksācijas periodus, sākot ar taksācijas periodu, kurā pabeigts atbalstāmo investīciju projekts.

Ja kāds no sākotnējiem ilgtermiņa ieguldījumiem ietvertajiem pamatlīdzekļiem tiek avināts, nodots lietošanā citai personai vai netiek izmantots saimnieciskās darbības nodrošināšanai atbalstāmajā prioritārajā nozarē, vai tiek pārcelts uz citu valsti pirms minētā termiņa beigām, nodokļa maksātājs precīzē sākotnējo ilgtermiņa ieguldījumu vērtību un nodokli par iepriekšējiem taksācijas periodiem. Nodokļa maksātājs taksācijas periodā un turpmākajos taksācijas periodos zaudē tiesības piemērot šā panta pirmajā daļā noteikto nodokļa atlaidi, kā arī saskaņā ar šā panta trešo daļu samazināt taksācijas periodā aprēķināto nodokli par iepriekšējos taksācijas periodos neizmantoto nodokļa atlaidi, ja tiek pārkāpti šā panta ceturtās daļas 5.punktā minētie nosacījumi vai ilgtermiņa ieguldījumi, kuri tika ieguldīti atbalstāmo investīciju projekta un kuru kopējā iegādes vai izveidošanas vērtība ir 50 un vairāk procentu no investīciju projektā noteiktās sākotnējās ilgtermiņa ieguldījumu summas, tiek atsavināti, nodoti lietošanā citai personai vai netiek izmantoti saimnieciskās darbības nodrošināšanai atbalstāmajā prioritārajā nozarē pirms šā panta devītajā daļā minētā termiņa beigām.

Nodokļa atlaides piemērojamas saskaņā ar Komisijas 2008.gada 6.augusta regulu (EK) Nr.800/2008, kas atzīst noteiktas atbalsta kategorijas par saderīgām ar kopējo tirgu, piemērojot Līguma 87. un 88.pantu (vispārējā grupu atbrīvojuma regula) (Dokuments attiecas uz EEZ) (Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis, 2008.gada 9.augusts, Nr. (

Nodokļa maksātājs nodokļa atlaidi ir tiesīgs saņemt ne vairāk kā vienu re taksācijas periodos.

2010.gada 20.decembra likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 15.12.2011. likumu.

Nodokļa atlaide nodokļa maksātājiem, kas veic lauksaimniecisko darbību

Nodokļa atlaide nodokļa maksātājiem, kas veic lauksaimniecisko darbību, ir noteikta taksācijas gadā 10 latu apmērā par katru lauksaimniecībā izmantojamās zemes hektāru.

Lai saņemtu šajā pantā noteikto nodokļa atlaidi, nodokļa maksātājam vienlaikus ar nodokļa deklarāciju jāiesniedz Valsts ieņēmumu dienestam pašvaldības izsniegta izziņa par zemes platību, kas faktiski tiek izmantota lauksaimniecības produkcijas ražošanai.

Šajā pantā noteiktā nodokļa atlaide netiek piemērota nodokļa maksātājiem, kas iesniedz Valsts ieņēmumu dienestam nepatiesas ziņas par zemes izmantošanu.

Šā panta izpratnē lauksaimnieciskā darbība ir augkopība, lopkopība, iekšējo ūdeņu zivsaimniecība un dārzkopība.

Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 20.10.2005. likumu un 01.11.2007. likumu.

u Nodokļa atlaide zņēmumiem, kas ražo a gsts tehnoloģijas produktus n

Zaudējis spēku no 01.01.2004.⁴

u Nodokļa atlaide zņēmumiem, kas izmanto kā darbaspēk notiesātos

Izslēgts ar 20.10.2005. likumu.

Nodokļa atlaide ziedotājiem

Izslēgts ar 16.06.2009. likumu.

Nodokļa atlaide ziedotājiem

Rezidentiem un pastāvīgajām pārstāvniecībām nodokli samazina par 85 procentiem no summām, kas ziedotas budžeta iestādēm, valsts kapitālsabiedrībām, kuras veic Kultūras ministrijas deleģētas valsts kultūras funkcijas, kā arī Latvijas Republikā reģistrētām biedrībām, nodibinājumiem un reliģiskajām organizācijām vai to iestādēm, kurām piešķirts sabiedriskā labuma organizācijas statuss vai citā Eiropas Savienības dalībvalstī vai Eiropas Ekonomikas zonas valstī, ar kuru Latvija ir noslēgusi konvenciju par nodokļu dubultās uzlikšanas un nodokļu nemaksāšanas novēršanu, ja šī konvencija ir stājusies spēkā, reģistrētai nevalstiskai organizācijai,

(ijas sabiedriskā labuma organizācijas nosacījumiem pielīdzināmā statusā saskaņā ar attiecīgās Eiropas Savienības dalībvalsts vai Eiropas Ekonomikas zonas valsts

normatīvajiem aktiem

Kopējā nodokļa atlaide saskaņā ar šā panta noteikumiem nedrīkst pārsn procentus no nodokļa kopējās summas.

Šā panta pirmajā daļā minētās budžeta iestādes, valsts kapitālsabiedrības, kuras veic Kultūras ministrijas deleģētas valsts kultūras funkcijas, Latvijas Republikā reģistrētās biedrības, nodibinājumi un reliģiskās organizācijas vai to iestādes, kurām piešķirts sabiedriskā labuma organizācijas statuss saskaņā ar Sabiedriskā labuma organizāciju likumu, ne vēlāk kā līdz pēctaksācijas gada 31.martam sniedz publisku pārskatu par ziedotājiem, to ziedotajām summām saņemto ziedojumu izlietojumu taksācijas gadā. Ja valsts kapitālsabiedrībai, kura veic Kultūras ministrijas deleģētas valsts kultūras funkcijas, gada pārskata periods nesakrīt ar kalendāra gadu, minētā kapitālsabiedrība publisku pārskatu par ziedotājiem, to ziedotajām summām un saņemto ziedojumu izlietojumu taksācijas periodā sniedz triju mēnešu laikā pēc taksācijas perioda pēdējās dienas.

Nodokļa atlaidi nepiemēro maksātājiem, kuriem taksācijas perioda otrā mēneša pirmajā datumā ir nodokļa parādi par iepriekšējiem gadiem.

Ja nodokļa maksātājs ir pārkāpis šā panta noteikumus vai slēpis apliekamo ienākumu, nodokļa summa tiek palielināta par šīs nodokļa atlaides summu.

Manta vai finanšu līdzekļi, kurus maksātājs, pamatojoties uz līgumu, bez atlīdzības nodod budžeta iestādei, valsts kapitālsabiedrībai, kura veic Kultūras ministrijas deleģētas valsts kultūras funkcijas, vai sabiedriskā labuma organizācijai (kurai šāds statuss piešķirts saskaņā ar Sabiedriskā labuma organizāciju likumu) tās statūtos, satversmē vai nolikumā noteikto mērķu sasniegšanai, ir uzskatāmi par ziedojumu šā panta izpratnē, ja saņēmējam nav noteikts pretpienākums veikt darbības, kuras uzskatāmas par atlīdzību.

Nodokļa atlaidi atbilstoši šā panta pirmajai daļai nepiemēro, ja pastāv vismaz viens no šādiem apstākļiem:

ziedojuma mērķi, kas noteikts ziedojuma saņēmējam, ir ietverta tieša vai netieša norāde uz konkrētu ziedoto līdzekļu saņēmēju, kas ir ar ziedotāju saistīts uzņēmums vai saistīta persona, vai ziedotāja darbinieks, vai šā darbinieka ģimenes loceklis;

ziedojuma saņēmējs veic atlīdzības rakstura darbības, kas vērstas uz labuma gūšanu ziedotājam, ar ziedotāju saistītam uzņēmumam, saistītai personai vai ziedotāja radniekam līdz trešajai pakāpei vai laulātajam vai nodrošina ziedotāja intereses, kas nav saistītas ar filantropiju;

rezidents un pastāvīgā pārstāvniecība, kas ziedo Eiropas Savienības dalībvalstī vai Eiropas Ekonomikas zonas valstī reģistrētai nevalstiskai organizācijai, kopā ar nodokļa deklarāciju par aksācijas gadu nav iesnieguši Valsts ieņēmumu dienestam dokumentus, kas apliecina, ka:

ziedojuma saņēmējs ir kādas Eiropas Savienības dalībvalsts vai Eiropas Ekonomikas

ziedojuma saņēmējam ir sabiedriskā labuma organizācijai pielīdzināms statuss rezidences valstī,

ziedojuma saņēmējs darbojas sabiedriskā labuma jomā, kas sniedz nozīmīgu labumu sabiedrībai vai kādai tās daļai, it sevišķi ja tā vērsta uz labdarību, cilvēktiesību un indivīda tiesību aizsardzību, pilsoniskās sabiedrības attīstību, izglītības, zinātnes, kultūras un veselības veicināšanu un slimību profilaksi, sporta atbalstīšanu, vides aizsardzību, palīdzības sniegšanu katastrofu gadījumos un ārkārtas situācijās, sabiedrības, it īpaši trūcīgo un sociāli mazaizsargā personu grupu, sociālās labklājības celšanu,

vismaz 75 procenti no maksātāja ziedotās summas izlietoti sabiedriskā labuma mērķiem.

2009.gada 24.septembra likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 20.12.2010. likumu.

Īpašās nodokļa atlaides

Invalīdu biedrību kapitālsabiedrības, medicīniska rakstura, kā arī citu labdarības fondu kapitālsabiedrības pēc Ministru kabineta iesniegta un Saeimas apstiprināta saraksta tiek atbrīvotas no nodokļa maksāšanas, ja tās pārskaita minētajiem fondiem (programmām, organizācijām) summas, kuras ir lielākas par aprēķinātajām šā nodokļa summām.

2005.gada 20.oktobra likuma redakcijā.

IV nodaļa

Nodokļa aplēse n maksāšanas kārtība

Nodokļa deklarācijas sastādīšana n nodokļa maksāšana

Nodokļa maksātājs patstāvīgi sastāda nodokļa taksācijas gada deklarāciju, kuras formu un aizpildīšanas kārtību saskaņā ar šo likumu apstiprina Ministru kabinets. Nodokļa maksātājs to iesniedz Valsts ieņēmumu dienestam. Nodokļa taksācijas gada deklarāciju maksātājs i vienlaikus ar uzņēmuma gada pārskatu Gada pārskatu likumā, Kredītiestāžu likumā un Apdrošināšanas sabiedrību un to uzraudzības likumā noteiktajos termiņos, bet nodokļa maksātājs – krājaizdevu sabiedrība – ne vēlāk kā trīs mēnešus pēc taksācijas gada beigām.

Saskaņā ar nodokļa deklarāciju aprēķināto nodokli, kas ir samazināts atbilstoši šā likuma III nodaļā minētajām un citos Latvijas Republikas likumos noteiktajām nodokļa atlaidēm un par taksācijas gada laikā izdarītajiem avansa maksājumiem, nodokļa maksātājs patstāvīgi pārskaita valsts budžetā 15 dienu laikā pēc gada pārskata un nodokļa deklarācijas iesniegšanas dienas.

(3) Izslēgta ar 05.06.96. likumu.

Attiecīgā taksācijas perioda nodokļa pārmaksas Valsts ieņēmumu dienests ieskaita nodokļa maksātāja turpmākajos nodokļa maksājumos nodokļa parādu dzēšanai vai atmaksā nodokļa maksātājam pēc tā pieprasījuma 30 dienu laikā, ja šā panta 4. daļā nav noteikts citādi.

Valsts ieņēmumu dienestam ir tiesības aizkavēt pārmaksātās nodokļa summas atmaksāšanu, par to rakstveidā informējot nodokļa maksātāju, ja šā panta ceturtajā daļā noteiktajā laikā pieņemts lēmums par nodokļa maksātāja maksājamo nodokļu kontroles (pārbaudes revīzijas) uzsākšanu, – līdz dienai, kad nodokļu administrācija ir pieņēmusi lēmumu par pārmaksas pamatotību.

Ja nodokļa maksātājam ir Valsts ieņēmumu dienesta administrētu nodokļu vai citu valsts noteikto maksājumu parādi, Valsts ieņēmumu dienests pārmaksāto nodokļa summu novirza attiecīgo nodokļu vai citu valsts noteikto maksājumu segšanai.

Šā panta 4. daļu nepiemēro, ja nodokļa parāda nomaksas termiņš ir pagarināts Finanšu ministrijā vai Valsts ieņēmumu dienestā likumā «Par nodokļiem un nodevām» noteiktajā kārtībā un saistības tiek pildītas.

(5) Izslēgta ar 05.06.96. likumu.

Tonnāžas nodokļa maksātājs patstāvīgi sastāda šā panta pirmajā daļā minēto uzņēmumu ienākuma nodokļa deklarāciju un tonnāžas nodokļa deklarāciju, kuras formu apstiprina Ministru kabinets. Nodokļa maksātājs šā panta pirmajā daļā noteiktajā termiņā abas minētās deklarācijas iesniedz Valsts ieņēmumu dienestam un šā panta otrajā daļā noteiktajā termiņā iemaksā valsts budžetā uzņēmumu ienākuma nodokli, tai skaitā tonnāžas nodokli.

Starpību starp taksācijas periodam aprēķināto tonnāžas nodokli un tonnāžas nodokļa maksātāja uz prognozes pamata veikto tonnāžas nodokļa avansa maksājumu apmēru, kas pārsniedz 20 procentus no aprēķinātās tonnāžas nodokļa summas, palielina par nokavējuma naudu, kas aprēķināta saskaņā ar likumu «Par nodokļiem un nodevām». Aprēķinātā tonnāžas nodokļa un veikto avansa maksājumu starpības pārsnieguma daļa tiek sadalīta atbilstoši avansa maksājumu veikšanas termiņiem.

Lauksaimniecības pakalpojumu kooperatīvā sabiedrība, dzīvokļu īpašnieku kooperatīvā sabiedrība, automašīnu garāžu īpašnieku kooperatīvā sabiedrība, laivu garāžu īpašnieku kooperatīvā sabiedrība un dārzkopības kooperatīvā sabiedrība iesniedz deklarāciju par tās biedriem sadalīto pārpalikumu un katram biedram sadalītā pārpalikuma lielumu.

Personālsabiedrība sagatavo un iesniedz Valsts ieņēmumu dienestam uzņēmumu ienākuma nodokļa deklarāciju par attiecīgo taksācijas periodu, norādot tajā arī informāciju par personālsabiedrības biedriem.

Personālsabiedrības biedri – rezidenti un pastāvīgās pārstāvniecības, pamatojoties uz personālsabiedrības uzņēmumu ienākuma nodokļa deklarāciju, iekļauj uz sevi attiecināto personālsabiedrības ar uzņēmumu ienākuma nodokli apliekamo ienākumu vai zaudējumu daļu savā uzņēmumu ienākuma nodokļa deklarācijā, attiecīgi koriģējot apliekamo ienākumu, bet, iesniedzot Valsts ieņēmumu dienestam savu uzņēmumu ienākuma nodokļa deklarāciju, pielikumā pievieno personālsabiedrības uzņēmumu ienākuma nodokļa deklarāciju, gada finanšu pārskatus un

personālsabiedrības apliecinājumu par katram biedram piederošo personālsabiedrības ieguldījuma daļas lielumu.

Šā panta normas nav piemērojamas sabiedrībai ar ierobežotu atbildību, individuālajam uzņēmumam, kā arī zemnieka vai zvejnieka saimniecībai, kas reģistrēta kā mikrouzņēmumu nodokļa maksātājs.

Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 10.09.98. likumu, 22.11.2001. likumu, 19.06.2003. likumu, 20.12.2004. likumu, 20.10.2005. likumu, 19.12.2006. likumu, 01.12.2009. likumu un 09.08.2010. likumu.

Nodokļa avansa maksājumi

Nodokļa maksātāji taksācijas gada laikā līdz katra mēneša 15.datumam (ieskaitot) izdara valsts budžetā šādus nodokļa avansa maksājumus:

par katru mēnesi no taksācijas perioda pirmā mēneša līdz mēnesim (ieskaitot), kurā tiek iesniegts uzņēmuma gada pārskats, bet ne vēlāk kā līdz mēnesim, kurā jāiesniedz uzņēmuma gada pārskats saskaņā ar Gada pārskatu likumu, – summu, kas atbilst vienai divpadsmitajai daļai no aprēķinātā nodokļa, kurš, nepiemērojot šā likuma 20. pantā noteikto atlaidi, ir aprēķināts par taksācijas periodu pirms pirmstaksācijas perioda un ir koriģēts ar Centrālās statistikas pārvaldes noteikto pirmstaksācijas gada kopējo patēriņa cenu indeksu vai kopējo patēriņa cenu indeksu pirmstaksācijas periodā, kas aprēķināts, reizinot Centrālās statistikas pārvaldes pirmstaksācijas perioda ikmēneša patēriņa cenu indeksus, ja taksācijas periods nesakrīt ar kalendāro gadu;

par katru mēnesi taksācijas perioda atlikušajā daļā – summu, kas noteikta, starpību starp pirmstaksācijas perioda nodokļa summu (kura koriģēta ar Centrālās statistikas pārvaldes noteikto pirmstaksācijas gada kopējo patēriņa cenu indeksu vai kopējo patēriņa cenu indeksu pirmstaksācijas periodā, kas aprēķināts, reizinot Centrālās statistikas pārvaldes noteiktos pirmstaksācijas perioda ikmēneša patēriņa cenu indeksus, ja taksācijas periods nesakrīt ar kalendāro gadu) un saskaņā ar šīs daļas 1.punktu samaksāto nodokļa summu dalot ar atlikušo mēnešu skaitu no gada pārskata iesniegšanas mēneša līdz taksācijas perioda beigām. Nosakot pirmstaksācijas perioda nodokļa summu, ņem vērā šā likuma 20. pantā noteikto atlaidi.

Valsts ieņēmumu dienests pēc maksātāja pamatota iesnieguma, sākot ar mēnesi, kurā Valsts ieņēmumu dienests ir saņēmis maksātāja iesniegumu, var noteikt citu nodokļa avansa maksājumu apmēru šādos gadījumos:

ja maksātāja neto apgrozījums ir būtiski samazinājies salīdzinājumā ar pirmstaksācijas perioda attiecīgo laikposmu, kā arī prognozējama tā turpmāka samazināšanās, – nodokļa avansa maksājumus par taksācijas perioda atlikušajiem mēnešiem nosaka, iepriekšējā mēneša neto apgrozījumu reizinot ar aprēķinātā nodokļa (kas aprēķināts, nepiemērojot šā likuma 17., 18.

pantā noteiktās nodokļu atlaides) un neto apgrozījuma dalījumu pirmstaksācijas periodā;

ja maksātājam ir būtiski mainījies darbības veids, ieņēmumu vai izdevumu struktūra, vai samazinājies peļņas apjoms, – nodokļa avansa maksājumus par taksācijas perioda atlikušajiem mēnešiem nosaka vienādās summās, ņemot vērā maksātāja iesniegto pamatoto aprēķinu.

arpību starp taksācijas periodam aprēķināto nodokli un nodokļa maksātāja uz prognozes pamata veikto nodokļa avansa maksājumu apmēru, kas pārsniedz 20 procentus no aprēķinātās nodokļa summas, palielina par nokavējuma naudu, kas aprēķināta saskaņā ar likumu «Par nodokļiem un nodevām». Aprēķinātā nodokļa un veikto avansa maksājumu starpības pārsnieguma daļa tiek sadalīta atbilstoši avansa maksājumu veikšanas termiņiem;

3) ja maksātājam pirmstaksācijas periodā ir noteikti mazāki avansa maksājumi atbilstoši šīs daļas 1. vai 2.punktam un taksācijas periodā ir prognozējama arī turpmāka apgrozījuma nepalielināšanās, tad līdz mēnesim, kurā tiek iesniegts uzņēmuma gada pārskats, var noteikt samazinātus avansa maksājumus atbilstoši pirmstaksācijas periodā noteiktajiem vai atbilstoši citai šajā pantā noteiktajai metodei.

Uzņēmumu ienākuma nodokļa avansa maksājumus var neveikt mēnešos, kuros saimnieciskā darbība ir apturēta, ja Valsts ieņēmumu dienestam ir iesniegts iesniegums par saimnieciskās darbības apturēšanu.

Nodokļa maksātājiem, kuri darbojušies tikai nepilnu pirmstaksācijas periodu, saskaņā ar šā panta pirmās daļas 2.punkta pirmo teikumu aprēķinātā nodokļa summa jākoriģē, to dalot

ar nostrādāto mēnešu skaitu un reizinot ar 12. Nodokļa maksātājiem, kuri darbojušies nepilnu periodu pirms pirmstaksācijas perioda, jāveic šāda korekcija attiecībā uz nodokļa summu, kas aprēķināta saskaņā ar šā panta pirmās daļas 1.punktu.

Nodokļa maksātāji, kuriem pirmstaksācijas periodā vai taksācijas periodā pirms sācības perioda piemērota nodokļa atlaide saskaņā ar likumu «Par ārvalstu ieguldījumiem Latvijas Republikā», šā panta pirmajā daļā paredzētos avansa maksājumus nosaka, ņemot vērā iepriekšminētajā likumā taksācijas periodam paredzētos atvieglojumu nosacījumus

Nosakot uzņēmumu ienākuma nodokļa maksājumus, ņem vērā saskaņā ar likumu «Par nodokļu piemērošanu brīvostās un speciālajās ekonomiskajās zonās» taksācijas periodam paredzētos nodokļa atvieglojumus. Ja maksātājs taksācijas periodā zaudē tiesības uz nodokļa atvieglojumiem saskaņā ar minēto likumu, avansa maksājumu samazinājumu summa, kas aprēķināta kā starpība starp avansa maksājumu summu saskaņā ar šā panta pirmās vai 1. daļas noteikumiem, un avansa maksājumu summu, kas noteikta, ņemot vērā nodokļi saskaņā ar minēto likumu, tiek uzskatīta par nokavēto nodokļa maksājumu saskaņā ar likumu «Par nodokļiem un nodevām».

(4) Izslēgta ar 20.10.2005. likumu.

Nodokļa maksātāji, kuru ikmēneša avansa maksājumi saskaņā ar šā panta pirmo daļu pirmstaksācijas periodos nav pārsnieguši 500 latus, avansa maksājumus var izdarīt vienreiz ceturksnī – līdz kārtējam ceturksnim sekojošā mēneša 15.datumam.

Nodokļa maksātāji, kas veic lauksaimniecisko darbību un 90 procentus perioda ienākumu gūst no pašražotās lauksaimnieciskās produkcijas un lauksaimniecisko pakalpojumu realizācijas, nodokļa avansa maksājumus izdara labprātīgi.

Par šā likuma 22. un 23.pantā minēto maksājumu savlaicīgu nepārskaitīšanu valsts budžetā nodokļa maksātājiem aprēķina kavējuma naudu saskaņā ar likumu «Par nodokļiem un nodevām».

Jaunizveidots nodokļa maksātājs un nodokļa maksātājs, kas pirmstaksācijas periodā bija reģistrēts kā mikrouzņēmumu nodokļa maksātājs avansa maksājumus par pirmo taksācijas līdz gada pārskata iesniegšanai var veikt labprātīgi.

Nodokļa maksātājiem ar izteiktu darba sezonālītāti Valsts ieņēmumu dienests nosaka, ja ir pamatots maksātāja iesniegums, citu nodokļa avansa maksājumu kārtību saskaņā ar šo nodokļa maksātāju ienākumu sadalījumu pa avansa maksājumu periodiem.

Nodokļa maksātāja nodokļa avansa maksājumi nosakāmi, neņemot vērā jebkādas zaudējumus, kuri uz to ir pārnesti vai var tikt pārnesti no cita nodokļa maksātāja atbilstoši šā

Tonnāžas nodokļa maksātājs katru mēnesi līdz 15.datumam veic tonnāžas nodokļa avansa maksājumus vienas divpadsmitās daļas apmērā no taksācijas periodam paredzamās tonnāžas nodokļa summas atbilstoši nodokļa maksātāja tonnāžas nodokļa prognozei.

ība ar ierobežotu atbildību, individuālais uzņēmums, kā arī zemnieka vai zvejnieka saimniecība, kas reģistrēta kā mikrouzņēmumu nodokļa maksātājs, nodokļa avansa maksājumus neveic.

Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 05.06.96. likumu, 13.03.97. likumu, 25.11.99. likumu, 22.11.2001. likumu, 19.06.2003. likumu, 20.10.2005. likumu, 19.12.2006. likumu, 01.11.2007. likumu, 16.06.2009. likumu, 16.06.2009. likumu, 24.09.2009. likumu, 01.12.2009. likumu, 09.08.2010. likumu un 15.12.2011. likumu.

u Nodokļa iet rēšana

Nodokļu maksātājam, kurš izmaksā šā likuma 3.panta ceturtajā vai astotajā daļā un 12.panta trešajā daļā minētās summas, jāietur nodoklis izmaksas brīdī un tas jāiemaksā valsts budžetā ne vēlāk kā līdz nākamā mēneša 15.datumam. Ieturamo nodokli aprēķina, reizinot nodokļa likmi ar izmaksājamo summu, ja šā panta 1. daļā nav noteikts citādi.

Personālsabiedrība ietur ienākuma nodokli no personālsabiedrības ienākuma daļas, kas pienākas personālsabiedrības biedram – ma ar nodokli, piemērojot uzņēmumu ienākuma nodokļa maksātājam šajā likumā noteikto likmi vai iedzīvotāju ienākuma nodokļa maksātājam – likumā «Par iedzīvotāju ienākuma nodokli» noteikto likmi, un iemaksā to budžetā 15 dienu laikā pēc personālsabiedrības uzņēmumu ienākuma nodokļa deklarācijas iesniegšanas.

Nodokļu maksātājs saskaņā ar šā likuma 3.panta ceturtais daļas 3.punktu ieturēto uzņēmumu ienākuma nodokli no tādu procentu maksājumiem, kuri tiek iekļauti bankas

aizņēmuma pamatsummā (veikta saistību tiesību pārjaunošana) pirms kapitalizācijas, kas notiek atbilstoši šā likuma 7. pantam, iemaksā budžetā 30 dienu laikā pēc akciju atsavināšanas, bet ne vēlāk kā 37 mēnešu laikā pēc aizdevuma ieguldīšanas pamatkapitālā.

Summas izmaksātājam ir jāveic izmaksu un ieturēto nodokļu grāmatvedības uzskaitē un jāiesniedz pārskati Valsts ieņēmumu dienestam un naudas saņēmējam.

Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 29.02.1996. likumu, 25.11.1999. likumu, 20.12.2004. likumu un 12.06.2009. likumu.

Nodokļa maksāšanas zsākšana n izbeigšana

Ja nodokļa maksātājam – neatkarīgi no tā, vai viņš ir rezidents vai nav, – taksācijas gada laikā pirmo reizi jāsāk maksāt nodokli saskaņā ar šā likuma prasībām, tās tiek piemērotas tikai par laiku no brīža, kad attiecīgajam maksātājam jāsāk maksāt nodokli, līdz gada beigām.

Ja nodokļa maksātājs – neatkarīgi no tā, vai viņš ir rezidents vai nav, – taksācijas gada laikā beidz maksāt nodokli saskaņā ar šā likuma prasībām, tās tiek piemērotas tikai par laiku no gada sākuma līdz brīdim, kad attiecīgais maksātājs beidz maksāt šo nodokli, saglabājot maksātāja atbildību attiecībā uz visām šā likuma normām par šo periodu.

Juridiskās adreses pārcelšanas gadījumā Eiropas komercsabiedrība un Eiropas kooperatīvā sabiedrība nodokli sāk maksāt ar dienu, kad tā tiek reģistrēta Latvijā, un izbeidz dienā, kad tā pabeigusi juridiskās adreses pārcelšanu, reģistrējot šo faktu jaunajā, tās juridiskajai adresei atbilstošajā reģistrā citā Eiropas Savienības dalībvalstī.

Mikrouzņēmumu nodokļa maksātājs, kas līdz pirmstaksācijas gada 15.decembrim iesniedzis Valsts ieņēmumu dienestam iesniegumu par mikrouzņēmumu nodokļa maksātāja statusa izbeigšanu, sāk maksāt uzņēmumu ienākuma nodokli taksācijas gadā saskaņā ar šā likuma prasībām.

Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 20.10.2005. likumu un 20.12.2010. likumu.

Atbildība

Par šā likuma pārkāpumiem, kā arī par likumos «Par grāmatvedību», Gada pārskatu likumā, Kredītiestāžu likumā, Krājaizdevu sabiedrību likumā, Apdrošināšanas sabiedrību un to uzraudzības likumā, Ieguldījumu pārvaldes sabiedrību likumā un Finanšu instrumentu tirgus likumā noteiktās grāmatvedības uzskaites pārkāpumiem, ja to rezultātā samazināts apliekamais ienākums, tiek piemērota likumā «Par nodokļiem un nodevām» un citos normatīvajos aktos, kas nosaka administratīvo un kriminālo atbildību, paredzētā atbildība.

Ja summas izmaksātājs nav ieturējis un iemaksājis budžetā nodokli šā likuma 24.panta pirmajā un 1. daļā noteiktajā termiņā, tas ir atbildīgs saskaņā ar likumu «Par nodokļiem un nodevām» un citiem normatīvajiem aktiem, kas nosaka administratīvo un kriminālo atbildību.

Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 25.11.99. likumu, 20.12.2004. likumu, 20.10.2005. likumu un 19.12.2006. likumu.

Izvairīšanās no nodokļiem novēršana

Šā likuma 6.panta četrpadsmitā un piecpadsmitā daļa, 13.panta 3. daļa un 14.panta 1. daļa nav piemērojama, ja tiek konstatēts, ka juridiskās adreses pārcelšanas galvenais mērķis vai viens no galvenajiem mērķiem ir nemaksāt nodokļus vai izvairīties no nodokļu maksāšanas.

Ja juridiskās adreses pārcelšanu neveic pamatotu komerciālu iemeslu dēļ, tas var radīt pieņēmumu, ka attiecīgās darbības galvenais mērķis vai viens no galvenajiem mērķiem ir nemaksāt nodokļus vai izvairīties no nodokļu maksāšanas.

2005.gada 20.oktobra likuma redakcijā.

u u Atzevišķ lik ma norm piemērošanas kārtība

Atzevišķu šā likuma normu piemērošanai Ministru kabinets nosaka:

šajā likumā lietoto terminu piemērošanu uzņēmumu ienākuma nodokļa aprēķināšanā ar nodokli apliekamā ienākuma noteikšanas kārtību, ņemot vērā dažādos apstākļus un šajā likumā minētos ierobežojumus un citus nosacījumus, kuri konkrētā situācijā ietekmē apliekamā ienākuma apmēru;

nosacījumus nodokļa ieturēšanai no nerezidentiēm izmaksājamām summām;

īpašus nosacījumus apliekamā ienākuma koriģēšanai iekšzemes uzņēmumiem, nerezidentu pastāvīgajām pārstāvēniecībām, ja tās veic darījumus ar personām, kuras atrodas, ir

izveidotas vai nodibinātas zemu nodokļu vai beznodokļu valstīs vai teritorijās;

procedūras maksājumu, ko Latvijas iekšzemes uzņēmums vai nerezidenta pastāvīgā pārstāvniecība izmaksā personai, kura atrodas, ir izveidota vai nodibināta zemu nodokļu vai beznodokļu valstīs vai teritorijās, atbrīvošanai no nodokļa ieturēšanas;

darījuma patiesās vērtības noteikšanai izmantojamās metodes un kārtību, ja darījums noticis starp saistītiem uzņēmumiem;

nodokļa avansa maksājumu noteikšanas metodoloģiju;

šā likuma normu praktiskās piemērošanas ilustrācijai nepieciešamās situācijas un aprēķinu formulas;

kārtību, kādā valsts kapitālsabiedrības, kuras veic Kultūras ministrijas deleģētas valsts kultūras funkcijas, uzskaita saņemtos ziedojumus, sniedz publisku pārskatu par ziedotājiem, to ziedotajām summām un saņemto ziedojumu izlietojumu un šajā pārskatā ietveramo informāciju, kā arī pasākumus, kurus veic, ja ziedojums nav izmantots sabiedrības, it īpaši trūcīgo un sociāli

pamatdarbības ieņēmumiem) un pārējiem ieņēmumiem iepriekšējā kalendārajā mēnesī, ja šajos pārejas noteikumos nav noteikts citādi.

Uzņēmumi (uzņēmēj sabiedrības), kuri nomaksājuši izložu un azartspēļu nodokli un evu 1995.gadā, no janvāra līdz jūlijam (ieskaitot) avansa maksājumus neizdara.

Uzņēmumi, kuri iesnieguši pārskatu par peļņas nodokļa maksājumiem 1994.gada pirmajos deviņos mēnešos un šajā pārskatā ir uzrādījuši zaudējumus, avansa maksājumus par a janvāri – aprīli neizdara.

Ja uzņēmuma 1994.gada pārskatā ir uzrādīti zaudējumi, avansa maksājumi par 1995.gadu nav jāizdara, izņemot šo pārejas noteikumu 10.punktā minētos gadījumus.

Valsts un pašvaldību uzņēmumi un uzņēmēj sabiedrības, kurās valsts (pašvaldību) kapitāla līdzdalības daļa pārsniedz 50 procentus, un citi maksātāji, kuru bilances aktīvu kopsumma 1994. gada 31. decembrī bija 1 miljons latu un lielāka vai neto apgrozījums 1994. gadā bija 2,5 miljoni latu un lielāks, iesniedz pārskatu un nodokļa deklarāciju par 1995. gada pirmo pusgadu ne vēlāk kā līdz 1995. gada 31. jūlijam un 1995. gada augustā – decembrī izdara avansa maksājumus par atlikušajiem mēnešiem, kā arī 1996. gada janvārī – aprīlī šādā veidā:

ja uzņēmums 1995. gada pirmajā pusgadā ir guvis apliekamus ienākumus, avansa maksājumi par katru atlikušo mēnesi un 1996. gada janvārī – aprīlī ir vienādi ar vienu piekto daļu no divkāršotas 1995. gada pirmā pusgada deklarētās nodokļa summas, no kuras atņemti faktiski izdarītie avansa maksājumi 1995. gada septiņos mēnešos, tajā skaitā peļņas nodokļa avansa maksājumi par 1995. gadu;

ja uzņēmums 1995. gada pirmajā pusgadā nav guvis ar nodokli apliekamus ienākumus, 1995. gada augustā, septembrī, oktobrī, novembrī, decembrī un 1996. gada janvārī avansa maksājumi nav jāizdara. Gada pārskats par 1995. gadu un uzņēmumu ienākuma nodokļa deklarācija šādiem nodokļa maksātājiem ir jāiesniedz Valsts ieņēmumu dienestam līdz 1996. gada februārim un par 1996. gada februāri – aprīli jāizdara avansa maksājumi vienas divpadsmitās daļas apmērā no nodokļa summas par 1995. gadu. Šie nodokļa maksātāji saglabā tiesības šā likuma 22. pantā noteiktajos termiņos iesniegt precizētu gada pārskatu un nodokļa deklarāciju, taču, ja 1996. gada februārī – ilī atbilstoši precizētajai nodokļa deklarācijai ir bijuši samazināti avansa maksājumi, nodokļa maksātājam jāmaksā likumā «Par nodokļiem un nodevām» noteiktā nokavējuma nauda par samazinātās summas daļu;

šādā kārtībā nodokļa avansa maksājumus var izdarīt arī citi šajā punktā minēti nodokļa maksātāji, ja tie iesniedz pusgada pārskatu un nodokļa deklarāciju.

Peļņas nodokļa avansa maksājumi, kas izdarīti 1995.gadā, ir ņemami vērā, aprēķinot uzņēmumu ienākuma nodokli par 1995.gadu, bet šo pārejas noteikumu 12.punktā minētajiem nodokļa maksātājiem – iedzīvotāju ienākuma nodokli par 1995.gadu.

Peļņas nodokļa maksātājiem, kuri atbilstoši šā likuma 2.panta ceturtās daļas noteikumiem no šā likuma spēkā stāšanās dienas kļūst par iedzīvotāju ienākuma nodokļa maksātājiem:

līdz 1995.gada 1.maijam jāreģistrējas pašvaldībās pēc to atrašanās vietas (juridiskās adreses) kā iedzīvotāju ienākuma nodokļa maksātājiem;

sākot ar 1995.gada otro ceturksni, ir jāizdara iedzīvotāju ienākuma nodokļa avansa maksājumi saskaņā ar likumu «Par iedzīvotāju ienākuma nodokli»;

izdarītie peļņas nodokļa avansa maksājumi par 1995.gadu ir ņemami vērā, aprēķinot kopējo iedzīvotāju ienākuma nodokli 1995. gadam.

Tās šā likuma normas, kuru izpildi reglamentē Ministru kabineta n piemērot pirms attiecīgo Ministru kabineta noteikumu stāšanās spēkā.

Šā likuma 6.panta astotā, devītā un desmitā daļa nav attiecināma uz aizņēmumiem, kas izdarīti līdz šā likuma spēkā stāšanās dienai, ja vien tie nav pagarināti pēc likuma spēkā stāšanās.

Ar šā likuma spēkā stāšanos spēku zaudē:

likums «Par peļņas nodokli» (Latvijas Republikas Augstākās Padomes un Valdības Ziņotājs, 1991.,3./4., 37./38.nr.; 1992., 18./19., 27./28., 29./31. nr.; 1993., 16./17. nr.; Latvijas as Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1994., 2., 12. nr.), taču saglabājas šā nodokļa

maksātāju atbildība pēc visām šā likuma normām par periodu līdz likuma «Par uzņēmumu ienākuma nodokli» spēkā stāšanās dienai;

Latvijas Republikas Augstākās padomes 1990.gada 20.decembra lēmums «Par Latvijas Republikas likuma «Par peļņas nodokli» spēkā stāšanās kārtību» (Latvijas Republikas Augstākās Padomes un Valdības Ziņotājs, 1991., 3./4.nr.);

Latvijas Republikas Augstākās padomes 1991.gada 23.janvāra lēmums «Par dažu ražošanas apvienības «LITTA» uzņēmumu atbrīvošanu no peļņas nodokļa maksāšanas» (Latvijas Republikas Augstākās Padomes un Valdības Ziņotājs, 1991., 9./10.nr.);

Latvijas Republikas Augstākās padomes 1991.gada 4.septembra lēmums «Par Latvijas

2001.gada 1.jūlijam, ir spēkā saskaņā ar šā likuma 20.pantu izdotie Ministru kabineta 1996.gada ptembra noteikumi nr.367 «Kārtība, kādā sabiedriskajām organizācijām (fondiem), reliģiskajām organizācijām un budžeta iestādēm tiek piešķirtas vai atsauktas atļaujas saņemt ziedojumus, ziedotājiem saņemot uzņēmumu ienākuma nodokļa atvieglojumus», ciktāl ti pretrunā ar šo likumu.

2000.gada 23.novembra likuma redakcijā.

Grozījums likuma 18. panta 2.punktā piemērojams uzņēmumu ienākuma nodokļa aprēķinam, sākot ar 2001.gada 1.janvāri.

2001.gada 8.februāra likuma redakcijā.

Ministru kabinets līdz 2001.gada 1.maijam nosaka kārtību, kādā zāļu ražošanas uzņēmumiem izsniedzams Labas ražošanas prakses sertifikāts.

2001.gada 8.februāra likuma redakcijā.

Grozījumi šā likuma 3.panta pirmajā, otrajā, trešajā, astotajā un desmitajā daļā stājas spēkā 2004.gada 1.janvārī. Laikposmā no 2002.gada 1.janvāra līdz 2003.gada 31.decembrim nodokļa maksātājiem, kuriem nepiemēro šā likuma 17. pantā vai citos likumos noteiktos nodokļa atvieglojumus, nodokļa likme nosakāma šādā kārtībā:

no 2002.gada 1.janvāra nodokļa likme ir 22 procenti, un šo likmi piemēro, aprēķinot nodokli par taksācijas periodu, kas sācies 2002.gadā;

no 2003.gada 1.janvāra nodokļa likme ir 19 procenti, un šo likmi piemēro, aprēķinot nodokli par taksācijas periodu, kas sācies 2003.gadā.

2001.gada 22.novembra likuma redakcijā.

Aprēķinot avansa maksājumus šajā likumā noteiktajā kārtībā, pārejas noteikumu 23.punktā minētie nodokļa maksātāji avansa maksājumiem, kuri aprēķināti par taksācijas periodu, kas sākas:

2002.gadā, piemēro ko

2003.gadā, piemēro koeficientu 0,9;

2004.gadā, piemēro koeficientu 0,8.

2001.gada 22.novembra likuma redakcijā.

(pants ir spēkā līdz 2003.gada 31.decembrim.

2001.gada 22.novembra likuma redakcijā.

Uzņēmumi, kuri izmanto šā likuma 17. pantā noteiktos nodokļa atvieglojumus, šo atvieglojumu izmantošanas laikā nodokli aprēķina un maksā, piemērojot 25 procentu likmi.

2001.gada 22.novembra likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 15.12.2011. likumu.

Ministru kabinets līdz 2002.gada 1.jūlijam izdod noteikumus šā likuma 2. panta otrās daļas un 22.panta sestās daļas piemērošanai.

2001.gada 22.novembra likuma redakcijā.

Grozījumus likuma 6.panta pirmās daļas 7.punktā un 14.panta astotajā daļā piemēro attiecībā uz zaudējumiem no tādu vērtspapīru pārdošanas, kuri atrodas publiskajā apgrozībā saskaņā ar likumu «Par vērtspapīriem» vai Finanšu instrumentu tirgus likumu un kuri radušies pēc 2001.gada 1.janvāra.

2001.gada 22.novembra likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 20.12.2004. likumu.

panta trešajā daļā noteiktie koeficienti piemērojami ar taksācijas periodu, kas sākas 2004.gadā. Līdz 2004.gadam minētie koeficienti piemērojami turpmāk noteiktajā apmērā:

taksācijas periodā, kas sākas 2002.gadā, piemēro šādus ienākuma koeficientus:

– tonnāžai no 100 līdz 1000 tilpības vienībām,

– tonnāžai no 1 001 līdz 10 000 tilpības vienībām par tonnāžu, kas pārsniedz 1000 tilpības vienības,

– tonnāžai no 10 001 līdz 000 tilpības vienībām par tonnāžu, kas pārsniedz 000 tilpības vienības,

– tonnāžai virs 25 000 tilpības vienībām par tonnāžu, kas pārsniedz 25 tilpības vienības;

taksācijas periodā, kas sākas 2003.gadā, piemēro šādus ienākuma koef
– tonnāžai no 100 līdz 1000 tilpības vienībām,
– tonnāžai no 1001 līdz 10 000 tilpības vienībām par tonnāžu, kas pārsniedz 1000
tilpības vienības,
– tonnāžai no 10 001 līdz 25 000 tilpības vienībām par tonnāžu, kas pārsniedz
000 tilpības vienības,
– tonnāžai virs 25 000 tilpības vienībām par tonnāžu, kas pārsniedz 25 000
tilpības vienības.

2001.gada 22.novembra likuma redakcijā.

Iekšzemes uzņēmums (uzņēmējsabiedrība), kas 2002.gadā iesniedzis Valsts ieņēmumu dienestam pieteikumu tonnāžas nodokļa maksātāja statusa piešķiršanai taksācijas periodā, kas sākas 2002.gadā, ir tiesīgs no pieteikuma iesniegšanas dienas neizdarīt uzņēmumu ienākuma nodokļa avansa maksājumus par to taksācijas periodu, kurā iesniegts pieteikums, kā arī avansa maksājumus pēctaksācijas periodā no pirmā mēneša līdz mēnesim, kurā tiek iesniegts uzņēmumu gada pārskats.

2001.gada 22.novembra likuma redakcijā.

Iekšzemes uzņēmums (uzņēmējsabiedrība), kuram, pamatojoties uz 2002.gadā
niegto pieteikumu tonnāžas nodokļa maksātāja statusa piešķiršanai, Valsts ieņēmumu dienests 2002.gadā ir piešķīris tonnāžas nodokļa maksātāja statusu, nākamajā mēnesī, kas seko attiecīgā lēmuma pieņemšanas dienai, uzsāk izdarīt tonnāžas nodokļa avansa maksājumus, sadalot taksācijas periodam paredzamo tonnāžas nodokļa summu pa maksāšanas termiņiem, kas atlikuši līdz taksācijas perioda beigām.

2001.gada 22.novembra likuma redakcijā.

Ja iekšzemes uzņēmums (uzņēmējsabiedrība) 2002.gadā ir iesniedzis pieteik
tonnāžas nodokļa maksātāja statusa piešķiršanai, bet šis statuss nav piešķirts, tad šā uzņēmuma (uzņēmējsabiedrības) no pieteikuma iesniegšanas dienas līdz lēmuma pieņemšanas dienai neveiktie uzņēmumu ienākuma nodokļa avansa maksājumi ir uzskatāmi par nokavēto nodokļa maksājumu saskaņā ar likumu «Par nodokļiem un nodevām».

2001.gada 22.novembra likuma redakcijā.

Pārejas noteikumu 30.punktu nepiemēro nodokļu maksātājiem, kuriem ir nokavētie
nodokļu maksājumi par iepriekšējiem taksācijas periodiem.

2001.gada 22.novembra likuma redakcijā.

Šā likuma 1.panta deviņpadsmitās daļas 1. un 3.punkta stāšanās spēkā tiek noteikta ar
īpašu likumu.

2003.gada 19.jūnija likuma redakcijā.

Šā likuma 3.panta ceturtās daļas 1.punkta grozījumu un 4. daļas stāšanās spēkā tiek
noteikta ar īpašu likumu.

2003.gada 19.jūnija likuma redakcijā.

Šā likuma 6. panta stāšanās spēkā attiecībā uz dalībniekiem un sabiedrībām, kas
ir citas Eiropas Savienības dalībvalsts rezidenti, tiek noteikta ar īpašu likumu.

2003.gada 19.jūnija likuma redakcijā.

Par procentu maksājumiem, kuri radušies līdz 2002.gada 31.decembrim un kurus
uzņēmums bija tiesīgs pārnest atbilstoši šā likuma 6.panta astotās daļas redakcijai, kas bija spēkā līdz brīdim, kad spēkā stājās grozījumi šajā panta daļā attiecībā uz šīs daļas izslēgšanu (turpmāk – uzkrātā procentu maksājumu summa), uzņēmums ir tiesīgs samazināt apliekamo ienākumu nākamo piecu taksācijas periodu laikā, katrā taksācijas periodā apliekamo ienākumu samazinot par 20 procentiem no uzkrātās procentu maksājumu summas.

2003.gada 19.jūnija likuma redakcijā.

Vienlaikus ar 2003.gada taksācijas perioda deklarāciju nodokļa maksātājs ies informāciju par uzkrāto procentu maksājumu summu.

2003.gada 19.jūnija likuma redakcijā.

39. Izslēgts ar 01.12.2009. likumu.

Grozījumi šā likuma 2.panta trešajā daļā, 6.panta pirmās daļas 11.punkts, grozījumi 6.panta astotajā, devītajā un desmitajā daļā (attiecībā uz šo daļu izslēgšanu), 6. pants, grozījumi 15.panta otrajā daļā, 22.pantā un 23.panta 3. daļā tiek piemēroti ar taksācijas periodu, kas sākas 2003.gadā.

2003.gada 19.jūnija likuma redakcijā.

Šā likuma 1.panta četrpadsmitā, piecpadsmitā, sešpadsmitā, septiņpadsmitā, astoņpadsmitā, deviņpadsmitā (izņemot šo pārejas noteikumu 34.punktā atrunāto gadījumu), divdesmitā un divdesmit pirmā daļa, 6. pants (izņemot šo pārejas noteikumu 36.punktā atrunāto gadījumu), 8. daļa, 14.panta 8. daļa un grozījumi 14.panta četrpadsmitajā daļā (attiecībā uz šīs daļas izslēgšanu) un piecpadsmitajā daļā tiek piemēroti ar taksācijas periodu, kas sākas 2004.gadā.

2003.gada 19.jūnija likuma redakcijā.

Ministru kabinets līdz 2003.gada 31.decembrim izdod šā likuma 13.panta pirmās daļas 9.punktā un 14.panta sestajā daļā paredzētos noteikumus.

2003.gada 19.jūnija likuma redakcijā.

Grozījumi 6.panta ceturtais daļas 1.punktā, kas saistīti ar preču vai pakalpojumu izēšanas valsts nodevu, stājas spēkā vienlaikus ar Preču un pakalpojumu loteriju likuma spēkā stāšanos.

2003.gada 19.jūnija likuma redakcijā.

Šā likuma normas, kas reglamentē personālsabiedrību apliekamā ienākuma noteikšanu un nodokļa maksāšanu, attiecas arī uz līgumsabiedrībām, bet normas, kas reglamentē nodokļa piemērošanu kapitālsabiedrībām, – arī uz statūtsabiedrībām.

2004.gada 20.decembra likuma redakcijā.

45. Izslēgts ar 17.05.2007. likumu.

Grozījumi šā likuma 3.panta ceturtais daļas 3.punktā stājas spēkā 2013.gada 1.jūlijā. Līdz 2009.gada 30.jūnijam procentu maksājumiem Eiropas Savienības dalībvalstu saistītai sabiedrībai vai tās pastāvīgajai pārstāvniecībai piemēro šā likuma 3.panta ceturtais daļas 3.punktā noteiktās nodokļa likmes, bet no 2009.gada 1.jūlija līdz 2013.gada 30.jūnijam – visiem 3.panta ceturtais daļas 3.punktā noteiktajiem procentu maksājumiem Eiropas Savienības dalībvalstu saistītai sabiedrībai vai tās pastāvīgajai pārstāvniecībai.

2004.gada 20.decembra likuma redakcijā.

Grozījumi šā likuma 3.panta ceturtais daļas 4.punktā stājas spēkā 2013.gada 1.jūlijā. Līdz 2013.gada 30.jūnijam nodokļa likme samaksai Eiropas Savienības dalībvalstu saistītai sabiedrībai vai tās pastāvīgajai pārstāvniecībai:

par šā likuma 3.panta ceturtais daļas 4.punkta «a» apakšpunktā minēto intelektuālo īpašumu ir:

līdz 2005.gada 30.jūnijam –

no 2005.gada 1.jūlija līdz 2009.gada 30.jūnijam –

no 2009.gada 1.jūlija līdz 2013.gada 30.jūnijam –

par šā likuma 3.panta ceturtais daļas 4.punkta «b» apakšpunktā minēto intelektuālo īpašumu –

2004.gada 20.decembra likuma redakcijā.

Līdz 2013.gada 1.jūlijam šā likuma 3.panta divpadsmitās daļas noteikumu nodokļa ieturēšanai no procentu maksājumiem un samaksas par intelektuālo īpašumu piemēro atbilstoši tiem nosacījumiem, kas noteikti saskaņā ar šo pārejas noteikumu 46. un 47.punktu.

2008.gada 14.novembra likuma redakcijā.

Šā likuma 3.panta 4. daļa stājas spēkā 2005.gada 1.jūlijā
2004.gada 20.decembra likuma redakcijā.

Šā likuma 6.panta pirmās daļas 12.punkts tiek piemērots ar taksācijas periodu, kas sākas 2005.gadā.

2004.gada 20.decembra likuma redakcijā.

Grozījumi šā likuma 6.panta sestajā daļā tiek piemēroti ar taksācijas periodu, kas sākas 2004.gadā.

2004.gada 20.decembra likuma redakcijā.

Grozījumi šā likuma 9.panta pirmajā daļā un 9.panta 1. daļā tiek piemēroti attiecībā uz zaudētiem parādiem, kuru saistības radušās pēc 2004.gada 1.janvāra.

2004.gada 20.decembra likuma redakcijā.

52. Izslēgts ar 19.12.2006. likumu.

53. Izslēgts ar 19.12.2006. likumu.

Ja kapitālsabiedrība ierakstīta komercreģistrā, pārreģistrējot bezpeļņas uzņēmumu vai bezpeļņas uzņēmējsabiedrību par kapitālsabiedrību, šīs kapitālsabiedrības taksācijas periods (uzņēmumu ienākuma nodokļa aprēķināšanai) sākas ar dienu, kad tā ierakstīta komercreģistrā. Pirmais taksācijas periods pēc šīs kapitālsabiedrības pārreģistrācijas var aptvert īsāku vai garāku periodu nekā 12 mēneši, bet ne vairāk par 18 mēnešiem.

2004.gada 20.decembra likuma redakcijā.

Ja kooperatīvā sabiedrība, kas ierakstīta Uzņēmumu reģistrā, izdara grozījumus statūtos par bezpeļņas organizācijas statusa atcelšanu, šīs kooperatīvās sabiedrības taksācijas periods (uzņēmumu ienākuma nodokļa aprēķināšanai) sākas ar dienu, kad Uzņēmumu reģistrā reģistrēti tās statūtu grozījumi par bezpeļņas organizācijas statusa atcelšanu.

2005.gada 20.oktobra likuma redakcijā.

Ja kapitālsabiedrības dalībnieka kapitāla daļu vai akciju (turpmāk – itāla daļa) vērtība ir palielināta, bezpeļņas organizāciju (bezpeļņas uzņēmumu vai bezpeļņas uzņēmējsabiedrību) pārreģistrējot vai reorganizējot par kapitālsabiedrību saskaņā ar Komerclikuma spēkā stāšanās kārtības likuma 25. un 25. pantu, kapitālsabiedrības dalībnieka apliekamo ienākumu palielina par minētās pārreģistrācijas vai reorganizācijas rezultātā palielinātās kapitāla daļas vērtības palielinājumu tajā taksācijas periodā, kurā samazināta kapitālsabiedrības kapitāla daļas vērtība vai atsavināta kapitālsabiedrības kapitāla daļa.

2004.gada 20.decembra likuma redakcijā.

Kapitālsabiedrības dalībnieka apliekamo ienākumu samazina par kapitāla daļas vērtības palielinājumu, par kādu palielināta esošo kapitāla daļu vērtība, bezpeļņas organizāciju (bezpeļņas uzņēmumu vai bezpeļņas uzņēmējsabiedrību) pārreģistrējot vai reorganizējot par kapitālsabiedrību saskaņā ar Komerclikuma spēkā stāšanās kārtības likuma 25. un 25. pantu. Korekciju veic tajā taksācijas periodā, kurā veikta minētā kapitālsabiedrības kapitāla daļas vērtības palielināšana.

2004.gada 20.decembra likuma redakcijā.

Kapitālsabiedrības dalībniekam – nerezidentam, kura kapitāla daļu vērtība ir palielināta, bezpeļņas organizāciju (bezpeļņas uzņēmumu vai bezpeļņas uzņēmējsabiedrību) pārreģistrējot vai reorganizējot par kapitālsabiedrību saskaņā ar Komerclikuma spēkā stāšanās kārtības likuma 25. un 25. pantu, minētās pārreģistrācijas vai reorganizācijas rezultātā palielinātās kapitāla daļu vērtības palielinājumu apliek ar uzņēmumu ienākuma nodokli pēc 15 procentu likmes tajā taksācijas periodā, kurā veikta kapitāla daļas vērtības samazināšana vai kapitāla daļas atsavināšana. Ienākuma izmaksātājs uzņēmumu ienākuma nodokli izmaksas brīdī ietur un iemaksā budžetā šā likuma 24.pantā noteiktajā kārtībā.

2004.gada 20.decembra likuma redakcijā.

Izmaksājot kapitālsabiedrības dalībniekam – nerezidentam no speciālās rezerves summas,

uzņēmēj sabiedrību) pārreģistrējot vai reorganizējot par kapitālsabiedrību saskaņā ar Komerclikuma spēkā stāšanās kārtības likuma 25. un 25. pantu, no bezpeļņas uzņēmuma (uzņēmēj sabiedrības) uzkrātā rezerves fonda (ieņēmumu pārsniegums pār izdevumiem) un kuras nav uzskatāmas par kapitālsabiedrības saimnieciskās darbības izdevumiem, minētās summas apliek ar uzņēmumu ienākuma nodokli pēc 15 procentu likmes. Ienākuma izmaksātājs uzņēmumu ienākuma nodokli izmaksas brīdī ietur un iemaksā budžetā šā likuma 24.pantā noteiktajā kārtībā.

2004.gada 20.decembra likuma redakcijā.

Izmaksājot kooperatīvās sabiedrības biedram – – vai kapitālsabiedrības dalībniekam vai akcionāram – – no bezpeļņas kooperatīvās sabiedrības uzkrātajā rezerves fondā (ieņēmumu pārsniegums pār izdevumiem) izveidotās speciālās rezerves summas, kuras tajā ieskaitītas, bezpeļņas kooperatīvo sabiedrību pārreģistrējot par kooperatīvo sabiedrību vai reorganizējot par kapitālsabiedrību, un kuras nav uzskatāmas par kooperatīvās sabiedrības vai kapitālsabiedrības saimnieciskās darbības izdevumiem, minētās summas apliek ar uzņēmumu ienākuma nodokli pēc 15 procentu likmes. Ienākuma izmaksātājs uzņēmumu ienākuma nodokli izmaksas brīdī ietur un iemaksā budžetā šā likuma 24.pantā noteiktajā kārtībā.

2005.gada 20.oktobra likuma redakcijā.

Pārejas noteikumu 55.punktu piemēro, ja kapitāla daļu vērtības palielinājums ir bijis izslēgts no apliekamā ienākuma, bet 56.punktu piemēro, ja kapitāla daļu vērtības palielinājums ir bijis iekļauts apliekamajā ienākumā.

2004.gada 20.decembra likuma redakcijā.

Kapitālsabiedrības kapitāla daļas vērtības palielinājums ir starpība starp kapitālsabiedrības kapitāla daļas nominālvērtību pēc kapitāla daļas vērtības palielinājuma saskaņā ar Komerclikuma spēkā stāšanās kārtības likuma 25. pantu un kapitāla daļas nominālvērtību pirms minētās kapitāla daļas vērtības palielinājuma.

2004.gada 20.decembra likuma redakcijā.

Bezpeļņas organizācija līdz tās reorganizācijas dienai vai darbības izbeigšanas dienai nav uzņēmumu ienākuma nodokļa maksātāja. Bezpeļņas organizācija taksācijas periodā, kurā tā pārreģistrējas komercregistrā komercsabiedrības statusā, par laikposmu no taksācijas perioda sākuma līdz pārreģistrācijas dienai uzņēmumu ienākuma nodokli nemaksā. Minētās bezpeļņas organizācijas sastāda bilanci un peļņas vai zaudējumu aprēķinu pēc stāvokļa pārreģistrācijas dienā.

2004.gada 20.decembra likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 20.10.2005. likumu.

Bezpeļņas kooperatīvā sabiedrība līdz dienai, kad Uzņēmumu reģistrā reģistrēti tās statūtu grozījumi par bezpeļņas organizācijas statusa atcelšanu, vai darbības izbeigšanas dienai nav uzņēmumu ienākuma nodokļa maksātāja. Bezpeļņas kooperatīvā sabiedrība taksācijas periodā, kurā tā izdara statūtos grozījumus par bezpeļņas organizācijas statusa atcelšanu, par laikposmu no taksācijas perioda sākuma līdz dienai, kad Uzņēmumu reģistrā reģistrēti statūtu grozījumi par bezpeļņas organizācijas statusa atcelšanu, uzņēmumu ienākuma nodokli nemaksā. Minētās bezpeļņas organizācijas sastāda bilanci un peļņas vai zaudējumu aprēķinu pēc stāvokļa dienā, kad Uzņēmumu reģistrā reģistrēti statūtu grozījumi par bezpeļņas organizācijas statusa atcelšanu.

2005.gada 20.oktobra likuma redakcijā.

Nosakot valsts akciju sabiedrības «Privatizācijas aģentūra» apliekamo ienākumu, šo ienākumu samazina par to atskaitījumu summu, kuri ieskaitīti rezervēs, kas izveidotas kā rezerves fonds saskaņā ar likuma «Par valsts un pašvaldību privatizācijas fondiem» 5.panta otro daļu, un par kuriem ir samazināmi pārskaitījumi valsts un pašvaldības privatizācijas fondā, ja šos atskaitījumus izmanto saskaņā ar normatīvajiem aktiem, kas reglamentē rezerves fonda izveidošanu un tā līdzekļu izlietošanu, savukārt apliekamo ienākumu palielina par summu, kas izņemta no šīm rezervēm taksācijas periodā.

2004.gada 20.decembra likuma redakcijā.

Uzņēmumu ienākuma nodokļa maksātāji, kuri 2005.gadā līdz 31.martam ziedo Latvijas Kultūras fondam, Latvijas Olimpiskajai komitejai, Latvijas Bērnu fondam, biedrībām vai nodibinājumiem, vai reliģiskajām organizācijām, ir tiesīgi samazināt taksācijas periodam, kas

sākas 2005.gadā, aprēķināto nodokli šādā apmērā (kopējā nodokļa atlaide taksācijas periodā par ziedotajām summām saskaņā ar šā likuma 20.pantu un šo punktu nedrīkst pārsniegt 20 procent no nodokļa kopējās summas):

ja ziedots Latvijas Kultūras fondam, Latvijas Olimpiskajai komitejai vai Latvijas Bērnu – par 90 procentiem no ziedoto summu apmēra;

ja ziedots biedrībām un nodibinājumiem, kuriem kā Latvijas Republikā reģistrētām sa riskajām, kultūras, izglītības, zinātnes, sporta, labdarības, veselības un vides aizsardzības organizācijām un fondiem, un reliģiskajām organizācijām 2004.gadā piešķirta vai pagarināta atļauja saņemt ziedojumus, ziedotājiem saņemot nodokļa atla – par 85 procentiem no ziedoto summu apmēra.

2004.gada 20.decembra likuma redakcijā.

Latvijas Republikā reģistrētās sabiedriskās, kultūras, izglītības, zinātnes, sporta, labdarības, veselības un vides aizsardzības organizācijas un fondi, un reliģiskās organizācijas, kurām 2004.gadā piešķirta vai pagarināta atļauja saņemt ziedojumus, ziedotājiem saņemot nodokļa atlaidi, Latvijas Kultūras fonds, Latvijas Olimpiskā komiteja un Latvijas Bērnu fonds ne vēlāk kā līdz 2005.gada 1.martam sniedz publisku pārskatu par ziedotājiem, to ziedotajām summām un saņemto ziedojumu izlietojumu 2004.gadā.

2004.gada 20.decembra likuma redakcijā.

Pārejas noteikumu 63.punktā minētās organizācijas, pretendējot uz sabiedriskā labuma organizācijas statusu, iesniedz Sabiedriskā labuma komisijai pārskatu par ziedotājiem, to ziedotajām summām un saņemto ziedojumu izlietojumu attiecībā uz ziedojumiem, kas saņemti 2005.gadā līdz 31.martam.

2004.gada 20.decembra likuma redakcijā.

Grozījumu šā likuma 2.panta trešajā daļā un 3.panta ceturtās daļas 1.

daļu, 22.panta devīto un desmito daļu, kā arī 24.panta 1. daļu piemēro ar taksācijas periodu, kas sākas 2005.gadā. Grozījumu šā likuma 22.panta astotajā daļā piemēro, iesniedzot deklarāciju par taksācijas periodu, kas sākas 2005.gadā.

2004.gada 20.decembra likuma redakcijā.

Grozījumi šā likuma 20.pantā attiecībā uz 2. daļas izteikšanu jaunā redakcijā aizstāj tos grozījumus šā likuma 20.pantā, kuri izdarīti saskaņā ar 2005.gada 20.oktobrī Saeimas pieņemto likumu «Grozījumi likumā «Par uzņēmumu ienākuma nodokli»» un kuri paredz papildināt 20.pantu ar 2. daļu.

2005.gada 8.decembra likuma redakcijā.

Ja bezpeļņas kooperatīvo sabiedrību ieraksta komercreģistrā kā kapitālsabiedrību vai Uzņēmumu reģistrā tiek reģistrēti tās statūtu grozījumi par bezpeļņas organizācijas statusa atcelšanu, tad no bezpeļņas kooperatīvās sabiedrības darbības laikā uzkrātā rezerves fonda veido speciālo rezervi. Bezpeļņas kooperatīvās sabiedrības darbības laikā uzkrāto rezerves fond (ieņēmumu pārsniegumu pār izdevumiem), kurš ir ieskaitīts speciālajā rezervē, kapitālsabiedrības vai kooperatīvās sabiedrības darbības laikā aizliegts izmaksāt kapitālsabiedrības dalībniekiem (akcionāriem) vai kooperatīvās sabiedrības biedriem. Kooperatīvās sabiedrības biedriem vai kapitālsabiedrības dalībniekiem sabiedrības likvidācijas vai reorganizācijas gadījumā izmaksātās summas no speciālās rezerves, kuras tajā ir ieskaitītas kā bezpeļņas kooperatīvās sabiedrības uzkrātais rezerves fonds (ieņēmumu pārsniegums pār izdevumiem), apliek ar ienākuma nodokli nodokļu likumos noteiktajā kārtībā.

2005.gada 20.oktobra likuma redakcijā.

Piemērojot šā likuma 2.panta otro daļu, par uzņēmumu ienākuma nodokļa maksātājiem līdz to izslēgšanai no Uzņēmumu reģistra saskaņā ar Komerclikuma spēkā stāšanās kārtības likumu nav uzskatāmi:

valsts uzņēmumi, kuru ienākumi no saimnieciskās darbības paredzēti valsts budžetā; bezpeļņas organizācijas.

2005.gada 20.oktobra likuma redakcijā.

Nodokļa maksātājiem, par kuriem līdz 2005.gada 31.decembrim ir pieņemts Ministru

kabineta lēmums par investīciju projekta atbalstu šā likuma 17. pantā noteiktajā kārtībā redakcijā, kas bija spēkā līdz 2005.gada 31.decembrim, ir tiesības uzsākt investīciju projektu, piemērojot antā noteikto atlaidi, ar brīdi, kad saņemts Eiropas Komisijas lēmums par investīciju projekta atbalstu, arī tad, ja Eiropas Komisijas lēmums pieņemts pēc 2005.gada 31.decembra.

2005.gada 20.oktobra likuma redakcijā.

Likuma 19.pantā noteiktā nodokļa atlaide ir spēkā līdz 2005.gada 31.decembrim. Minēto nodokļa atlaidi nodokļa maksātāji ir tiesīgi piemērot par visu taksācijas periodu, kas sākas 2005.gadā.

2005.gada 20.oktobra likuma redakcijā.

Grozījumi likuma 2.panta trešajā daļā, grozījumi 6.pantā attiecībā uz 5. daļu izslēgšanu, 6.panta 5. daļa, grozījumi 13.panta pirmās daļas 8.punktā, 13.panta desmitā un vienpadsmitā daļa, grozījumi 22.panta astotajā daļā un pārejas noteikumu 61.punktā, kā arī pārejas ts piemērojami ar taksācijas periodu, kas sākas 2005.gadā.

2005.gada 20.oktobra likuma redakcijā.

Līdz attiecīgu Ministru kabineta noteikumu spēkā stāšanās dienai, bet ne ilgāk kā līdz 2006.gada 1.jūlijam, ir spēkā saskaņā ar šā likuma 27.pantu izdotie)

19.septembra noteikumi Nr.319 «Likuma «Par uzņēmumu ienākuma nodokli» normu piemērošanas noteikumi», ciktāl tie nav pretrunā ar šo likumu.

2005.gada 20.oktobra likuma redakcijā.

Uzņēmumu ienākuma nodokļa maksātāji ir individuālie uzņēmumi (arī zemnieku un zvejnieku saimniecības), kuri līdz 2006.gada 31.decembrim ir reģistrēti Valsts ieņēmumu dienestā kā uzņēmumu ienākuma nodokļa maksātāji un saskaņā ar Gada pārskatu likuma pārejas noteikumu normām izvēlas līdz to pārveidei sagatavot gada pārskatu atbilstoši minētā likuma normām. Individuālie uzņēmumi (arī zemnieku un zvejnieku saimniecības), kuri līdz 2006.gada 31.decembrim ir reģistrēti Valsts ieņēmumu dienestā kā uzņēmumu ienākuma nodokļa maksātāji un saskaņā ar Gada pārskatu likuma pārejas noteikumu normām neizvēlas līdz to pārveidei sagatavot gada pārskatu atbilstoši minētā likuma normām, nav uzņēmumu ienākuma nodokļa maksātāji, tie kļūst par iedzīvotāju ienākuma nodokļa maksātājiem.

2006.gada 19.decembra likuma redakcijā.

Šā likuma 2.panta otrās daļas 8.punkts piemērojams, sākot ar taksācijas periodu, kas sākas 2006.gadā.

2006.gada 19.decembra likuma redakcijā.

Grozījumi 11.panta ceturtajā un piektajā daļā piemērojami par dividendēm, kas aprēķinātas, sākot ar taksācijas periodu, kurš sākas 2006.gadā.

2006.gada 19.decembra likuma redakcijā.

Grozījumi 14. panta otrajā, trešajā, sestajā daļā, 6. daļa, grozījumi septītajā daļā, 7. daļa, grozījumi astotajā, devītajā, desmitajā, vienpadsmitajā daļā un divpadsmitā daļa piemērojama, sākot ar taksācijas periodu, kurš sākas 2006.gadā.

2006.gada 19.decembra likuma redakcijā.

Likuma 1.panta divdesmit sestā daļa, 6.panta pirmās daļas 13. un 14.punkts un 13.panta pirmās daļas 3. punkts piemērojams vieglajiem automobiļiem, motocikliem, jūras un upes transporta līdzekļiem un gaisa transporta līdzekļiem, kas iegādāti pēc to likuma normu spēkā stāšanās, kas nosaka reprezentatīva vieglā automobiļa statusu.

2007.gada 17.maija likuma redakcijā.

Šā likuma 3.pant daļu, 6.panta ceturtais daļas 12.punktu un septiņpadsmito daļu, daļu piemēro ar taksācijas periodu, kas sākas 2009.gadā.

2008.gada 14.novembra likuma redakcijā.

Grozījumu šā likuma 14.panta pirmajā, 1. , astotajā un daļā attiecībā uz vārda «*pieci*» (attiecīgā locījumā) aizstāšanu ar vārdu «*astoņi*» (attiecīgā locījumā) piemēro ar taksācijas periodu, kas sākas 2010.gadā. Līdz dienai, kad sāk piemērot šajā punktā minētos grozījumus likuma 14.pantā,

nodokļa maksātājs ir tiesīgs s
taksācijas periodā,
taksācijas periodu zaudēju
kurus nevarēja segt aplieka
taksācijas periodā,
taksācijas periodu zaudēju
t kurus nevarēja
2008. gada 18. novembra

Valsts dibināta a
augstskolas zinātniskais ins

nodokļa maksātāja statusu, tad 2010.gadā attiecīgā individuālā uzņēmuma vai zemnieka vai zvejnieka saimniecības samaksātie iedzīvotāju ienākuma nodokļa avansa maksājumi novirzāmi uz uzņēmumu ienākuma nodokļa avansa maksājumiem par 2010.gadu.

2010.gada 10.jūnija likuma redakcijā.

Šā likuma 6.panta astoņpadsmito daļu piemēro ar taksācijas periodu, kas sākas 2011.gadā.

2010.gada 9.augusta likuma redakcijā.

Grozījumus šā likuma 13.panta astotajā daļā attiecībā uz tās papildināšanu ar trešo teikumu piemēro ar taksācijas periodu, kas sākas 2009.gadā.

2010.gada 9.augusta likuma redakcijā.

Grozījumus šā likuma 6.panta pirmās daļas 6.punktā, 6.panta pirmajā daļā attiecībā uz tās papildināšanu ar 17.punktu, 6.panta ceturtais daļas 3.punktā piemēro ar taksācijas periodu, kas sākas 2011.gadā, līdz taksācijas periodam, kas sākas 2013.gadā.

2010.gada 7.oktobra likuma redakcijā.

Grozījumus šā likuma 6.panta pirmajā daļā attiecībā uz tās papildināšanu ar 18.punktu un 6.panta ceturtajā daļā attiecībā uz tās papildināšanu ar 13.punktu piemēro ar taksācijas periodu, kas sākas 2011.gadā.

2010.gada 7.oktobra likuma redakcijā.

Grozījumus šā likuma 6.panta pirmajā daļā attiecībā uz tās papildināšanu ar 19.punktu, 6.pantā attiecībā uz tā papildināšanu ar 2. daļu un grozījumu 9.pantā attiecībā uz ceturtais daļas izslēgšanu piemēro ar taksācijas periodu, kas sākas 2010.gadā.

2010.gada 7.oktobra likuma redakcijā.

Šā likuma 9. pantu piemēro uzkrājumiem nedrošiem parādiem, kas izveidoti, sākot ar taksācijas periodu, kas sākas 2011.gadā, līdz taksācijas periodam, kas sākas 2013.gadā.

2010.gada 7.oktobra likuma redakcijā.

Šā likuma 17. pantā noteikto nodokļa atļaidi nepiemēro nodokļa maksātāji, kas taksācijas periodā turpina piemērot šā likuma 17. pantā (redakcijā, kas bija spēkā līdz 2005.gada

2010.gada 20.decembra likuma redakcijā.

Šā likuma 17. panta normas piemērojamas atbalstāmo investīciju projektiem, par kuriem Ministru kabinets ir pieņēmis lēmumu līdz 2013.gada 31.decembrim un kuri pabeigti līdz

2010.gada 20.decembra likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 15.12.2011. likumu.

Grozījumi attiecībā uz likuma 3.panta ceturtais daļas 1.punkta, 4. daļas un astotās daļas 1.punkta izslēgšanu stājas spēkā 2013.gada 1.janvārī.

2011.gada 15.decembra likuma redakcijā.

Grozījumi attiecībā uz likuma 3.panta ceturtais daļas 3. un 4.punkta, 4. daļas daļas izslēgšanu stājas spēkā 2013.gada 1.jūlijā un ir piemērojami tiem procentu un samaksas par intelektuālo īpašumu maksājumiem, kas tiek veikti Eiropas Savienības dalībvalstu saistītai sabiedrībai vai tās pastāvīgajai pārstāvniecībai pēc 2013.gada 30.jūnija, bet no 2014.gada 1.janvāra šie grozījumi ir piemērojami visiem procentu un samaksas par intelektuālo īpašumu maksājumiem, kas tiek veikti pēc 2013.gada 31.decembra.

2011.gada 15.decembra likuma redakcijā.

Grozījumi attiecībā uz likuma 3.panta vienpadsmitās, divpadsmitās, trīspadsmitās un četrpadsmitās daļas izslēgšanu stājas spēkā 2014.gada 1.janvārī. No 2013.gada 1.janvāra līdz 2013.gada 31.decembrim attiecībā uz šā likuma 3.panta trīspadsmitajā un četrpadsmitajā daļā minēto piemēro šādu regulējumu:

ja procentu vai samaksas par intelektuālo īpašumu izmaksas brīdī izmaksātāja rīcībā nav bijusi attiecīgā ienākuma saņēmēja rezidences valsts nodokļu administrācijas izsniegta izziņa vai to aizvietojošie šā likuma 3.panta četrpadsmitajā daļā minētie dokumenti un 3.panta ceturtais daļas 3. vai 4.punktā noteiktais atbrīvojums nav ticis piemērots ienākuma izmaksas brīdī, bet ienākuma

saņēmējs uzskata, ka ir tiesīgs to izmantot, tad pārmaksātās nodokļa summas atgūšanai ienākuma saņēmējs triju gadu laikā no maksājumu izmaksas dienas iesniedz Valsts ieņēmumu dienestam ienākuma saņēmēja rezidences valsts nodokļu administrācijas izsniegtu izziņu vai to aizvietojošos šā likuma 3.panta četrpadsmitajā daļā minētos dokumentus, kas apstiprina, ka ienākuma izmaksas brīdī sabiedrība – ienākuma saņēmēja atbilst visām šā likuma 1.panta 19. daļas prasībām. Pēc tam, kad pieņemts lēmums par pārmaksātā nodokļa atmaksāšanu, Valsts ieņēmumu dienests atmaksā papildus iekasēto summu likumā «Par nodokļiem un nodevām» noteiktajā kārtībā un termiņos. Šā apakšpunkta piemērošanai ienākuma saņēmēja rezidences valsts nodokļu administrācijas izsniegta

na vai to aizvietojošie dokumenti ir derīgi tikai tā pārmaksātā nodokļa atmaksāšanai, kas ieturēts no ienākuma, kura izmaksas brīdī tie apstiprina, ka sabiedrība – ienākuma saņēmēja atbilst visām šā daļas prasībām;

ja sabiedrības – rocentu vai samaksas par intelektuālo īpašumu saņēmējas rezidences valsts nodokļu administrācija neizsniedz atsevišķu izziņu, kas apstiprina, ka sabiedrība atbilst visām šā daļas prasībām, tad šā likuma 3.panta ceturrtās daļas 3. vai 4.punktā noteiktais atbrīvojums no nodokļa ieturēšanas ir piemērojams, pamatojoties uz rezidences apliecību, ko attiecīgās valsts nodokļu administrācija izsniegusi šīs valsts un Latvijas Republikas līguma par nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanu piemērošanai, un uz sabiedrības – intelektuālo īpašumu saņēmējas – pilnvarota pārstāvja rakstveida apliecinājumu Valsts ieņēmumu dienestam, ka sabiedrība – ienākuma saņēmēja atbilst pārējām šā likuma 1.panta 19. daļas prasībām.

2011.gada 15.decembra likuma redakcijā.

Grozījums likuma 4.panta pirmajā daļā ir piemērojams ziedojumiem, kuri veikti, sākot ar taksācijas periodu, kas sākas 2011.gadā.

2011.gada 15.decembra likuma redakcijā.

Grozījumi attiecībā uz likuma 6.panta pirmās daļas 7.punkta izslēgšanu, 8.punkta un ceturrtās daļas 9.punkta izteikšanu jaunā redakcijā, grozījums likuma 11.panta pirmajā daļā, grozījumi attiecībā uz likuma 11.panta otrās daļas izteikšanu jaunā redakcijā un trešās, ceturrtās un piektās daļas izslēgšanu, kā arī 14.panta astotās un 8. daļas izslēgšanu piemērojami, sākot ar taksācijas periodu, kas sākas 2013.gadā.

2011.gada 15.decembra likuma redakcijā.

(daļa ir piemērojama zaudēto parādu summām, ja tiesas nolēmums par maksātnespējas procesa pabeigšanu vai bankrota procedūras pabeigšanu ir pieņemts saskaņā ar Saeimā 2010.gada 26.jūlijā pieņemtā Maksātnespējas likuma normām, arī aprēķinot apliekamo ienākumu par taksācijas periodu, kurš sācies pirms šā likuma spēkā stāšanās.

2011.gada 15.decembra likuma redakcijā.

Grozījums likuma 17. panta piektajā daļā ir piemērojams, sākot ar taksācijas periodu, kas sākas 2011.gadā.

2011.gada 15.decembra likuma redakcijā.

Mikrouzņēmumu nodokļa maksātājs, kurš, sākot ar 2012.gada 1.janvāri, nevē turpmāk saglabāt mikrouzņēmuma nodokļa maksātāja statusu, likuma 25.panta ceturrtajā daļā minēto iesniegumu iesniedz līdz 2012.gada 15.janvārim.

2011.gada 15.decembra likuma redakcijā.

I n f o r m a t ī v a a t s a c e z E i r o p a s S a v i e n ī b a s d i r e k t ī v ā m

*Atsauce 2004.gada 20.decembra likuma redakcijā ar grozījumiem,
kas izdarīti ar 20.10.2005. likumu un 17.05.2007. likumu.*

Likumā iekļautas tiesību normas, kas izriet no:

Padomes 1990.gada 23.jūlija direktīvas 90/434/EEK par kopēju nodokļu sistēmu, ko piemēro dažādu dalībvalstu uzņēmēj sabiedrību apvienošanai, sadalīšanai, to aktīvu pārvešanai un akciju maiņai;

Padomes 1990.gada 23.jūlija direktīvas 90/435/EEK par kopēju nodokļu sistēmu, ko piemēro mātesuzņēmumiem un meitasuzņēmumiem, kas atrodas dažādās dalībvalstīs;

Padomes 2003.gada 3.jūnija direktīvas *2003/49/EK* par kopīgu nodokļu sistēmu, ko piemēro procentu un honorāru maksājumiem, kurus veic asociēti uzņēmumi dažādās dalībvalstīs;

Padomes 2003.gada 22.decembra direktīvas *2003/123/EK*, ar ko groza direktīvu *90/435/EEK* par kopēju nodokļu sistēmu, ko piemēro mātesuzņēmumiem un meitasuzņēmumiem, kas atrodas dažādās dalībvalstīs;

Padomes 2004.gada 26.aprīļa direktīvas *2004/66/EK* ,

Padomes direktīvas *1999/45/EK 2002/83/EK 2003/37/EK 2003/59/EK* un Padomes direktīvas *77/388/EEK 91/414/EEK 96/26/EK 2003/48/EK 2003/49/EK* pielāgo preču brīvas aprites, pakalpojumu sniegšanas brīvības, lauksaimniecības, transporta un nodokļu politikas jomā saistībā ar Čehijas Republikas, Igaunijas, Kipras, Latvijas, Lietuvas, Ungārijas, Maltas, Polijas, Slovēnijas un Slovākijas pievienošanos Eiropas Savienībai;

Padomes 2004.gada 29.aprīļa direktīvas *2004/76/EK*, kas izdara labojumus direktīvā *2003/49/EK* attiecībā uz iespējām atsevišķām dalībvalstīm piemērot pārejas periodu kopējas nodokļu aplikšanas sistēmas procentu un autortiesību maksājumiem, kas veikti starp saistītiem uzņēmumiem dažādās dalībvalstīs;

Padomes 2005.gada 17.februāra direktīvas *2005/19/EK*, ar ko groza direktīvu *90/434/EEK* pēju nodokļu sistēmu, ko piemēro dažādu dalībvalstu uzņēmējdarbību apvienošanai, sadalīšanai, to aktīvu pārvešanai un akciju maiņai;

Padomes 2006.gada 20.novembra direktīvas *2006/98/EK*, ar ko pielāgo dažas direktīvas nodokļu jomā saistībā ar Bulgārijas un Rumānijas pievienošanos.

Likums stājas spēkā ar 1995.gada 1.aprīli.

Likums Saeimā pieņemts 1995.gada 9.februārī.